

Biskup Mate Uzinić dobio nagradu Hrvatskoga helsinškog odbora za ljudska prava za 2017. godinu
Dubrovačkom biskupu nagrada „Sulejman Mašović - Luka Vincetić - Jovan Nikolić“ dodijeljena je za doprinos u međureligijskom dijalogu, ekumenizmu i vjerskoj toleranciji koji nadilazi profesionalne obveze i uobičajene standarde

Međureligijski susreti u Banjoj Luci
Prvi zajednički projekt novoosnovanoga Odbora za međureligijsku suradnju je ciklus predavanja „Radost i ljepota vjere“ na kojima se subotama tijekom veljače predstavlja svaka od vjerskih zajednica

Vatikan: Predstavljen predsinodalni susret mladih
Društvene mreže su način na koji Tajništvo sinode biskupa želi čuti glas mladih. Više od 221 tisuća odgovora na on-line upitnik Svete Stolice već je stiglo, a svi mladi, ne samo katolici, pozvani su sada sudjelovati u grupama na Facebooku, organiziranih na šest jezika, i izraziti svoja razmišljanja, očekivanja, želje i teškoće

„Istina će vas osloboditi“ (Iv 8, 32). Fake news i novinarstvo mira
Donosimo cjeloviti tekst poruke pape Franje za 52. svjetski dan sredstava društvene komunikacije

Domovinske vijesti

Dijecezanski susret mladih u Pazinu
25. obljetnica razaranja franjevačkog samostana u Karinu
U Čabru blagoslovljena i otvorena Caritasova kuhinja „Kruh sv. Ante“
„Umjetnost i vjera“
U Muzeju Međimurja otvorena izložba „Trag dobrote: 20 godina Varaždinske biskupije“
Prva obljetnica smrti vlč. Tomislava Ivančića u Davoru
Dan Društva bivših studenata KBF-a
Franjevačke pučke misije u Karlovcu
Započeo redoviti provincijski kapitul OFM Conv.
Pazin: Korizmeni susret svećenika, redovnika i redovnica

Crkva u Hrvata

Kardinal Puljić o svome susretu s papom Franjom
Tribina Radio Marije u Subotici

Inozemne vijesti

Papa Franjo s rimskim župnicima
Posvećena Crkva koptskih mučenika
Apostolski nuncij u Damsku moli: „Ne zaboravite Siriju!“
Kršćanski poglavari protiv nametanja poreza Crkvama u Jeruzalemu
Papa imenovao nove članove Papinskoga povjerenstva za zaštitu maloljetnika
Pavao VI. će ove godine biti proglašen svetim
Kina: Prošle godine bilo je gotovo 50 tisuća krštenja

Prilog dokumenti

Misa – ispovijest vjere i sveopća molitva
Korizma je vrijeme pokore a ne žalosti

Domovinske vijesti

Dijecezanski susret mladih u Pazinu

Pazin, 11.2.2018. (IKA) - U pazinskom samostanu Pohođenja Marijina održan je 11. veljače dijecezanski susret mladih u suorganizaciji Vijeća za mlade Porečke i Pulske biskupije te pazinskih franjevaca.

Tridesetak mladih iz raznih dijelova biskupije sudjelovalo je u jednoj od samostanskih dvorana duhovnom programu koji su vodili franjevci iz tog samostana: fra Josip Vlašić, fra Darko Tepert, fra Drago Vujević i fra Marinko Klaić. Nakon uvodnog pozdrava duhovni nagovor održao je fra Josip Vlašić. Izlaganje je počeo spomenuvši Nikodema te pojasnivši kontekst njegove želje i okolnosti njegova susreta s Isusom. Na njegovom je primjeru sistematski prikazao koji su neophodni preduvjeti za naš susret s Isusom u ovoj korizmi: odluka, volja, realizacija konkretnih okolnosti kada i gdje te askeza, pokora, kojom se, umanjujući neku ugodu kako bi činili dobro bližnjemu, približavamo Bogu. Predavač je nadalje pojasnio pojam tri vrste 'duhovne noći': 'noć duše' kada se Bog zaogrne mrakom kao koprenom kako ga čovjek ne bi ljubio zbog darova, već zbog njega samoga, rekao je fra Josip, potom 'noć grijeha' u koju se čovjek dovede neurednim životom, te 'noć srca', kada čovjek moli Boga da ga prosvijetli o njegovu životu. Govoreći nadalje o Nikodemovu susretu s Isusom, fra Josip je pojasnio pojam novog početka koji se ondje spominje, riječ je o novom rođenju Duhom Svetim, o novom početku s novim srcem koji osjete oni koji, susrevši Isusa, dožive iskreno obraćenje.

Drugi dio, bdjenje pred Raspetim, vodio je fra Marinko Klaić. On je na početku kratko pojasnio da je lik Raspetoga na velikom platnu preko cijele dvorane replika Raspetoga s križa iz crkvice Sv. Damjana u Asizu gdje je sv. Franjo Asiški čuo poticaj da 'popravi crkvu'. Bdjenje i razmatranje Riječi Božje popraćeni su zvucima gitare te čitanjem psalama. Na početku su okupljenima podijeljene platnene trake na koje su trebali zapisati ono što ih najviše priječi u susretu s Isusom, u življenju vjere, te su potom jedni drugima međusobno tim trakama simbolično svezali ruke. Zatim su okupljeni jedan po jedan prilazili liku Raspetoga na platnu te stavljali svezane ruke u otvor na mjestu Isusove rane. S druge strane platna bio je fra Darko Tepert koji je odveo pružene ruke te u njih stavio svijeću.

Nakon toga maštovitog bdjenja prepunog simbolike uslijedila je prigoda za ispovijed.

Potom je misu predvodio dr. Tepert. U propovijedi je govorio o Gospodinu koji nam kroz naše osobne povijesne trenutke, krštenja, obraćenja, ispovijedi uvijek pruža svoju ruku. Na misi su okupljeni obnovili krsna obećanja uz svijeće koje su primili kroz Kristov otvoreni bok na platnu.

Održan sastanak Odbora HBK za mlade

Zagreb, 12.2.2018. (IKA) - Sastanak Odbora Hrvatske biskupske konferencije za mlade održan je u ponedjeljak 12. veljače u Zagrebu. Sastankom je predsjedao predsjednik Odbora za mlade zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski, a prvi put sudjelovao je i novi povjerenik za mlade iz Zadarske nadbiskupije don Zvonimir Mikulić.

Na sastanku se razgovaralo o Svjetskom danu mladih u Panami, programu Mladi za mlade, Taize susretu u Baselu, završnici katoličkih malonogometnih liga u Osijeku, te o Biskupskoj sinodi o mladima, izvijestio je Ured HBK za mlade.

25. obljetnica razaranja franjevačkog samostana u Karinu

Nadbiskup Puljić, provincijal Kodžoman i gvardijan Klarić pozvali su odgovorne da učine napor da se opljačkano sakralno i kulturno blago vrati, jer još ništa nije vraćeno

Karin, 13.2.2018. (IKA) – Jubilarna 25. obljetnica razaranja franjevačkog samostana Svete Marije Bezgrešne i samostanske crkve Bezgrešnog začeca BDM u Domovinskom ratu obilježena je u utorak 13. veljače u samostanu u Karinu u zadarskom zaleđu. Tim povodom misno slavije za domovinu u karinskoj franjevačkoj crkvi predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić. Koncelebirali su fra Joško Kodžoman, provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, karinski gvardijan fra Petar Klarić, franjevci i zadarski svećenici. „Gradimo domovinu s Božjom pomoću i da bude osjetljiva na dimenziju transcencije i Božje prisutnosti. Zahvaljujemo Bogu za dar mira i slobode. Molimo za napredak u kojem će biti pravda, poštovanje i u središtu Bog s kojim gradimo budućnost. Molimo za domovinu i njene žitelje, da budu trajno zahvalni za silna djela koja nam je iskazao Gospodin. U slobodu koju nam je Bog dao ugrađeno je puno suza, žrtava i krvi. No, brojna stradanja, žrtve i patnje imat će puni smisao ako se povežu i umreže s kalvarijskom žrtvom Sina Božjega. Prijateljstvo s Isusom bilo nam je izvorom sigurnosti u teškim danima. Ono neka ostane i zalogom naše budućnosti“, rekao je mons. Puljić u propovijedi.

S ciljem čuvanja sjećanja na žrtvu hrvatskog naroda i franjevaca u tom kraju, ta se obljetnica, drugu godinu u nizu, obilježila u spomen na 13. veljače 1993. g., kad su pobunjeni Srbi učinili veliki kulturocid rušenjem crkve i karinskog samostana koji je hrvatski spomenik kulture nulte kategorije, kao osvetničku odmazdu za poraz koji su doživjeli po djelovanju hrvatske vojno redarstvene oslobodilačke akcije 'Maslenica' u kojoj je poginulo 127 hrvatskih branitelja. Rušenjem samostana srpski pobunjenici htjeli su zatrti katolički i hrvatski identitet i trag u tom kraju. „Taj događaj nije važan samo za franjevce, nego za cijeli hrvatski narod, osobito za katolike Ravnih kotara, Bukovice i šire. Dogodilo se zločin, obilježavanjem činimo znak sjećanja u želji da se takvo zlo više ne ponovi. Želimo čuvati spomen u zahvalnosti Bogu, braniteljima i svima koji su nam omogućili da živimo u Hrvatskoj u miru. Zbog svog povijesnog, ustrajnog duhovnog i domoljubnog svjedočenja, samostan i njegovi franjevci kroz burnu i patničku prošlost doživljavali su teške križeve, razaranja, pljačkanja, prognanstva, ali se samostan uvijek iznova dizao iz pepela i obnavljao, usprkos razaranja neprijatelja i protivnim vjetrovima. U tome je uvijek imao snažnu zaštitu svojih duhovnih pastira franjevaca, provincijala, nadbiskupa i hrvatskog naroda“, rekao je fra Petar Klarić.

Karinski samostan jedan je od 122 sakralna objekta u sastavu Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja sa sjedištem u Splitu koji je stradao u srbijanskoj agresiji na Hrvatsku. To je bilo najveće razaranja u njegovoj šest stoljeća dugoj povijesti. Najstariji je samostan od njih petnaest u sastavu te provincije. U taj samostan franjevci su došli 1429. g. i uvijek je imao veliku duhovnu i nacionalnu ulogu. Npr. uprava Provincije sa svog je zasjedanja u Karinu 1797. g. poslala zahtjev caru u Beč da se Dalmacija sjedini s Hrvatskom.

Samostan je bio mjesto pohoda katoličkih i pravoslavnih

vjernika. Provincijal Kodžoman istaknuo je svjedočanstvo pravoslavnog paroha Vladimira Garića iz 1974. g., da je „kao nekadašnji svećenik za pravoslavne vjernike u Karinu, više puta spriječio da samostan bude srušen i zapaljen. Nažalost, želja nekih u 1990-im godinama da učine taj barbarski čin se i ostvarila“, rekao je provincijal Kodžoman. „Htjeli bismo pamtiti samo lijepe događaje, ali život nas prisiljava da čuvamo uspomenu na ono što nas je i ražalostilo, povrijedilo. Na ovom je svetom mjestu ljudska mržnja progovorila na najokrutniji način. Samostan koji je bio poznato i priznato mjesto mira, pomoći i utjehe svakom putniku, pao je u osvetničkom pohodu dezorijentiranog agresora. Događaji kojima svjedočimo posljednjih dana i godina, još nas više utvrđuju u vjeri i nastojanju da nikad ne zaboravimo što se tu dogodilo. Ljudski se sjećati, ljudski je i kršćanski moliti za sebe i za druge, kako se više ne bismo morali suočavati sa sličnim iskušenjima“, rekao je provincijal Kodžoman u pozdravnoj riječi, istaknuvši „da smo kao narod i Crkva pretrpjeli velika zla, nepravde i nevolje“.

Nakon mise, nadbiskup Puljić i provincijal Kodžoman otkrili su prigodnu spomen-ploču na zidu samostanskog dvorišta, na kojoj je uklesan tekst o stradanju i obnovi samostana. U toj je prigodi Kodžoman podsjetio kako je 26. kolovoza 1991. g. karinski gvardijan fra Albert Marić pješice s vrećicom u ruci, prema Pridrazi, napustio karinski samostan u 18.30 sati. Njegov posljednji čin bio je ulazak u samostansku crkvu u pratnji dvojice naoružanih srpskih vojnika. Kleknuo je pred oltar, izmolio Zdravo Marijo, rekao: 'Gospe, čuvaj ovu našu crkvu i naš samostan' i pustio suzu. „Bio bi grijeh i zločin zaboraviti tu prošlost i te strašne događaje, jer vidimo što se s tom poviješću i našom prošlošću događa. Kako je ljudi olako zaboravljaju. Ljudi s tom prošlošću manipuliraju. Tu ploču otkrivamo da ostane trajni znak i podsjetnik što se s crkvom i samostanom dogodilo. Neka taj čin bude pouka da budemo zahvalni svim ljudima koji su nam omogućili slobodu i život u našoj slobodnoj Hrvatskoj. Pozivam sve da čuvaju uspomenu na sve naše poginule branitelje“, rekao je provincijal Kodžoman, poželjevši da se hrvatska povijest nikad ne zaboravi, u osobitoj zahvalnosti Hrvatskoj vojsci i policiji.

Nakon desetogodišnje ponovne gradnje, obnovljeni samostan i crkva u Karinu posvećeni su na Gospu od Anđela, 2. kolovoza 2006. g. Nekad je u njemu postojala biblioteka od pet tisuća primjeraka knjiga, tu je djelovao studij filozofije i humanističkih znanosti i svojevremeno živjelo osamnaest profesora. Sadržaj sve te bogate i vrijedne biblioteke, dragocjene inkunabule, knjige, umjetničke slike, zavjetni darovi vjernika primani tijekom šest stoljeća njegovog postojanja su opljačkani. Arhiv više ne postoji. Nadbiskup Puljić, provincijal Kodžoman i gvardijan Klarić pozvali su odgovorne da učine napor da se opljačkano sakralno i kulturno blago vrati, jer još ništa nije vraćeno. U tom smislu, to je sad najsiromašniji samostan provincije.

Srbijanski agresor najprije je samostan opljačkao, devastirao, a onda ga razorio minama kojima se ruše avionske piste. Nekoliko neeksplozivnih mina kasnije su otkrivene na ruševini samostana. Provincijal je najavio da će odlikovati francuskog časnika koji je, nakon dvije godine neizvjesnosti franjevac koji nisu znali što se dogodilo sa samostanom, Provinciju izvijestio o devastaciji samostana u Domovinskom ratu. Taj otac osmero djece spasio je vrijednu sliku Gospe od Anđela, čuvao je u svom francuskom domu i nakon puno godina vratio je samostanu. „To je jedini samostan izvan Zadra u Zadarskoj nadbiskupiji koji je miniran, razoren, a bio je stjecište vjernika toga kraja. Planiramo urediti samostansku zbirku i biblioteku kako

bismo samostan više otvorili kulturnoj i svekolikoj javnosti. Jubilara, 25. obljetnica poveznica je naše mukotrpane prošlosti, razaranja i obnavljanja naše domovine i duhovne snage hrvatskog naroda u prošlosti i budućnosti. Zato hvala svima koji sudjeluju u tom obilježavanju“, rekao je gvardijan Klarić.

Provincijal Kodžoman zahvalio je ondašnjoj Vladi RH koja se zauzela da se samostan obnovi i provincijskoj upravi toga vremena na čelu s tadašnjim provincijalom fra Željkom Tolićem, tadašnjem karinskom gvardijanu fra Frani Samodolu, Miljenku Domjanu koji je bio glavni konzervator i nadgledao proces restauracije, Ministarstvu kulture RH, Konzervatorskom zavodu Zadar, znanim i neznanim dobročiniteljima koji su pomogli da samostan otvori novu stranicu.

Cijeli događaj glazbeno je animirala klapa HRM-a 'Sveti Juraj'. Među uzvanicima su bili i general bojnik Mladen Fuzul, izaslanik Ministarstva obrane RH, gradski i općinski čelnici te hrvatski branitelji. Za sve sudionike Hrvatska vojska je pokraj samostana podigla šator i skuhala grah. Obljetnica je počela hodnjom sudionika sa stjegovima postrojbi od raskrižja u Donjem Karinu do samostana. Potom su izaslanstva položila vijence i svijeće na franjevačku grobnicu ispred samostana, a fra Petar je izmolio molitvu održavanja za sve pokojne i preminule franjevce. Inače, iz Provincije Presvetog Otkupitelja sa sjedištem u Splitu, između 1942. i 1948. godine ubijeno je 44 braće franjevac, mnogi među njima u mladoj životnoj dobi.

Biskup Križić slavio misu u gospičkoj bolnici

U povodu Svjetskoga dana bolesnika

Gospić, 13.2.2018. (IKA) - Opću bolnicu u Gospiću pohodio je 13. veljače gospičko-senjski biskup Zdenko Križić povodom Svjetskog dana bolesnika. Prije mise biskup se susreo s ravnateljicom Opće bolnice mr. Sandrom Čubelić, dr. med., koja ga je upoznala s radom bolnice, dosadašnjim djelovanjem kao i s budućim planovima i projektima unapređenja pružanja što kvalitetnije skrbi bolesnicima. Zatim je biskup u pratnji ravnateljice i medicinskog osoblja obišao odjel interne medicine gdje se susreo s bolesnicima kojima je dao riječ ohrabrenja u nošenju s tjelesnim patnjama.

Nakon susreta s bolesnicima, biskup je u koncelecijaciji gospičkog župnika Marija Vazegeča, ravnatelja Caritasa vlč. Luke Blaževića i biskupova tajnika vlč. Mišela Grgurića slavio misu za bolesnike i sve osoblje bolnice. Okupljenim liječnicima, medicinskim sestrama i bolesnicima biskup je u propovijedi predstavio je Bartimeja, slijepca od rođenja, koji nije bio razumljiv društvu u kojemu je živio. „On Isusa nije poznao, ali kada je čuo za njega htio je da ga Isus izliječi. Mnogi oko njega pokušali su ga ušutkati, ali njegov glas došao je do Isusa. Tada su ga oni koji su ga ušutkivali sokolili i pozvali da dođe k Isusu. Kao da mnogi ne prepoznaju patnje ljudi do sebe, ali kada nam je sve dobro oni nam nude svoju pomoć. Bartimeja je spasila njegova vjera. U patnjama nam je Bog još bliži. Možemo slobodno reći da su bolnice sveta mjesta, jer tu ima mnogo patnje. Možemo imati zdrave tjelesne oči, ali ako nemamo oči srca i duše, onda nećemo uočiti patnike koji se nalaze u našoj blizini. Sv. Majka Terezija rekla je da u Indiji mnogi umiru zbog raznih bolesti, ali oni kojima se pruži ljubav u posljednjim trenucima njihova života umiru s osmijehom na licu. Neka nam Bog udijeli tu milost da očima srca prepoznamo bolesne i patnike da im u ljubavi možemo pomagati“, poručio je biskup Križić.

Pepelnica u varaždinskoj katedrali

Varaždin, 14.2.2018. (IKA) - Na Čistu srijedu – Pepelnicu, 14. veljače, varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je euharistijsko slavlje u varaždinskoj katedrali. Na početku korizmenog vremena okupljene vjernike u homiliji je podsjetio kako je to svojevrsna inventura kršćanskog života. Osvrnuvši se na ulomak iz Matejeva evanđelja koji Crkva pred vjernike stavlja na Pepelnicu, u kojem Isus poručuje da 'svoje pravednosti ne činimo pred drugima', biskup Mrzljak upozorio je „da naša vjera i činjenje dobrih djela treba imati drugi izvor i neke druge razloge, a ne da nas drugi vide, pohvale ili nam daju priznanja". O molitvi u evanđelju stoji 'uči u svoju sobu i zatvori vrata'. To znači da pokušamo još više 'uči u svoju sobu' osobnog kršćanskog života, ali i zajedničkog kršćanskog života. Što se pak tiče milostinje, o kojoj također govori ulomak evanđelja, biskup je spomenuo da nije riječ samo o milostinji u novčanom odnosno materijalnom smislu već je potrebno imati i osjećaj za drugog čovjeka i „promisliti kakvi smo jedni prema drugima – u obitelji, u susjedstvu, prema našim najbližima". U korizmenom vremenu kršćanin je pozvan učiniti vlastiti program svojega života, no ne smijemo zaboraviti da i Crkva kao zajednica vjernika ima svoje programe u koje bi se trebalo uključiti, poput zajedničke pobožnosti Križnog puta, jer to je vrijeme kada se na poseban način promišlja o tom teškom dijelu Isusova života. Biskup Mrzljak poželio je svima da korizma bude plodna, „da znamo ući u svoju sobu odnosno svoje srce i zatvoriti vrata svemu onome što bi nas moglo odvesti putevima koji nisu dobri". „Kod obreda pepeljenja čujemo riječi 'Obrati se i vjeruj Evanđelju'. To znači vratiti se s nekoga puta na koji smo nekada otišli i vjerovati da je Evanđelje doista živa Božja riječ koja ima moć spasiti čovjeka i to je najbolji put ovdje na zemlji kojim čovjek može ići. Nema nekog drugog, sigurnijeg Božjeg puta. Ponekad se čini da postoji neki lakši put, ali put kojim je išao Isus noseći križ, sigurno vodi do života, odnosno do uskrsnuća. Tako vjerujemo da i naš život, kada idemo Isusovim putem, da je to siguran put i da vodi sigurnome cilju – u vječnost", poručio u homiliji biskup Mrzljak, nakon čega je uslijedio obred pepeljenja.

Čista srijeda u Poreču

Poreč, 14.2.2018. (IKA) - Na Pepelnicu, u srijedu 14. veljače, porečki i pulski ordinarij Dražen Kutleša i ove je godine tradicionalno, svečano misno slavlje s obredom pepeljenja predvodio i porečkoj Eufrazijevoj bazilici. U homiliji biskup je naglasio kako je korizma vrijeme putovanja u vlastitu nutrinu i susreta s Bogom, bez maski i hinjenja, jer Bog vidi preko svake prijetvornosti, stoga je bitno da i čovjek sam sebi, u potpunoj iskrenosti prizna što je, tko je i kakav je. Upravo je shvaćanje i prihvaćanje toga početak obraćenja, rekao je biskup, a danas, kada se sustav vrijednosti u društvu izokrenuo, napose je važno imati osjećaj za grijeh, i znati ga prepoznati. Govoreći o obredu pepeljenja, propovjednik je pojasnio simboliku pepela, „Čovječe sjeti se da si prah i da ćeš se u prah vratiti", riječi su koje nas trebaju podsjetiti na prolaznost ovozemaljskog života i svega materijalnog. Bog nas poziva da shvatimo da grijehom činimo štetu bližnjemu, no Bog, upravo kao i roditelji djeci, uvijek prašta, i u tome je naša nada. Da bi što dostojnije i plodonosnije proživjeli korizmu i da bi zaista bili misionari Božje ljubavi u ovome svijetu Bog nas poziva ma molitvu koja je naš odnos prema Bogu, putem molitve ulazimo u dubinu srca, poziva nas na prepoznavanje potreba bližnjih i činjenje dobrih djela u skrovitosti, to definira naš odnos prema drugome; i treće, poziva nas na djela pokore

što upućuje na odnos prema sebi, pokora učvršćuje samokontrolu i uzdržavanje što nas čuva od neurednog života. Kako bi u ovih 40 dana pokore doista živjeli obraćenje važno je izvanjsko, ali još je važnije unutarnje posipanje pepelom, čvrsta želja i odluka u nastojanju da postanemo bolji ljudi, zaključio je mons. Kutleša.

Misno slavlje glazbeno je uzveličao je katedralni župni zbor uz orguljsku pratnju Marija Eterovića.

U Čabru blagoslovljena i otvorena Caritasova kuhinja „Kruh sv. Ante"

Čabar, 14.2.2018. (IKA) - Samo ako smo složni i ako gledamo pozitivno, možemo zajedno činiti lijepe stvari, rekao je riječki nadbiskup Ivan Devčić u Čabru u župi sv. Antuna Padovanskog u srijedu 14. veljače na blagoslovu Caritasove kuhinje „Sv. Ante". Taj karitativni projekt nastao je na inicijativu župnika Mate Berišića i realiziran uz pomoć župljana, Primorsko-goranske županije, Ministarstva socijalne politike i mladih, Grada Čabra te Crvenog križa GD Čabar.

Riječki nadbiskup izrazio je zahvalnost svima koji su pridonijeli da se u župnim prostorima jedne garaže napravi objekt zahvaljujući kojemu će mnogi imati topli obrok. Jedni drugima trebamo i nitko ne treba živjeti sam, osobito stari i nemoćni. Otvaranje Caritasove kuhinje događaj je na koji je vrijedno doći, poslati poruku i posvjedočiti o sredinama kojima treba pomoći, kazao je mons. Devčić, dodajući da je najljepše kada čovjek pomaže čovjeku, osobito onom u potrebi. Istaknuo je da živimo u društvu koje doista vapi za solidarnošću i zadaća svih jest pomoći onima u potrebi. U ovim goranskim krajevima sve je više onih koji su doista upućeni na pomoć drugih, na velikodušnost i solidarnost. Drago mi je da imamo svećenike koji su osjetljivi na potrebe svojih župljana i prepoznaju njihove potrebe. Bila je ovo prilika i da se upozori na demografsku sliku koja ne ide u prilog nekad bogatom goranskom kraju u kojemu danas živi sve manje ljudi, mahom treće životne dobi. Mladi odlaze jer posla nema, ako su zaposleni tada su ugovori na određeno ili je njihov rad nedovoljno vrednovan. Sve to potiče nas na veći angažman za boljitak ovoga kraja, kazao je nadbiskup. Na sreću, postoje oni koji misle na svoje Gorane u potrebi. Zajednički projekt župnika, župljana i institucija poticaj je i drugima da prepoznaju potrebe svojih bližnjih.

Župnik Berišić na ideju za otvaranjem Caritasove kuhinje došao je tijekom blagoslova obitelji na području župa Tršće, Čabar, Prezid, Gerovo i Plešće. „Kada sam vidio na koji način moji župljani žive, osobito u zimskom razdoblju, došao sam na ideju da bi bilo najbolje pomoći im tako da se otvori Caritasova kuhinja 'Kruh sv. Ante' koja će im od ponedjeljka do petka dostavljati topli obrok. Prema podacima Centra za socijalnu skrb, na području tih župa živi 40 socijalno ugroženih osoba, no moja nakana je tu pomoć dobiju ne samo socijalno ugroženi, nego i stari i osamljeni ljudi koji su nerijetko u nemogućnosti sami kuhati. Prvi obrok danas će doći do 26 adresa i dostavit će ih 'geront' domaćini i domaćini, zaposlenici Crvenog križa GD Čabar koji će te obroke i ubuduće dostavljati."

Na ideju je vlč. Berišić došao prošle godine tijekom blagoslova obitelji, a u realizaciju se krenulo vrlo brzo - 23. veljače 2017. Sa željom da se župni prostor koji je služio kao garaža prenamijenjen u kuhinju, trebalo je prikupiti financijska sredstva. Kucalo se na vrata institucija, ali i animiralo župljane koji su se svesrdno odazvali pozivu i zahvaljujući kojima su na Pepelnicu, 14. veljače, 2018. prvi obroci odneseni korisnicima. Nadbiskup i župnik izrazili su zahvalnost svima koji su pritekli u pomoć i omogućili

otvaranje kuhinje.

Vlč. Berošić ovom prigodom podijelio je zahvalnice dobrotvorima, od koji su većina župljani, za njihovu veliku pomoć u realizaciji toga vrijednog projekta za koji ovi dobri ljudi nisu tražili nikakvu novčanu naknadu. Zahvalnice su uručene: Antunu Šošariću, Branku Jotiću, Zdenku Kovaču, Vitomiru Zbašniku, Bori Ivankoviću, Goranu Nagliču, Valteru Turku, Željku Štimcu, Tomislavu Ivankoviću, Branku Starčeviću, Tomislavu Jelencu, Branku Kovaču, Josipu Šošariću, Draganu Kataliniću i Franji Turku.

Događaju su nazočili i prigodnim riječima okupljenima se obratili zamjenica župana Primorsko-goranske županije Marina Medarić, pročelnica Upravnog odjela za socijalnu politiku i mlade PGŽ Dragica Marač, gradonačelnik Čabra Kristijan Rajšel, zamjenica gradonačelnika Ivana Lakota, pročelnica Jedinog upravnog odjela Grada Čabra Marija Janeš.

Pepelnica u gospičkoj katedrali

Gospić, 14.2.2018. (IKA) – Misu s obredom pepeljenja predvodio je u gospičkoj katedrali biskup Zdenko Križić u zajedništvu sa svojim tajnikom i kancelarom biskupije preč. Mišelom Grgurićem i župnikom preč. Mariom Vazgečem. Na misi je pjevao katedralni zbor pod ravnanjem Franje Puškarića.

Biskup Križić u propovijedi je pozvao vjernike da tijekom korizme slušaju Božji zov upućen im po proroku: Vratite se k meni svim srcem svojim te nastavio: „Iz ovog možemo zaključiti da postoji i neko vraćanje k Bogu koje je površno, deklarativno, koje ne mijenja život. Isto tako postoji i molitva Bogu u nekim teškim životnim situacijama, ali to ne znači da se osoba vratila molitvi. Kada prođu teške situacije osoba zaboravlja na molitvu i svoj odnos s Bogom“.

Čuli smo i poziv u prvom čitanju: Razderite srca a ne halje svoje, ali nije jasno što to zapravo znači. Treba znati da srce starozavjetnog čovjeka ima daleko šire značenje od onoga koje mu daje naša kultura. Kod nas danas srce uglavnom simbolizira organ ljubavi, dobrote, finoće. Za biblijskog čovjeka srce je organ s kojim se razmišlja, s kojim se gleda, organ koji pomaže u razumijevanju mnogih stvarnosti, organ u koji se pohranjuju sjećanja čovjeka. Srce je također središte inteligencije, volje i ljudske odluke. Zato, kada Biblija govori o ljudskom tvrdom srcu, govori zapravo o ljudima koji ne mogu razumjeti glas istine, o ljudima koji ne vide stvarnost kakva je, ljudima koji su nesposobni čuti glas Božji, nesposobni činiti dobro i biti vjerni dobru. I zlo je predstavljeno kao stvarnost koja je uvijek usko vezana uz ljudsko srce. Zlo pospješuje tvrdoću ljudskog srca i njegovu deformiranost, upozorio je biskup Križić te dodao da Bog navješćuje velik dar Duha Svetoga koji će čovjeku dati moć da usmjeri svoje srce prema dobru. Hoće li se to dogoditi, odgovornost je na čovjeku. Mi ljudi, dok smo putnici na ovoj zemlji, uvijek ćemo ostati grešnici, uvijek ćemo u sebi nositi neke mane. Ali važno je da se mi protiv toga borimo. Dok se borimo protiv zla nije nas pobijedilo. Ono neće ovladati našim srcem, istaknuo je biskup Križić, dodajući da je i čin pepeljenja naše obećanje Bogu da ćemo se boriti protiv zla, bit ćemo Bogu vjerni, slušati njegov glas i vršiti njegovu volju. Bog ne očekuje da budemo bez grijeha, ali očekuje da se borimo protiv grijeha, da nam ne postane svejedno kada je u pitanju grijeh. Najgore je kada osobu više grijeh ne uznemiruje i ne žalosti, kada joj je svejedno. S takvim životom osoba malo po malo i zavoli grijeh, upozorio je gospički biskup i pozvao vjernike: „Primimo k srcu taj Božji poziv, dopustimo mu da oblikuje i usmjeri naše srce prema dobru. Bit će ljepše nama, a i svima koji s nama žive.“

Pepelnica u šibenskoj katedrali

Svim vjernicima Šibenske biskupije iskreno želim plodonosnu korizmu, radosno iščekivanje Uskrsa u čistoći srca i obnovljena duha, poručio biskup Rogić

Šibenik, 14.2.2018. (IKA) - Misno slavlj s obredom pepeljenja na Čistu srijedu ili Pepelnicu, 14. veljače, u katedrali Svetog Jakova u Šibeniku predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić. Uz biskupa koncelebrirali su umirovljeni biskup Ante Ivas te ekonom i biskupov tajnik don Roko Glanović.

U homiliji biskup Rogić vjernicima je približio redak iz Psalma 51 „Čisto srce stvori mi Bože i duh postojan obnovi u meni!“ Naglasio je kako korizma „ima za cilj očistiti naše srce, naše duhovne oči, naš pogled na život i svijet oko nas, da ga gledamo više očima volje Božje, da ga promatramo kroz Božji plan spasenja čovjeka koji se događa Kristovim križem i slavnim uskrsnućem“.

Uputio je na nužnost zahvalnosti Gospodinu koja, kako je kazao, čisti ljudsko srce. „Čisti ga na taj način što bolje uvidamo Božju blizinu u našem životu, blagoslove Božje koje smo već primili, pomoći i milosti kojima nas je Bog do sada vodio. Korizma nam nudi, kao spasonosno vrijeme od Boga dano, da sve svoje redovite aktivnosti, riječi i djela, poslove i međusobne odnose, sav svoj život – pokušamo – vježbamo – živjeti na nov način. Promišljeniji, svjesniji i nadasve bliži Bogu. Da svoj život više stavimo pred Boga, u ruke Božje, pred Božje oči, u njegovoj prisutnosti“, pojasnio je.

Za čisto srce i postojan duh još je jedan nezaobilazan preduvjet: kajanje, kazao je biskup Rogić. „Za kajanje je važna poniznost, priznanje vlastite grešnosti i traženje oprostjenja. A to nas nužno vraća Bogu, milosrdnom Ocu koji nam šalje svoga Sina da nas spasi. On nam daje jasan pogled na grijeh – ono što ne valja i treba odbaciti, ali uvijek spašava čovjeka, k sebi dovodi grešnika da ga iscijeli i na novi put usmjeri“, istaknuo je.

„U milosno vrijeme korizme, želju za čistim srcem i postojanim duhom uvode nas Isusove riječi o skrovitoj molitvi, milostniji, o prikrivenom postu, o pravednosti koju ne činimo radi ljudi – nego radi Boga. Isus nam želi očistiti srce na taj način, da što činimo – činimo zato da se Bogu svidimo, a ne ljudima. Da nas na naša djela obraćenja ne potiču ljudski obziri, što će tko reći i kako nas doživjeti, nego da se iz toga izdignemo na veću razinu: činiti ono što znam da je Bogu milo. I kako kaže Isus: 'Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti'. Činiti djela iz ljubavi prema Bogu, iz zahvalnosti za već primljene milosti i blagoslove. Takav pristup ozdravljat će i naše međusobne odnose i postupke. Bog se u dobroti niti može, niti da natkriliti. Zar će nam milosrđe uskratiti ako se potrudimo oko čista srca koje se otvara njegovoj milosti i prepušta njegovu djelovanju? Bog uvijek dobrotu uzvraća obilnom mjerom, božanskom mjerom. Zato ove korizme ustrajmo u tom našem obraćanju Bogu koje u nama proizvodi obraćenje i težimo za čistim srcem, ustrajna duha“, poručio je biskup Rogić.

Vjernicima je zaželio neka im ovogodišnja korizma ujedno bude dalja priprava za Nacionalni susret obitelji koji će se dogoditi u rujnu u Solinu. Da naše kršćanske obitelji kroz korizmu nađu duh postojanosti u svjedočenju vjere Kristove – kroz obiteljsku molitvu i nedjeljnu misu. U današnjem svijetu poljuljanih vrijednosti i zamućenih istina samo obitelj svojom ljubavlju i povezanošću bit će ono plodno tlo za Čisto srce i obnovljeni životni polet. Svim vjernicima Šibenske biskupije iskreno želim plodonosnu korizmu, radosno iščekivanje Uskrsa u čistoći srca i obnovljena duha, zaključio je biskup Rogić.

„Umjetnost i vjera“*Pepelnica umjetnika u karlovačkom svetištu sv. Josipa*

Karlovac, 14.2.2018. (IKA) - U Nacionalnom svetištu svetog Josipa u Karlovcu na početku korizmenog vremena, 14. veljače, nastavljena je Velika pobožnost koja je objedinila umjetnike i sve štovatelje svetog Josipa. Treću godinu u svetištu je održana Pepelnica umjetnika, a prije rasprave slavljena je misa s umjetnicima i za sve žive i pokojne umjetnike. Euharistijsko slavlje predvodio je dekan Karlovačkoga vojnog dekanata preč. Vladislav Mandura u koncelecijaciji s rektorom svetišta mons. Antunom Senteom, ml. i župnikom župe svetog Antuna Padovanskog iz Generalskog Stola Ivicom Tollom. Misno slavlje animirao je zbor „Sveti Josip“ predvođen s. Blandinom Rakarić.

Preč. Mandura u propovijedi je potaknuo vjernike da razmisle žele li iskusiti milosrđe jer iskusiti ga znači i „priznati da smo potrebiti i ograničeni, da nam treba pomoć i biti manji u odnosu prema onome od koga tražimo pomoć, što je današnjem čovjeku teško“. Istaknuo je sv. Josipa kao uzor u korizmenom vremenu jer je i on živio skrovitim životom, nije se isticao i zapravo je sakrio cijeli svoj život čak i od pisaca Evanđelja, dajući prednosti Isusu i Mariji. Pojasnio je da je sv. Josip živio onako kako to Isus traži od pravog vjernika, „da djelujemo, svjedočimo i molimo i da to bude naš osobni odnos s Bogom“.

Na kraju mise Marija Sekelez, hrvatska kazališna, televizijska i filmska glumica, svjedočila je svoju vjeru. Istaknula je da je odgajana u katoličkoj obitelji koja je cijeli život ustrajala u vjeri, te da je i sama nastojala svjedočiti vjeru i u glumačkoj profesiji i donositi Boga drugim ljudima. Poručila je da vjernici moraju ustrajati i ničega se ne bojati, da se moraju boriti i biti strpljivi te svoje darove i talente staviti pred Boga da On njima upravlja.

Nakon mise u pastoralnom centru Svetišta, u Galeriji „Martin Borković“ održana je Pepelnica umjetnika u kojoj su temu „Umjetnost i vjera“ obradili Sekelez, Aleksandra Goreta, akademska slikarica i voditeljica Galerije „Vjekoslav Karas“ u Gradskom muzeju Karlovac i mons. Sente, ml. U uvodnim riječima mons. Sente prisjetio se povijesti Pepelnice umjetnika koja je pokrenuta u Francuskoj i istaknuo da umjetnici, nadahnuti od Stvoritelja, stvarajući umjetnička djela od praha, od materije, pomažu da pomoću njih snažnije spoznamo Boga“. Kazao je i da se Crkva, uz brigu za ljudske duše, često „služila različitim umjetničkim izričajima i kroz njih nastojala odgajati ljude i prosvjećivati cijele narode“. Sekelez je rekla da su umjetnost i vjera neodvojivi. Objasnila je da se bez Duha Svetoga ne može ništa dobro napraviti, pa tako ni stvarati prava umjetnička djela, te da je umjetnost dar i kada umjetnička djela nemaju pomazanje Duha Svetoga truju dušu i cijeli narod. Ona umjetnošću želi prosvijetliti ljude koji su u tami i donijeti im Boga u život. Goreta se nadovezala na svoju sugovornicu, rekavši da umjetnost polazi od Boga jer je to osobina koja je povezana s Božjom osobinom stvaranja, te da umjetnici mogu biti zahvalni Crkvi jer im je kroz povijest iznimno pomagala i najveća umjetnička djela najčešće se nalaze u crkvama. Istaknula je da sam talent bez rada ništa ne vrijedi jer ako umjetnik ne stvara, talent ostaje neiskorišten. Uslijedila je rasprava u kojoj su sudjelovali i karlovački umjetnici Željko Mareković, autor povijesnog bakropisa na vratima karlovačkog svetišta, i Lidija Maček-Stanić, karlovačka umjetnica i autorica oltarne slike u Domu za umirovljene svećenike „Sveti Josip“ u Zagrebu, te karlovačka restauratorica Iva Dizdarević. Program je umjetničkim izvedbama na klavijaturama obogatila Regina Horvat, učenica 3. razreda osnovne škole i 2. razreda Glazbene škole Karlovac.

Kardinal Bozanić primio predstavnike Hrvatskoga katoličkog sveučilišta

Zagreb, 14.2.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić primio je u srijedu 14. veljače u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu predstavnike Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i predstavnike društva Sollicitudo d.o.o. Susretu su nazočili zagrebački pomoćni biskupi Ivan Šaško i Mijo Gorski. Rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta prof. dr. Željko Tanjić i predstavnici HKS-a, izvijestili su kardinala o novostima i planovima rada Sveučilišta. Istaknuta je važnost daljnjeg razvoja nastavnih programa, uloge i doprinosa hrvatskom društvu koji HKS ostvaruje kroz suradnju s obrazovnim i odgojnim institucijama kao i međunarodna suradnja. Direktor društva Sollicitudo d.o.o. mons. Enco Rodinis i članovi nadzornog odbora preč. Tomislav Subotičanec i preč. Ivica Budinščak izvijestili su o načinu kojim društvo Sollicitudo d.o.o. prati život i djelovanje HKS-a te o novim pitanjima s kojima se susreće. Kardinal je zahvalio rektoru Tanjiću i predstavnicima Sveučilišta te predstavnicima društva Sollicitudo d.o.o. na njihovom trudu, potičući ih da budu i dalje zauzeti promicatelji evanđeoskih vrijednosti i glas Crkve u hrvatskom društvu u skladu sa svojim geslom – Lux vera, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Korizmena poruka biskupa Škvorčevića

Požega, 15.2.2018. (IKA) - Zadivio me „korak mladog čovjeka i žrtva koju je spreman podnijeti za dobro svojih prijatelja i domovine. Sjetio sam se Isusove riječi: 'Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam'", piše požeški biskup Antun Škvorčević u korizmenoj poruci. Polazeći od postupka mladića koji je dugo traženo radno mjesto prepustio kolegi koji je u težim materijalnim okolnostima od njega, a koji bi k tome zbog nezaposlenosti mogao otići u inozemstvo, biskup ističe kako je važno ne izgubiti vjeru i nadu i kako je bitno misliti na druge i na njihovo dobro. „Radost i osobita snaga zajedništva u vjeri koju su naši mladi očitovali prošle jeseni na otvorenju Trećega biskupijskog euharistijskog kongresa o 20. obljetnici naše biskupije, uvjeravaju me da oni ove korizme mogu biti nositelji posebnog obraćeničkog programa u našim župama“, piše biskup Škvorčević, pozivajući mlade da svakog petka predvode križni put te sudjeluju u katehezi o temi „I pođoše za njim“. Mlade poziva da sudjeluju i na ovogodišnjem 20. križnom putu mladih te biskupije idućega 10. i 11. ožujka pod geslom „I pođoše za Njim“, koji kreće od Lipovljana a završava u Daruvaru. Biskup potiče i na molitvu „za svetost naših svećenika i za nova duhovna zvanja“. U tome osobitu ulogu imaju članovi Djela za duhovna zvanja, koji bi svojom molitvom i žrtvom trebali pratiti mlade i pomagati im da „u svom srcu čuju Isusov glas koji ih zove na put svećeničkog ili redovničkog zvanja“.

„Pozivam mlade vjernike grada Požege i okolice da svake korizmene subote u još većem broju sudjeluju na večernjem klanjanju u našoj katedrali s posebnom nakanom da njihovi vršnjaci ostvare u svojim srcima prostor slobode, čuju u njem Isusov glas, prepoznaju istinu o svom pozivu te... pođu za njim.“

Molitvama „pridružimo i milostinju kao još jedno snažno sredstvo suprotstavljanja Zlome, te i ove godine na pobožnosti križnog puta svakog korizmenog petka prikupljajmo novčane priloge za najpotrebnije, napose za prognanike u naselju Kovačevac“, zaključuje biskup.

Bolnički kreveti za Caritas Riječke nadbiskupije

Rijeka, 15.2.2018. (IKA) - Caritas Riječke nadbiskupije 15. veljače dobio je vrijednu donaciju bolničkih kreveta, kolica, hodalice i drugih pomagala za bolesne i nemoćne osobe. U pošiljci koja je stigla kamionom iz Doma za starije osobe u gradu Kufsteinu u Austriji isporučeno je devet bolničkih kreveta, osam kolica za nepokretne, devet wc stolica, devet hodalice s kotačima i četiri sobna lifta za podizanje bolesnika iz kreveta.

Ovakva su pomagala veliko olakšanje obiteljima koje u kući imaju bolesnu, stariju ili nemoćnu osobu. Svjesna je toga bila i Gordana Toskić kada je prije nekoliko mjeseci došla u Caritas potražiti pomoć, hodalicu i kolica za svoju onemoćalu majku koja živi u Rijeci. Caritas, koji ima 50 bolničkih kreveta i drugih pomagala koja su razmještena diljem Riječke nadbiskupije, u obiteljima koje u kući imaju bolesnu ili nemoćnu osobu, izašao joj je u susret čim je to bilo moguće.

Igrom slučaja Toskić radi u Austriji u Domu za starije osobe grada Kufsteina i dobro zna koliko su vrijedna ovakva pomagala kada je čovjek u potrebi. Stoga je Caritasu ponudila posredničku ulogu pri suradnji s Domom u Austriji u kojem radi, kako bi kreveti i druga pomagala koja su tamo višak bili donirani riječkom Caritasu.

Ova suradnja svoj je epilog dobila 15. veljače kada je pred riječki Caritas stigao kamion s pošiljkom. Kreveti i druga pomagala istovareni su u skladište i uskoro će biti posuđeni onima kojima su najpotrebniji.

Dan bolesnika u Općoj bolnici u Sisku

Ravnatelj bolnice dr. Tomislav Dujmenović zahvalio biskupu Košiću na dobroj suradnji te iznimno vrijednoj donaciji za kupnju aparata za magnetsku rezonancu koji će uvelike unaprijediti kvalitetu zdravstvenih usluga svih stanovnika koji gravitiraju ovoj bolnici

Sisak, 15.2.2018. (IKA) – U povodu Dana bolesnika koji se na području Sisačke biskupije obilježava misnim slavljinama u medicinskim ustanovama, sisački biskup Vlado Košić predvodio je u četvrtak 15. veljače misno slavlje u kapeli Sv. Vinka Paulskog u Općoj bolnici „Dr. Ivo Pedišić“ u Sisku. U koncelebraciji bili su generalni vikar mons. Marko Cvitkušić, katedralni župnik preč. Marko Karača i povjerenik za pastoral bolesnih i starijih vlč. Saša Jozić.

Na početku biskupa je pozdravio ravnatelj bolnice dr. Tomislav Dujmenović, zahvalivši mu na dobroj suradnji te iznimno vrijednoj donaciji za kupnju aparata za magnetsku rezonancu koji će uvelike unaprijediti kvalitetu zdravstvenih usluga svih stanovnika koji gravitiraju ovoj bolnici.

U homiliji biskup je podsjetio kako je Svjetski dan bolesnika utemeljio papa Ivan Pavao II. godine 1992. da bi skrenuo pozornost na bolesnike i njihove probleme. Govoreći o poruci pape Franje za ovogodišnji 26. svjetski dan bolesnika, biskup je istaknuo kako ona nosi geslo iz Ivanova Evanđelja: 'Evo ti sina!... Evo ti majke!' I od toga časa uze je učenik k sebi'. „Taj odnos Isusa na križu, Marije i učenika Ivana, odnos je koji mi možemo pratiti u Crkvi i koji se nastavlja. Isus jest umro na križu i uskrsnuo, ali on i danas umire u svojim vjernicima, u svima nama kada trpimo. I zato je tu uz Isusa, a to znači uz svakoga tko trpi, Crkva koju predstavlja Ivan apostol, te Marija, majka Isusova. Tako da možemo reći da se to otajstvo križa neprestano nastavlja“, poručio je biskup.

Podsjetio je i na Isusove riječi: 'Što ste učinili jednomu od ove moje najmanje braće, to ste učinili meni', istaknuvši važnost djelovanja medicinskog osoblja u tjelesnom i duhovnom ozdravljenju.

„Kada gledamo bolesnika, kada pristupamo onome koji trpi, bilo da je kao Isus već na umoru, ili da nosi svoj križ, mi služimo samome Gospodinu, mi smo njemu blizu. Upravo je ta blizina važna kada je čovjeku teško i zapravo je najgore kada taj netko ostane sam. Puno znači to kada su oko bolesnika ljudi koji ga razumiju, koji ga vole i koji su pažljivi prema njemu. Zato je biti liječnik, medicinska sestra, zdravstveni radnik, zapravo poziv, a ne samo zanimanje. To je poziv koji Bog daje osobitim ljudima koji imaju u sebi strpljivosti, požrtvornosti i radosti služiti drugima. To su karizme i posebni darovi i zato moramo biti Bogu zahvalni za te ljude. Zbog toga, ja danas u ovu misu želim uključiti zahvalnost Bogu za sve one koji služe u ovoj bolnici“, poručio je biskup te dodao kako je ovdje „na djelu posebna bratska ljubav koje smo potrebni kada smo najslabiji, kada vidimo da se više ne možemo osloniti na sebe i kada smo prepušteni u Božje ruke. Onda su te ruke kao ruke anđela, ruke naših liječnika i sestara i zato se molimo za njih“.

Na kraju biskup je pozvao na molitvu za Papu koji je u prosincu navršio 81 godinu, ali i za skoro proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca te je preporučio u molitve inicijativu „40 dana za život“ koja je upravo započela korizmenu akciju pred sisačkom bolnicom.

Korizmena akcija Zadarske nadbiskupije za pomoć gradnji crkve misiji u Tanzaniji

Zadar, 16.2.2018. (IKA) - Ovogodišnja korizmena akcija Zadarske nadbiskupije namijenjena je za pomoć u izgradnji crkve u Misiji svetoga Križa koju u Kisongu, u nadbiskupiji Aruša u Tanzaniji, vode hrvatski misionari don Velimir Tomić i don Bernard Marjanović. Kamen temeljac za tu crkvu položen je u rujnu 2017. g. O požrtvornosti hrvatskih misionara u tamošnjem služenju i radu govori i činjenica da je don Velimir boravio krajem 2017. g. u Hrvatskoj, zbog operacije ruke koju je teško ozlijedio tijekom rada na krovu te crkve. Operacija je uspješno obavljena i don Velimir se u prosincu vratio svojoj službi o kojoj je za svog zadnjeg boravka u Hrvatskoj rekao: „Na odlazak u misiju Kisongo u Tanzaniji potaknula su me pisma i iskazi naših misionara. Tanzanija je država na istočnoj obali Afrike. To je posve drukčiji svijet od našeg. Najveći dio zemlje je bez struje, a dijelovi koji struju imaju, više vremena su bez nje. Nema asfalta, nestašica je hrane, lijekova, svega. U početku mi se bilo teško priviknuti na takvu kulturu, prehranu, uvjete života. Međutim, vidjeti pomake, uspjehe, promjene na bolje, motiviralo me i dalo snagu da ostanem. Brzo sam naučio i njihov jezik, svahili“.

Don Velimir ističe da se misionari trude pomoći koliko god mogu. „Kada neki naš projekt uspije, nema sretnijega od nas. U tom dijelu Tanzanije četiri su hrvatska misionara, dvojica iz Mostarsko-duvanjske biskupije i dvojica iz Splitsko-makarske nadbiskupije. Svima je zajednički cilj – pomoći koliko možemo, pa kad dolazimo na godišnji odmor u Hrvatsku, sa sobom nosimo projekte koje predstavljamo našim ljudima. Nikada se ne vratimo praznih ruku, uvijek ima ljudi željnih pomoći“, rekao je vlč. Tomić za svog boravka u Hrvatskoj prije pola godine. Za tog je boravka u pojedinim hrvatskim sredinama predstavio projekt izgradnje crkve u Kisongu.

Tu je potrebu odlučila podržati i Zadarska nadbiskupija. Tim povodom zadarski nadbiskup Želimir Puljić poslao je dopis svim župnim uredima i upraviteljima crkava u Zadarskoj nadbiskupiji, vjeroučiteljima koji će akciju provoditi s djecom u osnovnim i srednjim školama te gradovima i općinama u Zadarskoj županiji, u kojem potiče na nesebično davanje za pomoć misiji u Tanzaniji. Nadbiskup Puljić

poručuje: „Naša materijalna pomoć misijama znak je zajedništva i uzajamne skrbi među Crkvama, naročito prema mladim i siromašnim biskupijama u Africi, Aziji, Latinskoj Americi i Oceaniji. Župnicima stavljam na srce provođenje te akcije tijekom korizme na način koji odgovara prilikama u župi. Ulazeći u sveto korizmeno vrijeme, potaknuti željom da nam korizma bude u postu, molitvi i bratskoj ljubavi, i ove godine nastavljamo s korizmenom akcijom koja se u Zadarskoj nadbiskupiji uspješno provodi mnogo godina. U njoj sudjeluju odrasli, djeca, mladi, župe, škole, ustanove i ljudi dobre volje koji pomažu u raznim društvenim potrebama, u domovini i misijama diljem svijeta". Nadbiskup podsjeća kako su biskupi svijeta na Drugom vatikanskom saboru rekli da je Crkva misionarska te da su svi kršćani pozvani aktivno sudjelovati u njenom misijskom poslanju. Svi mogu molitvama i materijalnim priložima pomagati njeno misijsko djelo.

Don Velimir djeluje u misijama 29 godina. I za svog zadnjeg boravka u domovini zahvalio je Nacionalnoj upravi PMD-a Hrvatske, Bosne i Hercegovine i svim darovateljima koji priložima pomažu misije. Tanzanija ima 34 biskupije, a sve ih vode domaći biskupi. Ima više od 1600 domaćih svećenika. Za velik broj domaćih svećenika, redovnika i redovnica zaslužno je Djelo sv. Petra koje u sklopu Papinskih misijskih djela skrbi za materijalnu i duhovnu potporu svećenika u misijama te nova svećenička zvanja kojima je potrebna pomoć. Korizmena akcija Zadarske nadbiskupije dar je Tanzaniji i ususret proslavi 150. obljetnice katoličke nazočnosti u Tanzaniji koju će proslaviti ove, 2018. godine. Naime, prije sto godina, u kolovozu 1917. g., u Tanzaniji su zaređena prva četiri domaća svećenika. Evangelizaciju Tanzanije provele su osobito tri religijske kongregacije u 19. st.: oci Svetoga Duha, bijeli oci i benediktinski redovnici. Bijeli oci otvorili su prvo sjemenište 1904. g. u Rubya – Bukoba. Bukoba je 1952. g. dobila prvog domaćeg biskupa Laureana Rugambwu, kojeg je papa Ivan XXIII. 1960. g. proglasio prvim afričkim kardinalom.

Crkva u Hrvata Tanzaniji dala je mnogo misionara. Bili su to Drago Bevanda, Ivan Štironja, Andrija Iličić, Stipe Ivančić, Sebastijan Lončar, Boško Obradović i Juro Tokalić. Trenutačno u Tanzaniji djeluje sedmero misionara: Ante Batarelo, Nikola Sarić, Dražen Klapež, Velimir Tomić, Bernard Marijanović, Tomislav Mesić i s. Kaja Perić.

Uz niz potreba koje je proteklih trideset godina svog održavanja Korizmena akcija pomogla u zdravstvenim i socijalnim ustanovama u Zadarskoj nadbiskupiji, akcija je pomogla i Vukovar i BiH. Više puta plodonosno su pomognute misije u kojima djeluju hrvatski misionari. Godine 2008. pomognuta je izgradnja i opremanje škola u Kongu, u pokrajini Luhvinja, gdje djeluju školske sestre franjevke Provincije Presvetog Srca Isusova, djelatne i u Zadarskoj nadbiskupiji. U Kongu je i misionarka rodnom iz Poljica s. Erika Dadić. Koliko ta akcija bude učinkovita, potvrđuje da je za Kongo bilo prikupljeno čak 500.000 kn. Godine 2011. korizmena akcija pomogla je obnovu škole i sportske dvorane u Maipu u Čileu, koju je godinu prije bio razorio potres. U toj školi rade misionarke kćeri milosrđa, djelatne i u Zadarskoj nadbiskupiji, čija je utemeljiteljica bl. Marija Propetog Isusa Petković. Korizmena akcija 2013. g. organizirana je za pomoć djece i mladih u Kampali, glavnom gradu Ugande, obnovom Centra za smještaj i školovanje siromašne djece i mladih u Kampali koji vode misionarke kćeri Božje ljubavi. Među njima su i hrvatske redovnice. Akcija je 2015. g. pomogla djecu u sirotištu 'Kardinal Alojzije Stepinac' u Bon Reposu u nadbiskupiji Port-au-Prince na otočju Haiti, koje vode služavke Malog Isusa iz

Provincije Bezgrešnog začeca BDM Sarajevo.

Svi koji žele sudjelovati za pomoć misije u Tanzaniji, prilog mogu dostaviti u župni ured ili uplatiti na žiro-račun Zadarske nadbiskupije, s naznakom 'Za izgradnju crkve u Kisongu': Nadbiskupski ordinarijat Zadar. HR5324070001100041082 Poziv na broj: HR00 00755877 – 536. O svim informacijama o djelovanju hrvatskih misionara može se pročitati na stranici www.misije.hr

Dubrovački biskup Mate Uzinić dobio nagradu Hrvatskoga helsinškog odbora za ljudska prava za 2017. godinu

Zagreb, 16.2.2018. (IKA) - Dubrovački biskup Mate Uzinić dobio je nagradu Hrvatskoga helsinškog odbora za ljudska prava za 2017. godinu za doprinos u međureligijskom dijalogu, ekumenizmu i vjerskoj toleranciji koji nadilazi profesionalne obveze i uobičajene standarde.

Na svečanosti povodom 25. obljetnice utemeljenja HHO-a održanoj u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu u petak 16. veljače biskupu je uručena nagrada „Sulejman Mašović - Luka Vincetić - Jovan Nikolić". U obrazlaganju nagrade pročitano je biskupov životopis te rečeno kako je njegovo „nakupljeno iskustvo i znanje ali i njegova kršćanska širina" dolaze do izražaja nakon imenovanja dubrovačkim biskupom 2011. godine.

Prepoznata je biskupova angažiranost u međureligijskom dijalogu na području Dubrovačke biskupije „koja se prostire na vrućem povijesnom tlu gdje se ukrštaju različite religije. To može biti opterećenje, ali i šansa." Navedeni su redoviti ekumenski susreti s zahumsko-hercegovačkim i primorskim episkopom Grigorijem na Molitvenoj osmini za jedinstvo kršćana, kao i uključivanje pravoslavne zajednice u Dane kršćanske kulture u Dubrovniku. Spomenuta je i suradnja na izdanju Dječje Biblije s Kristovom Crkvom iz Varaždina povodom 500. godina Reformacije. Istaknuto je i biskupovo osuđivanje vandalskog čina šaranja po pravoslavnoj crkvi u Dubrovniku kao i u prostorijama islamske zajednice. Spomenuti su njegovi posjeti dubrovačkoj sinagogi i Medžlisu islamske zajednice, podržavanje izgradnje džamije kao i susreti s predstavnicima tih religija.

U obrazloženju je dodano da biskup Uzinić pozornost posvećuje i ekološkim temama što je vidljivo kroz organizaciju dvodnevnoga znanstvenog skupa „Okoliš naš svagdašnji" te molitve za prvi Svjetski dan molitve za skrb o stvorenom. Naveden je i njegov susret s hrvatskim i svjetskim znanstvenicima koji se bave energetikom.

Dubrovački biskup potiče kvalitetnije prikupljanje pomoći potrebitima kroz biskupijski Caritas, ali pomaže i stradalnike u Ukrajini, kršćane u Siriji i Iraku, te višekratno kršćane u Svetoj Zemlji.

Snažno se zauzima za prava manjina, ali i većine, rečeno je. Osuđuje napade raznih skupina u svijetu poput pokolja Boko Harama u Nigeriji, ali javno osuđuje i napad na satirički tjednik Charlie Hebdo u Francuskoj.

Prepoznata je i biskupova briga za branitelje i njihove obitelji kroz molitvu križnog puta padinama Srđa i mise uz Dan dubrovačkih branitelja i druge obljetnice, kao i kroz susrete s udrugama iz Domovinskog rata.

Zauzima se za oprost što se vidjelo iz njegovih propovijedi u Vukovaru i na Bleiburgu, ali i u Dubrovniku u različitim prigodama.

Navodeći sve službe koje je kao biskup vršio u tijelima HBK, rečeno je kako je on sada predsjednik Vijeća HBK za život i obitelj. Hrvatska javnost deklarirala ga je kao osobu otvorenosti i dijaloga, zaključio je predstavljajući Plaketu biskupu uručio je Jadranko Črnko.

U Muzeju Međimurja otvorena izložba „Trag dobrote: 20 godina Varaždinske biskupije“

Izložba je otvorena do 18. ožujka

Čakovec, 16.2.2018. (IKA) - U čakovečkom Muzeju Međimurja u petak 16. veljače svečano je otvorena izložba „Trag dobrote: 20 godina Varaždinske biskupije“. Organizator izložbe je Varaždinska biskupija, radi se o izložbi osmišljenoj, pripremljenoj i postavljenoj uz prošlogodišnje slavlje 20. obljetnice Varaždinske biskupije koja je tijekom listopada prošle godine bila postavljena u palači Herzer Gradskog muzeja u Varaždinu.

U sklopu izložbe su u 313 kataloških jedinica prikazani najvažniji događaji iz povijesti, djelovanja i ustroja Varaždinske biskupije. Predstavljena su i biskupijska blaga, liturgijsko ruho i posude, vrijedne knjige te biskupijska izdanja. Izložba sadrži i multimedijске sadržaje, a samo svečano otvorenje popraćeno je glazbenom podlogom mo Anđelka Igreca, varaždinskog dirigenta, skladatelja i orguljaša, ujedno voditelja Ureda za crkvenu glazbu Varaždinske biskupije. Na otvorenju izložbe bili su gosti iz društvenoga, političkog, vjerskog i kulturnog života Čakovca, Međimurja i čitave Varaždinske biskupije. Izložbu je otvorio varaždinski biskup Josip Mrzljak koji je ukratko sumirao povijest i važnost Crkve u Hrvata te posebno na području varaždinske regije. Podsjetio je kako je Varaždinska biskupija na četvrtom mjestu u Hrvatskoj po broju stanovnika. „Na ovoj izložbi imamo prilike vidjeti mnogo onoga što se dogodilo tijekom ovih 20 godina, ali još više onoga što se ne može vidjeti, duhovnu sferu čovjeka. Crkva želi djelovati upravo na taj duhovni život, koji bi trebao upravljati i našim ovozemaljskim tjelesnim životom. Duh bi trebao biti jakost koja čovjeka vodi, a to Crkva želi činiti. Dvadeset godina za jednu biskupiju vremenski je malo, ali je s druge strane i puno. Svakako se uz to želimo spomenuti našeg prvog biskupa mons. Marka Culeja, koji je udario dobre temelje i zato ova izložba ima svrhu da nas sve zajedno potiče na izgradnju Crkve, jer Crkva nisu samo biskupi i svećenici, već svi mi koji smo kršteni i to bi trebalo naglašavati u društvu kada se pojam Crkve često svodi samo na kler. Crkva smo svi mi, pa je tako i ova izložba plod zalaganja naših djelatnika u Biskupiji koji nisu klerici, već laici. Zahvaljujem svima i želim da ova izložba bude plodonosna“, poručio je varaždinski biskup.

Ravnateljica Muzeja Međimurja Maša Hrustek Sobočan istaknula je da je dio međimurske kulturne baštine i crkvena umjetnost. „Unutar našeg muzeja imamo i sakralnu zbirku, a ni ovo nije prva izložba sakralne tematike koju smo postavili. Uvijek su ovakve izložbe kod nas dobrodošle“ kazala je ravnateljica Hrustek Sobočan.

Međimurski župan Matija Posavec pozdravio je okupljene goste, podsjetivši na utjecaj i značenje biskupije za identitet jednog kraja, regije i naroda.

U ime organizacijskog odbora izložbe govorila je Irena Gotal, voditeljica Biskupijske knjižnice. Spomenula je nekoliko povijesnih crtica o ustanovljenju i djelovanju Varaždinske biskupije, te nekoliko tehničkih podataka o svemu što se može vidjeti na izložbi. „Ovom izložbom željeli smo zaokružiti 20-godišnji rad i djelovanje Biskupije, predstaviti sve čimbenike koji svojim radom i zalaganjem ostvaruju poslanje povjerenim od Boga. Taj put podijeljen po različitim djelatnostima koje su nastale i razvijale se kroz 20 godina prikazan je fotografijama i tekstom koje možete vidjeti na izložbi. Izloženi su i originalni službeni dokumenti, kao i predmeti nastali u povodu toga važnog događaja za vjernike sjeverozapadne Hrvatske. Možete vidjeti i mali izvor blaga koji je u posjedu Varaždinske biskupije, od starih knjiga sve do novih izdanja i liturgijskog

suđa i ruha. Javnosti predstavljamo, između ostaloga, lik i djelo prvoga varaždinskog biskupa Marka Culeja, s kojim smo krenuli u ovo 20-godišnje putovanje. Predstavljen je i naš sadašnji pastir mons. Josip Mrzljak, s kojim nastavljamo taj put. S njime se dalje okrećemo budućnosti te tražimo poticaj za još bolji i zauzetiji rad u vinogradu Gospodnjem“, kazala je Gotal.

Za glazbeno ozračje na otvorenju izložbe pobrinuli su se učenici Umjetničke škole „Miroslav Magdalenić“ Čakovec s dvije skladbe. Nastupili su Matej Lesar s tamburicom i Marija Magdalena Kočila (vokal) uz pratnju profesorice Zrinke Novak na klaviru.

Nakon Čakovca, izložba „Trag dobrote - 20 godina Varaždinske biskupije“ ove će godine gostovati još u Lepoglavi i Koprivnici.

Misa zadušnica za mons. Matiju Stepinca

Zagreb, 16.2.2018. (IKA) – O sedmoj obljetnici smrti kanonika Prvostolnog kaptola zagrebačkog i dugogodišnjeg župnika župe sv. Petra, ap. u Zagrebu mons. Matije Stepinca, u petak 16. veljače euharistijsko slavlje u crkvi Sv. Petra u Zagrebu predvodio je preč. Josip Dumbović. I ove godine okupio se veliki broj vjernika, domaćih župljana, ali i onih iz Novoga Zagreba gdje je dugi niz godina mons. Stepinac pastoralno djelovao, kao i drugih koji su s njim surađivali i prijateljevali.

Na početku homilije, preč. Dumbović osvrnuo se na misna čitanja, te je naglasio kako se iz tih riječi očituje što čovjek treba činiti da bi postigao Kraljevstvo nebesko.

Ovih dana su se neki izjašnjavali čega će se odreći, što će pokušati učiniti drukčijim. No, nije rješenje odlučiti odreći se nekih poroka do Uskrsa, a onda ponovno nastaviti po starome. To nije smisao korizme i onoga čime smo ju započeli „obratite se i vjerujte evanđelju“, naglasio je propovjednik, te nastavio „kada tako razmišljamo, postavlja se pitanje kome govoriti?“ Podsjetio je, kako je mons. Stepinac došao u župu u Utrinu, gdje nije bilo ni crkve, ni dvorane, ni pravog župnog stana. Ali on je došao propovijedati, govoriti, poticati ljude da budu djeca Božja, da ostanu na pravoj, Kristovoj strani.

Trebalo je okupiti ljude kojima će propovijedati, da bi onda s njima zajedno mogao širiti Radosnu vijest drugima. Tako je to trajalo Matijinih 18 godina. U tim vremenima trebalo je položiti sebe, biti pravi Kristov nasljednik koji će znati pozivati ljude, koji će znati pokazati svojim primjerom što treba učiniti da bi ostali Kristovi. Potrebni su vjernici, zajednica koja pripada Kristu. To je Matija uspio postići. Ne samo da je skupio ljude, vjernike koji su dolazili na misu, koji su se svaki dan nalazili zajedno, često je znao ići i k onima, a i k njemu su dolazili i oni koji su bili daleko od Crkve ili su možda imali drukčiji način razmišljanja. Matija je imao karizmu, imao je osjećaj znati približiti se čovjeku, ma tko on bio, rekao je preč. Dumbović. Podsjetio je da je mons. Stepinac okupljao i svećenike Novoga Zagreba. „Znao je da svećenici u Novom Zagrebu nemaju mogućnosti voditi domaćinstvo, ali on je znao u jedinoj sobi koju je imao napraviti blagovaonicu za svećenike, znao je pripremiti i jelo za druge, biti čovjek za druge. Molimo Gospodina da i mi budemo ljudi koji će biti spremni sve činiti jedni za druge“, rekao je propovjednik.

Nakon popričesne molitve, riječ zahvale je uputio domaći župnik preč. Josip Golubić koji je podsjetio i na druge svećenike koji su djelovali u Novom Zagrebu u teškim, ali ponosnim danima. „Ovaj susret je zahvala i njima za sve što su dali i darovali tom dijelu grada na čelu sa svojim prvim dekanom, mons. Matijom“, rekao je župnik.

Svjetski dan bolesnika u Neuropsihijatrijskoj bolnici „Dr. Ivan Barbot“ u Popovači

Popovača, 16.2.2018. (IKA) - U povodu 26. svjetskog dana bolesnika u petak 16. veljače u kapeli Sv. obitelji u Neuropsihijatrijskoj bolnici „Dr. Ivan Barbot“ u Popovači proslavljena je misa za bolesnike i medicinsko osoblje bolnice. Misu je predvodio sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s povjerenikom za pastoral starijih i bolesnih vlč. Sašom Jozićem, domaćim župnikom iz Popovače Matom Draganovićem i o. Marianom Passerinijem iz kutinske Družbe sinova Bezgrešne, a služio je đakon Hrvoje Zovko.

Na početku sve okupljene pozdravila je ravnateljica bolnice prim. dr. med. Marina Kovač, posebno zahvalivši biskupu na dobroj suradnji te donacijama kojima biskupija pomaže toj ustanovi.

U homiliji govoreći o pročitanoj Evanđelju po Ivanu biskup je istaknuo kako je upravo te riječi papa Franjo izabrao za geslo ovogodišnjeg Svjetskog dana bolesnika. „Ove riječi, koje je zabilježio sv. Ivan evanđelista, Isus je rekao umirući na križu. Vidio je da je uz križ bila njegova majka Marija, žene te apostol Ivan. Tada on govori majci: 'Evo ti sina!', pokazujući na Ivana, a njemu je rekao: 'Evo ti majke!' Te riječi blizine Isusa s njegovom majkom i ljubljanim učenicima su ovogodišnjega Svjetskoga dana bolesnika. Mi kada trpimo možemo reći da smo zajedno s Isusom u njegovoj patnji, da smo suobličeni njegovoj mucu. O tome često piše i Pavao kada govori da smo već krštenjem postali slični Isusu koji je umro ali i uskrsnuo za nas. Tu njegovu muku, taj njegov križ mi čitav život nosimo i sudjelujemo u spasenju svijeta na taj način što nosimo svoje bolesti i slabosti, što smo često ranjeni različitim problemima, nerazumijevanjem, što trpimo i fizički i psihički. Možemo reći da je svaka fizička bolest i psihička jer duša uvijek trpi. Zapravo sve što proživljavamo kao teškoću sudjelovanje je na Isusovu križu. Ali, tu nismo sami kao što ni Isus nije bio sam na križu jer je njegova majka bila s njim. Ona je ustrajala i nije pokleknula, ona je stajala. Kako fizički tako i psihički, vjerovala je da je on Sin Božji, premda ga je gledala u teškoj patnji kako umire. I mi kada imamo teškoća kada smo pred slomom znajmo da stoji uz nas Majka Marija i znajmo da se ne trebamo nikada slomiti jer po križu mi smo pozvani na uskrs po patnjama, po bolesti i teškoćama“, ohrabrio je okupljene biskup.

Govoreći o Ivanu apostolu biskup je podsjetio da nakon što je Juda Isusa izdao, Petar ga zatajio, a drugi su pobjegli bojeći se da ih Židovi ne uhvate, jedino je Ivan ostao. „Ustrajao je onaj kojeg je Isus najviše ljubio, a očito i on je posebno ljubio Isusa i bio mu je bliz. Nije ga htio ostaviti ni pod cijenu da mu se nešto dogodi. Išao je s njim, Marijom i ženama sve do križa te je baš zato dobio Mariju za majku... U Ivanu je čitava Crkva, svi mi koji Isusa slijedimo, koji smo njegovi učenici, već bili prisutni pod križem. Kako kaže i Papa tu se događa otajstvo Križa, a to se otajstvo najbolje vidi upravo u bolnicama i drugim zdravstvenim ustanovama“, ustvrdio je biskup te na kraju govorio o Zakladi „Ivanova kuća“ utemeljenoj u Kutini za skrb oboljelih od Alzheimerove bolesti, a koja ime nosi po bratu Ivanu Bonifaciju Pavletiću koji se brinući se o bolesnima zarazio tuberkulozom i u dobi od 33 godine umro na glasu svetosti.

Misu su animirali članovi župnog zbora iz Popovače, a na kraju riječi ohrabrenja osoblju i bolesnima uputio je i domaći župnik Draganović. Misno slavlje zaključeno je Molitvom za proglašenjem svetim bl. Alojzija Stepinca.

Prva obljetnica smrti vlč. Tomislava Ivančića u Davoru

Misu zadušnicu predvodio je biskup Škvorčević

Davor, 17.2.2018. (IKA) - Na prvu obljetnicu smrti svećenika Tomislava Ivančića, 17. veljače, misno slavlje u župnoj crkvi njegova rodnog Davora predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević. S njim su koncelebrirali Mario Cimbali, davorački župnik, Ivica Žuljević, moderator Biskupskog ordinarijata i župnik katedralne župe sv. Terezije u Požegi, Ivan Popić, kancelar Biskupskog ordinarijata, te svećenici Novogradiškoga dekanata na čelu s dekanom Željkom Volarićem.

U homiliji biskup je istaknuo da je iskustvo o dubinama ljudskog postojanja svećenik Tomislav Ivančić stjecao u zajedništvu s Bogom. Učio je o životu u obitelji gdje se molilo i u crkvi gdje se Boga slavilo. On se cijeloga svog života propinjao pronaci izvore i dubine ljudskog postojanja, i od njih živjeti. Od mnogih knjiga koje je napisao, biskup je posvjedočio da mu je najdraža ona koja nosi naslov „Susret sa živim Bogom“, jer susresti se sa živim Bogom znači susresti se s istinom o sebi. Biskup je naglasio da dr. Ivančić nije drugima prenosio ono što je naučio, nego ono što je iskusio, i nije nastojao biti tek učiteljem, nego svjedokom.

Govoreći o evanđeoskom ulomku o pozivu Mateja carinika, biskup je ustvrdio da je carinik Matej imao iskustvo dobrog života u materijalnom smislu, jer je bio bogat, ali je također iskusio da materijalna dobra koja je posjedovao ne mogu ispuniti njegovo srce. Kad je susreo Isusa, i čuo njegov poziv: „Pođi za mnom“, odmah je ustao, ostavio sve i krenuo za njim. Biskup je podsjetio kako evanđelista za ljude koji su susreli Isusa redovito kažu da su ustali. Tako primjerice kažu da je ustao bolesnik, mrtvac, a ovdje carinik grešnik. Tim glagolom „ustati“ - grčki anastasein, opisuje se Isusovo uskrsnuće od mrtvih. Kad god čovjek bude iznutra pokrenut Božjom Riječju, i počne od nje živjeti, on ustaje na život, u njemu pobjeđuje život. Ustvrdio je da je svećenik Ivančić bio takav čovjek u kojem je snagom Božje Riječi pobjeđivao život. Izazov je suvremenog svijeta u tome što se ljudi na sve moguće načine trude živjeti što punije i bolje. To „bolje“ u životu za čim težimo je osoba, Isus Krist. „Prepoznati sebe u Isusu Kristu, i organizirati svoj život u skladu s njegovom riječju, to je nabolje što se čovjeku na ovoj zemlji može dogoditi“, ustvrdio je biskup. Pripomenuo je kako u prvom čitanju Izaija prorok tvrdi da će Židovi primiti od Boga bolji život ako ispune određene uvjete, odnosno ako čine bližnjima dobra djela. Premda se u prvi mah može učiniti da Bog na neki način uvjetuje čovjeka, i ponaša se po načelu uzajamnosti, biskup je naglasio da je to izraz koliko Bog poštuje ljudsku slobodu, i nikada ga ne prisiljava da mora nešto učiniti, nego mu ostavlja slobodu izbora, čak i pod cijenu da slobodno izabere ono što nije život, što je protiv života. Svoju tvrdnju biskup je potkrijepio brojnim slučajevima u kojima su ljudi krivo izabrali. Pozvao je nazočne da imaju pouzdanja u Bogu i dopuste mu da ih zagrli Isusovom ljubavlju s križa, iščupa ih iz smrti i posadi sebi zdesna za svu vječnost. Završavajući homiliju izrekao je zahvalnost Bogu što nam je darovao svećenika Tomislava Ivančića koji je nastojao živjeti iz pokretačke snage Božje riječi, a preminulom svećeniku zahvalio je što nije dopustio da ga zavedu neki ljudski putovi i interesi, nego je nastojao trajno ostati na Božjem putu.

Na kraju mise biskup Škvorčević zahvalio je Bogu za dar svih onih davoračkih ljudi koji su bili vjerni Bogu, i nastojali živjeti po Isusovoj riječi, među kojima je i Tomislav Ivančić. U toj zahvalnosti pozvao je nazočne da ove korizme mole Boga za nove darove njegove dobrote, napose za nova duhovna zvanja u župi Davor i u svim drugim župama Požeške biskupije.

Dubrovnik: Vjeroučitelji na stručnom skupu izabrali predstavnike za Povjerenstvo za mandate

Tema skupa bila je „Brak i obitelj u društvu i Crkvi danas“

Dubrovnik, 17.2.2018. (IKA) - Stručni skup za vjeroučitelje Dubrovačke biskupije o temi „Brak i obitelj u društvu i Crkvi danas“ održan je u subotu 17. veljače, u bivšem samostanu sv. Klare u Dubrovniku.

Specifičnost ovog stručnog skupa je što je na njemu održano i glasovanje na kojem su vjeroučitelji izabrali dvoje vjeroučitelja koji će biti članovi biskupijskog Povjerenstva za dodjelu mandata i premještaje, po prvi puta osnovanog u Dubrovačkoj biskupije, a koje će se baviti pitanjem dodjele kanonskih mandata vjeroučiteljima za predavanje katoličkog vjeronauka, kao i pitanjima premještaja vjeroučitelja. Vjeroučitelji su izabrali Željenu Lučić i Iva Kralja. Naknadno će biskup izabrati i drugih dvoje članova Povjerenstva, također između vjeroučitelja Dubrovačke biskupije.

Predavanje na temu „Brak i obitelj pred suvremenim društvenim mijenama“ održao je socijalni pedagog dr. Toni Maglica koji je kazao da društvo mijenja obitelj, ali i da obitelj može mijenjati društvo. Istaknuo je da uslijed različitih čimbenika danas više ne postoji samo tradicionalna obitelj, no donio je i rezultate istraživanja koji pokazuju da više razlaza ima kod konkubinata, nego kod tradicionalnih obitelji. Govoreći o važnosti definiranja određenih pojmova, kazao je da ako je sve brak i obitelj, onda brak i obitelj postaju ništa. Siromaštvo je istaknuo kao jedan od značajnih problema kod obitelji u Hrvatskoj, a za razvod je kazao da je stresan, posebno za djecu. Govoreći o medijima i tehnologiji, kazao je da oni sami po sebi nisu problematični, već da je to njihova upotreba. Donio je i zanimljivu usporedbu: kao što se dijete uči kako prelaziti cestu na putu do škole, a nakon nekog vremena djetetu se da sloboda da samo ode u školu, tako je i s medijima, djetetu treba pokazati kako se služiti medijima, podučiti ga, a nakon toga dati mu slobodu, ali ipak uz određeni nadzor i kontrolu.

Kazao je da bi djetinjstvo djece mlađe od 5 godina trebalo biti ispunjeno aktivnom igrom i kvalitetnim obiteljskom životom kako bi se ona pravilno razvijala, odnosno kako ne bi zaostajala u razvoju vještina poput govora i kreativnog razmišljanja, ali je primijetio da ovisnost o tehnologiji može zahvatiti i roditelje, tj. da se ne bi smjelo događati da se djeca natječu s pametnim telefonima za roditeljsku pažnju. Na kraju je istaknuo važnost autentičnog kršćanstva i u kontekstu braka, kazavši da nitko nije imun na ljubav, prihvaćanje i zagrljaj.

Predavanje „Brak i obitelj u svjetlu Apostolske pobudnice Amoris laetitia“ održala je dr. Jadranka Garmaz, koja je kazala da je taj dokument specifičan po tome - budući da su crkveni dokumenti najčešće manifesti - što želi biti konkretna pomoć, te u tome uspijeva jer je veoma jednostavan i pitak, poput romana. Kazala da se iz toga dokumenta zaključuje da je dobrobit obitelji presudna za budućnost Crkve. Istaknula je da dokument stavlja naglasak na roditelje kao prve vjerovjesnike vlastitoj djeci, što je suprotno danas prevladavajućem mentalitetu delegiranja odgoja, mentalitetu u kojem roditelji tu svoju obvezu odgoja delegiraju na školu, Crkvu i ostale institucije.

Predavanje „Odgojno-katehetska zadaća obitelji u svjetlu Amoris laetitia“ održao je dr. don Mihael Prović. Istaknuo je da je riječ o kompromisnom dokumentu između progresivne i konzervativne krajnosti, te da je to dokument koji je potaknuo da se neka pitanja jave i da se o njima ozbiljno raspravlja. Također, kazao da taj dokument ne nudi konačna rješenja, već poručuje upravo to da se ne čekaju takva rješenja, već da se i sami uključimo u proces pronalazjenja

rješenja. Kazao je da je u svjetlu Božje riječi potrebno tumačiti i težiti dijalogu i jedinstvu, težiti nježnosti u obitelji, te se suočiti s različitim problemima. Među problemima suvremene (katoličke) obitelji posebno je istaknuo individualizam.

Vjeroučiteljima se obratio i zahvalio im don Hrvoje Katušić, pročelnik Katehetskog ureda i generalni vikar Dubrovačke biskupije. Dubrovački biskup Mate Uzinić kazao je da dokument Amoris laetitia ističe da je potrebno pratiti, razlučivati i integrirati, no da to nije zadaća samo biskupa, već svih vjernika. Kazao je također da Crkva nije ta koja bi isključivala, već upravo suprotno, ona koja bi uključivala.

Viša savjetnica za Vjeronauk splitske podružnice Agencije za odgoj i obrazovanje prof. Sabina Marunčić potaknula je okupljene vjeroučitelje da se uključe u raspravu o kurikulumu katoličkog Vjeronauka, upoznala ih je s provedbom ankete o stručnom skupu koju su vjeroučitelji na kraju ispunjavali, a potaknula ih je i na organizaciju projektnog dana o temi obitelji u njihovim školama.

Pedagošku radionicu „Obitelj kao sveprožimajući sadržaj vjeronaučne nastave“ održao je bračni par vjeroučitelji Tončica i Ivo Govorko, koji su kroz zanimljive primjere i probleme vjeroučitelje potaknuli na traženje različitih rješenja.

Stručni skup organizirali su Katehetski ured Dubrovačke biskupije i splitska podružnica Agencije za odgoj i obrazovanje.

Dan Društva bivših studenata KBF-a

Zagreb, 17.2.2018. (IKA) – Društvo bivših studenata Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 17. veljače u prostorima KBF-a proslavilo je svoj Dan koji je vezan uz blagdan bl. Alojzija Stepinca koji je izabran kao nebeski zaštitnik.

Proslava je počela molitvom koju je predvodio duhovni voditelj Društva vlč. Vlado Razum. Prisutni su se spomenuli preminulih profesora i bivših studenata, te molili za sadašnje profesore i studente Fakulteta. Molitva je upućena i za Društvo, da bude otvoreno darovima Duha Svetoga koji će utirati put bratskom zajedništvu i plodnosti u djelovanju koja privlači nove članove.

Pozdravljajući okupljene, među kojima je bio i član umirovljeni osječko-đakovački nadbiskup Marin Srakić, potpredsjednik Društva doc. dr. Denis Barić rekao je: „Okupili smo se, da bismo zajedno pogledali unazad s obzirom na osnivanje našega Društva, ali s pogledom u budućnost s obzirom na traženje prepoznatljivije djelatnosti Društva kako na crkvenom, tako i na građanskom području“. Pozdravnu riječ uputio je i dekan KBF-a prof. dr. Mario Cifrak, te predsjednik Saveza društva bivših studenata Zagrebačkoga sveučilišta prof. dr. Marijan Šafran. Cifrak je ukazao na važnost postojanja društva, tj. da teolozi ne budu samo okupljeni u neko društvo, nego da time pridonesu i našem sveučilištu, da teologija kao najstarija sastavnica ovoga sveučilišta bude i na taj način prisutna i prepoznatljiva u akademskom miljeu. Istaknuo je važnim povezanost s fakultetom koji su neki možda i davno završili, da vide što se na njemu događa, da dobiju uvid u nove sadržaje osobito one koji se tiču cjeloživotnog obrazovanja, „da bismo na taj način iz dana u dan rasli i da bi u nama rasla ona nada koju u nas polaže Gospodin Bog i u koju i na koju se naslanjali naši predčasnici“.

Šafran je kratko predstavio Savez koji okuplja 27 društva, od kojih je 20 u zemlji, te 7 u inozemstvu. Važnim je istaknuo povezivanje bivših studenata fakulteta sa samim fakultetom, jer kao takav može mnogo pridonijeti i biti potpora

sadašnjim studentima. „Kroz alumni pristup željeli bismo stvoriti okvir za jedan oblik društveno-odgovornog ponašanja”.

Aktivnosti Društva od pokretanja inicijative, preko samoga osnivanja do danas predstavila je tajnica Društva doc. dr. Vanda Kraft Soić.

Počeci sežu u 2013. godinu kada je 20. prosinca Fakultetsko vijeće KBF-a donijelo odluku o pokretanju postupka osnivanja Društva bivših studenata KBF-a. Slijedom te odluke formiran je inicijativni odbor za osnivanje društva 11. rujna 2015., a osnivačka skupština na kojoj je sudjelovalo 20 osnivača nastavnika i bivših studenata KBF-a održana je 9. lipnja 2016. Na crkvenom području Društvo je biskupijsko, mješovito, privatno vjerničko društvo s pravnom osobnošću, a na građanskom području neprofitna udruga. Svrha Društva je unapređivanje i pomaganje znanstvenog, nastavnog, istraživačkog i stručnog rada fakulteta, te njegove afirmacije u zemlji i inozemstvu. Početkom 2017. intenzivno se radilo na informiranju Društva, te je u travnju u Društvo primljeno prvih 25 članova koji nisu osnivači, od kojih je jedan podupirući. Društva okuplja teologe, katehete, diplomirane crkvene glazbenike, te teologe stručnog studija fakulteta, a danas ima 53 člana, od toga 50 redovitih, dva počasna člana, te jednog podupiratelja.

Članica Društva Željka Vakula, dipl. theol., dala je pregled studenata KBF-a kroz povijest. Statistiku je predstavila za razdoblje od 1930./31. do danas za filozofsko-teološki studij, odnosno za institute od njihova osnivanja do danas na KBF-u u Zagrebu. Ukupno je diplomiralo 5737 studenata. Također valja napomenuti da je dugo godina KBF u Zagrebu bio jedino visoko teološko učilište u Hrvatskoj i BiH, a sva teološka učilišta bila su povezana afilacijom s KBF-om do svoga osamostaljivanja, a danas su još Teologija u Rijeci i Franjevačka teologija u Sarajevu. Na svim tim učilištima izvan Zagreba u razdoblju od 1930./31. do osamostaljivanja, te na Teologiji u Rijeci i Franjevačkoj teologiji u Sarajevu do danas diplomiralo je 1093 studenata. K tomu na Institutu za crkvenu glazbu je završilo oko 170 polaznika subotnju školu (1974.-2004.), te oko 200 odgojiteljica i odgojitelja u vjeri koji rade u dječjim vrtićima završilo je doškolovanje (2001./02. do danas). Ne smije se zaboraviti i poslijediplomski studij na KBF-u na kojem je magistriralo, odnosno licenciralo i doktoriralo 165, te poslijediplomski specijalistički studij Management neprofitnih organizacija i socijalno zagovaranje na kojem je bila upisana jedna generacija od koje je 17 uspješno završilo. Vakula je predstavila i statističke podatke za pojedine studije gdje do 1990. godine prevladavaju svećenički i redovnički kandidati, redovnice i redovničke kandidatice i pokojni laik, a nakon te godine primjetan je porast žena, te uopće laika i laikinja.

Izlaganje „Bivši studenti za sadašnje vrijeme. Zašto je važno biti član društva?” održao je prof. dr. Stjepan Baloban. Ukazujući na dvije riječi iz naslova „bivši studenti – prošlost i za sadašnje vrijeme – sadašnjost”, upitao je „jesmo li pritom zaboravili budućnosti!”, te dao odgovor: „Ne, nikako! Budućnost se nalazi u drugom dijelu naslova: Zašto je važno biti član društva? Zbog budućnosti!” Naglasio je kako su bivši studenti KBF-a „studenti Crkve koje je iznjedrila crkvena visokoškolska institucija za hrvatsko društvo i hrvatski narod. KBF je najčasnija crkvena visokoškolska institucija u Hrvatskoj koja se ponosi time da je u temeljima osnivanja Sveučilišta u Zagrebu, tom je Sveučilištu podarila 18 rektora, a između njih i prvoga rektora Sveučilišta Matiju Mesića. Brojni bivši studenti su kao poznati i priznati intelektualci obilježili povijest hrvatskoga naroda. Koliko

god često teolozi bili osporavani, oni imaju svoje specijalno poslanje na osobnom, obiteljskom, crkvenom i društvenom području”.

Nekada su teologiju studirali isključivo ili uglavnom svećenički i redovnički kandidati. Ta se situacija u hrvatskom društvu uvelike promijenila nakon Drugoga vatikanskog koncila, a posebno nakon demokratskih promjena u Hrvatskoj 1990. Od tada teologiju studiraju i vjernici laici, žene i muškarci, rekao je, te ustvrdio „za brojem razmjerno mali hrvatski narod, broj bivših studenata KBF-a u Zagrebu je impozantan, posebno vjernika laika koji se i danas kao završeni studenti nekog od studija našega Fakulteta nalaze u različitim crkvenim, ali i civilnim službama”.

Vraćajući se na pitanje „zašto je važno biti član Društva”, Baloban je rekao: „Bivši i sadašnji studenti našega Fakulteta posjeduju mogućnost da svojim znanjem i iskustvom budu drukčiji i tom i takvom svijetu putem dijaloga i zdrave kritike ponude sadržaje koji će otvarati i povezivati različite u traženju zajedničkoga puta prema općem dobru. S jedne strane, oni posjeduju 'određeno bogatstvo' koje proizlazi iz njihova obrazovanja”. No, u tom je kontekstu upitao „koliko su stvarno svjesni toga „bogatstva”, na što se nadovezuje i drugo pitanje „kako to unutarnje 'bogatstvo' pretvoriti u konkretni život, na poslu, u susretima, inače u javnom životu”. Stoga prema njegovu mišljenju, jedna od temeljnih svrha koju vidi u ovom Društvu je „što ono može postati prostorom unutar kojega će znanja, iskustva, posebnosti i bogatstva kojim bivši studenti KBF-a ispunjavaju crkveni i društveni život snažnije doći do izražaja i postati pokretačkom snagom još veće zauzetosti”.

U izlaganju se dotaknuo i vidljivosti bivših studenata KBF-a u javnom prostoru, jer kako je ustvrdio „ima ih u svim segmentima društva: među saborskim zastupnicima, u ministarstvima, uredima, jasno na osobit način su prisutni kao vjeroučitelji u školama, ima ih u medijima i na raznim drugim područjima crkvenoga i društvenoga života. Oni najčešće djeluju kao pojedinci ili pak u svojim strukovnim organizacijama jer to od njih traže institucije u kojima rade. Nakon što diplomiraju i završe studij udaljuju se od svojega Fakulteta i, najčešće, se gubi svaka veza ne samo s nastavnim osobljem i djelatnicima fakulteta nego i s kolegicama i kolegama s kojima su zajedno studirali”.

U nastavku je dao neke prijedloge koji bi možda mogli biti privlačni bivšim studentima KBF-a da se uključe u Društvo, te osobito ukazao na možebitne putove kako doći do tih bivših studenata. U tom je vidu važnim naglasio i medije.

U ovoj prigodi premijerno je predstavljena himna Društva za koju je tekst „Slava Ti, predobri Bože” napisao član Društva Nikola Kuzmičić, prof., a uglazbio mo Miroslav Martinjak. Himnu je izveo zbor studenata KBF-a pod vodstvom Ivana Ščepanovića, studenta Instituta za crkvenu glazbu „Albe Vidaković” KBF-a.

Na kraju svečanosti okupljenima se obratio i bivši student KBF-a, te počasni član Društva prof. emeritus Ivan Golub koji se posebno osvrnuo na godinu Jurja Križanića koja se ove godine obilježava o 400. obljetnici njegova rođenja. Nadalje je rekao kako se pitao „što je to Društvo bivših studenata KBF-a”, a odgovor je dobio „dokumentiranim jezikom s pogledom u prošlost”. Lijepo je rečeno da treba gledati prošlost i budućnost. To je važno, rekao je, te podsjetio na riječi Križanića: „Ne može se dobro staro sačuvati bez dobrog novoga. Treba novo, treba staro, jedno i drugo”, jer dodao je Golub „prošlost, sadašnjost, budućnost to je jedno tkivo”.

Stručni susret animatora liturgijskih slavlja Šibenske biskupije

Šibenik, 17.2.2018. (IKA) - Stručni susret animatora liturgijskih slavlja Šibenske biskupije održan je 17. veljače. Zamišljen ponajprije kao susret voditelja crkvenih zborova Šibenske biskupije, susret je okupio sve one koji aktivno sudjeluju u glazbenom animiranju liturgijskih slavlja i obreda u župama i samostanima šibenske biskupije: od orguljaša, voditelja zborova, dirigenata do pjevača i voditelja vokalnno-instrumentalnih sastava. Susret je počeo misnim slavljem koje je u katedrali Sv. Jakova predvodio biskup Tomislav Rogić u koncelebraciji s dvojicom svećenika, a propovijedao je predavač i voditelj susreta fra Stipica Grgat, istaknuti glazbeni pedagog, sakupljač glazbenog blaga, skladatelj te zborovođa zbora Gospe od Zdravlja iz Splita. Naglasio je kako Crkva u evanđeoskom odlomku Lukina evanđelja stavlja u središte poziv carinika u koji i mi možemo uklopiti svoje korizmene odluke. Fascinira kako je Isus pozivao ljude i kako su se oni odazivali pozivu. Pitamo se što Isus vidio u očima tih ljudi? Odgovor je da Isus nije došao zvati pravednike, nego grešnike. U svetom korizmenom vremenu i mi smo pozvani ići za Isusom, kako bi nam sve u životu bilo smislenije.

U stručnom dijelu susreta, koji se nastavio u prostorijama katedralne kuće, fra Stipica je obradio aktualno stanje u liturgijskoj glazbi danas, problemima s kojima se susreću orguljaši i voditelji zborova te pravilima u kojima trebaju voditi računa svi animatori liturgijskih slavlja, posebice vezano za smjernice apostolske instrukcije Musicam Sacram, čija se 50. obljetnica objavljivanja proslavlja ovih dana. Predavanje je obuhvatilo i diskusiju o aktualnim problemima, načinu izvođenja i repertoaru pjevanja tijekom liturgijskih slavlja i obreda, a održana je i kraća radionica obrade i izvođenja pojedinih glazbenih uradaka.

Susret koji je organizirala prof. Jelena Mikulandra, voditeljica mješovitog katedralnog zbora u Šibeniku, završio je zajedničkim ručkom svih sudionika. Dogovoreno je da je tema sljedećeg susreta duhovna obnova i vjernička izgradnja pjevača članova župnih zborova.

Korizmena duhovna obnova za vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri Požeške biskupije

Požega, 17.2.2018. (IKA) - U Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi 17. veljače održana je korizmena duhovna obnova za vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri Požeške biskupije. Voditelj duhovne obnove pod naslovom „Put do vjere. Biblijski uzori odgoja u vjeri“ bio je o. Niko Bilić, isusovac, profesor Svetog pisma Starog zavjeta na Filozofsko-teološkom studiju Družbe Isusove u Zagrebu. U nagovoru Bilić je na temelju tri biblijska primjera: sklapanje saveza s Abrahamom, prijelaz preko Crvenog mora pod Mojsijevim vodstvom i evanđeoskom prisposodobom o milosrdnom Ocu, govorio o pedagogiji iskusnog vođe i odgojitelja. Nakon nagovora uslijedilo je pokorničko bogoslužje i prigoda za ispovijed u crkvi Sv. Lovre, te misno slavlje koje je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević.

U homiliji biskup je podsjetio na obljetnicu smrti dr. Tomislava Ivančića, te je parafrazirao pitanje koje je on često postavljao: „Kako je vjeroučiteljska duša?“ Izrazio je uvjerenje da će im ova duhovna obnova pomoći da obnove svijest o tome tko su oni kao vjeroučitelji u Požeškoj biskupiji, da su biskupovi suradnici u njegovu poslanju naučavanja, ovjеровljeni kanonskim mandatom za to poslanje. Podsjetio ih je da je Isus imao velikih poteškoća s učiteljima, pismoznancima i farizejima, kako svjedoči i

naviješteni evanđeoski ulomak. Zabilježio je evanđelist da su oni redovito negodovali, prigovarali i mrmrljali na sve što je Isus govorio i činio. Ustvrđio je kako je Isus upozoravao na nesklad kod tih učitelja koji je postojao između onoga što su drugima govorili i onoga što su sami živjeli, odnosno na prijetvornost kojom su izvana očitovali ono što nije imalo pokrića u njihovoj nutрини. Napomenuo je kako Isusu nije stvarao poteškoće njihov nauk koji je bio pravovjeren – sam je jednom zgodom ljudima izričito rekao neka čine ono što im pismoznanci i farizeji govore – nego njihov praktični život, i zato je ljude poticao da ne čine ono što čine farizeji i pismoznanci. U tim smislu biskup je poručio vjeroučiteljima da je korizma prikladno vrijeme u kojem ih Crkva poziva da provjere u kakvom je odnosu njihova nutrina i vanjština, je li ih ono što izlazi iz njihove nutrine onečišćuje ili čini čistima. Duhovno se obnavljati znači zaustaviti se pred svojim duhom, koji je ranjen i onečišćen zlom, i nastojati oko njegova ozdravljenja i očišćenja koristeći se jedinim učinkovitim lijekom – bezgraničnom i milosrdnom Božjom ljubavlju.

Na temelju prvog dnevnog čitanja iz Knjige proroka Izaije biskup je upozorio kako Bog Židovima obećava svoja dobra ako oni prije toga budu učinili ono što on od njih zahtijeva na socijalnoj razini. Pojasnio je da to ne znači kako je Bog ucjenjivačko biće koje svoju naklonost i pomoć ljudima uvjetuje njihovim prethodnim dobrim djelima, već da Bog poštuje čovjekovu slobodu, koja u sebi uključuje i potresnu mogućnost da on odbije Boga, i ostane zarobljen svojim nemoćima i svojom zloćom. Kad bi Bog otvoreno nastupio svojom božanskom moću i snagom, primjerice kad poziva nekoga u duhovno zvanje, da postane svećenik, redovnik ili redovnica, on bi na neki način prisilio tu osobu da mu se odazove i pođe za njim.

Na primjeru poziva carinika Mateja, koji je iznutra bio porobljen strašću za posjedovanjem materijalnih dobara, ali je odgovorio na Isusov poziv i pošao za njim, biskup je ustvrđio da se Matejeva sloboda uvjerila u istinitost i snagu Božjega Duha i dala se od njega pokrenuti. Naglasio je da Hrvatskoj danas nisu potrebni učitelji farizeji koji mrmrlaju, nego učitelji svjedoci, čije je izvanjsko ponašanje pokrenuto Božjim Duhom u njihovoj nutрини. Pozvao je nazočne da ove korizme dopuste Bogu da svojim glasom i prisutnošću prodre u dubinu njihova srca, da ih iznutra pokrene na djelotvornu ljubav prema Bogu i bližnjemu, te budu osjetljivi jedni za druge puni onog suosjećanja i milosrđa koje je sadržano u latinskoj riječi „caritas“ (charis). Poželio je da im ova korizma bude uspješna, ne po onome što će oni učiniti, nego po onome što će omogućiti Bogu da on učini po njihovim djelima.

Na kraju misnog slavlja biskup je vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri pozvao da u svojim župama sudjeluju na ostvarivanju programa korizmenih kateheza petkom za mlade, povezanih s pobožnošću križnog puta. Pozvao je vjeroučitelje u srednjim školama da osobitu pozornost posvete mladićima i djevojkama koji pokazuju određenu sklonost prema duhovnom zvanju, pomognu im da u sebi otkriju trag Božjeg poziva, prepoznaju da ih Bog zove, i da mu se spremno odazovu. Također ih je pozvao da potaknu mlade na sudjelovanje na 20. biskupijskom križnom putu mladih, koji će se održati 10. i 11. ožujka, a ovogodišnje krizmanike iz župa Katedralnog arhidakonata da organizirano dovedu u Katedralu na misu posvete ulju na Veliki četvrtak. Zahvalio je o. Niki Biliću za spremnost kojom je prihvatio predvođenje duhovne obnove, a djelatnicima Katehetskog ureda za njezinu organizaciju.

Posljednjega dana Tjedna braka u Splitu don Ante Rako o pobudnici „Amoris Laetitia”

Split, 17.2.2018. (IKA) - Posljednjeg dana Tjedna braka u Splitu, u subotu 17. veljače, u crkvi Presvetoga Srca Isusova na Visokoj don Ante Rako, sudac interdijecezanskog crkvenog suda i profesor na KBF-u u Splitu, govorio je o pobudnici pape Franje Amoris Laetitia - Radost Ljubavi kao jedinstvenom daru cijeloj Crkvi i pozivu na ispit savjesti svih nas glede bračnog i obiteljskog poziva i poslanja.

Čini se kako se suvremeni brak „ispraznio” od radosti, od ljubavi. Sveti Otac ističe kako je ono što najviše uništava brak i obitelj, osim vanjskih čimbenika, laž u kojoj živimo stoljećima a to je da je brak idealan sustav. Tako misli i većina mladih i na taj način sebi nameću ogroman teret pred kojim vrlo brzo popuštaju.

Najznačajnija misao koja se kao nit provlači kroz cijelu pobudnicu je da se ljubav nadopunjuje i pronalazi svoj smisao u patnji - istina je da postoji patnja u braku. Mnogi su Papu prozivali zbog te rečenice i pitali zbog čega se onda mlade poziva u kršćanski brak ako je on patnja. Odgovor Papa pokušava dati kroz hvalospjev ljubavi: ljubav je ona koja sebe daje, koja se ne nadima, koja je dobrotivna, ne traži svoje, ne bojeći se patnje. U toj slici ljubavi nemamo prostora za sebe same i zato brak nije samoostvarenje, nije mjesto gdje se pojedinac ostvaruje - zaboravili smo da se ljubav ostvaruje u patnji. To širenje srca koja je radost i ljubav ostvaruje se isključivo u sakramentu, u jedinstvu s Isusom Kristom i njegovom Crkvom. Upravo je tu naš problem jer ne živimo autentično jedinstvo s Njim.

Papa navodi molitvu kao jedini način na koji se može očuvati bračno jedinstvo. Iz svog iskustva rada na zaručničkim tečajevima i crkvenom sudu don Ante je zaključio kako danas mladi rijetko zajedno mole pripremajući se za brak a gotovo svi koji se rastavljaju nikada nisu molili zajedno ni polagali važnost na liturgijsko slavje vjenčanja, na isповijed i duhovnu pripravu za brak. Cilj ove pobudnice je da naučimo ljubav kroz patnju - za drugoga. U tom smislu važno je znati se odricati i odricanje namijeniti za bračnog druga, tako se postaje malim instrumentom Božje milosti.

U drugom dijelu pobudnice papa kaže da se u braku zanemarilo otkrivanje sebe drugome, supružnici često pričaju o svemu i svačemu ali ne i o sebi, jedva čekaju da djeca dođu iz škole i prekinu tišinu između njih. Zanemaruje se bračna komunikacija, emocije u braku, razgovor s Bogom, osobni i zajednički. Da bi brak uspio, potrebna je žrtva, molitva, otvaranje, pokazivanje emocija, svakodnevna iskrenost...

Upozorio je da se nakon ženidbe malo pozornosti posvećuje vjenčanima. Potrebno je upriličiti za njih susrete obitelji u župi ili na drugim razinama najmanje jednom godišnje, sustavnije ih pratiti da bismo ih ohrabрили i potaknuli na rast u ljubavi. Nažalost, često su roditelji prvi koji stvaraju probleme mladom paru i nameću svoje potrebe, postavljaju se kao suci a ne nude rješenja. Posebno poglavlje je posvećeno duhovnoj pripravi za vjenčanje kroz molitvu i susrete sa župnikom, roditeljima, što je prečesto zanemareno.

Pobudnica je plod rada cijele Crkve, prvi put se donose stavovi biskupa sa svih strana svijeta, puna je konkretnih uputa te je stoga vrijedna da ju pročita svaki vjernik, preporučio je don Ante. Ono što je Papa na poseban način naglasio (a mi odavno zaboravili) je četvrto dobro braka - jedinstvo muža i žene s Bogom. Upravo to jedinstvo je ono što čuva brak, ne samo jedinstvo muža i žene, nego jedinstvo s Bogom - kad se ono isključí, brak propada.

Na kraju je poručio nazočnima da obnove svoj bračni savez i

kao plod Tjedna braka „prošire” svoja srca, dajući jedni drugima više mjesta u njemu, ne zaboravivši da je ljubav ona koja svoje ispunjenje ima u patnji i trpljenju za druge, što možemo na poseban način ostvariti u ovoj korizmi i zajedno ući u radost Uskrsa.

Potom je župnik don Božo Plazibat izrazio zadovoljstvo i radost što se Tjedan braka Splitsko-makarske nadbiskupije održao u župi Presvetoga Srca Isusova na Visokoj kao dio proslave 50 godina župe. Zahvalio je svim predavačima, kao i organizatorima, djelatnicima Ureda za obitelj i Bračnog i obiteljskog savjetovišta, naglasivši kako su se njegovi župljani i ostali posjetitelji obogatili izlaganjima s proteklog tjedna. Don Božo rekao je da smo „kroz život pozvani prepoznavati znakove izražavanja ljubljene osobe što nije uvijek jednostavno. Ponekad se ljubav ima potrebu izraziti i na negativan način i zahtijevati od ljubljene osobe da prepozna te znakove.” „Brak nije savez samo dvoje ljudi, jednog muškarca i žene, nego je brak savez s Bogom. Neka Gospodin bude jedan nevidljivo vidljivi član vaše obitelji. Nevidljiv očima, a vidljiv po duhu i molitvi. Razgovarajte o svemu sa supružnikom. Nemojte nikada zašutjeti jedno ispred drugoga”. Don Tomislav Čubelić, predstojnik Ureda za pastoral obitelji, zahvalio je župniku Plazibatu i vikaru don Luki Stipinoviću. Upozorio je kako se vjera mjeri životom, te pozvao okupljene na prijateljstvo s Bogom. Župni zbor mladih izveo je nekoliko pjesama.

IX. nacionalni seminar za formaciju u OFS-u

Zagreb, 18.2.2018. (IKA) - U Duhovnom centru sestara kćeri Božje ljubavi u Granešini u Zagrebu održan je od 16. do 18. veljače IX. nacionalni seminar za formaciju Franjevačkoga svjetovnog reda. Na seminaru su se okupili odgovorni članovi vijeća s nacionalne i područne razine, članovi nacionalnoga povjerenstva za formaciju, članovi konferencije nacionalnih duhovnih asistenata OFS-a, te članovi nacionalnog vijeća Franjevačke mladeži. Susret je počeo misom koju je predslavio fra Zvonimir Brusač, TOR.

Na početku seminara okupljene su pozdravili s. Branka Černugelj, nacionalna ministra OFS-a, i fra Vladimir Vidović, OFMConv, predsjednik Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata, izrazivši radost zbog permanentnog usavršavanja takvoga oblika. S. Danijela Rebac, nacionalna povjerenica za formaciju OFS i voditeljica nacionalnog Povjerenstva za formaciju, upoznala je okupljene s temom seminara posvećenog OFS-u kroz zakonodavstvo opće Crkve i vlastito zakonodavstvo OFS-a.

U subotu, drugog dana seminara, predavanje „OFS kao red i kao javno vjermičko društvo u Crkvi” održao je fra Ratko Radišić, OFM. Poslije podne predavanje „Dokumenti OFS-a o OFS-u” održao je fra Zvonimir Brusač. Nakon svakog predavanja bila je prilika za razmjenu iskustva i razgovor s predavačima u kojem su se razjasnila i produbila pitanja vezana uz temu. Toga dana radni dio seminara završen je u bratskom zajedništvu, a program je animirala s. Antonija Meštrović, OFS.

U nedjelju br. Vladimir Rosančić, OFS, međunarodni vijećnik OFS-a, predstavio je zaključke i završnu poruku XV. generalnoga kapitula OFS-a, kao i pristigle dokumente. S. Samanta Jadreško, OFS, prenijela je svoja iskustva sudjelujući na Generalnom kapitolu kao zamjenica međunarodnog vijećnika. Rad je nastavljen razgovorom o iznesenim temama te osvrtom na održani seminar, kako onih koji su prvi put bili na seminaru, tako i onih koji su više puta sudjelovali. Završnu euharistiju predslavio je fra Vladimir Vidović, OFMConv, predsjednik Konferencije nacionalnih duhovnih asistenata.

Biskup Mrzljak tradicionalno pohodio Bolnicu za plućne bolesti u Klenovniku

Klenovnik, 18.2.2018. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je u nedjelju 18. veljače misno slavlje u kapeli Specijalne bolnice za plućne bolesti i tuberkulozu u Klenovniku. Tradicionalni je to pohod biskupa bolnici u Klenovniku u povodu Svjetskog dana bolesnika koji je Katolička Crkva obilježila 11. veljače. Uz mons. Mrzljaka euharistiju su slavili domaći župnik župe Presvetog Trojstva, ujedno bolnički dušobrižnik, vlč. Josip Jagarčec te vlč. Nikola Tomašević.

Prije misnog slavlja Mirjana Geci, glavna sestra bolničke službe u Klenovniku, uime djelatnika bolnice, bolesnika i njihovih obitelji zaželjela je svima dobrodošlicu i zahvalila biskupu Mrzljaku na dolasku. Pritom je izvijestila o aktualnim podacima u bolnici, rekavši kako je trenutačno u njoj smješteno oko 180 bolesnika, od čega je nažalost veliki broj na smrtnoj postelji.

„Hrvatska populacija je nažalost jedna od najstarijih u Europi. Mnogi trpe velike boli i patnje, a s njima pate i članovi njihovih obitelji. Nažalost, ima i onih koji trpe sami i nemaju nikoga da brine o njima. Izdvojila bih stoga medicinske sestre i tehničare koji su 24 sata uz bolesnike. Njima posebno zahvaljujem na velikoj brizi i požrtvornosti. Biti sestra ili medicinski tehničar i brinuti o teško bolesnim ljudima izuzetno je teško. To je poziv koji osjetite u srcu, a s druge strane treba biti profesionalac i pratiti nova znanja. Takav posao iziskuje fizičko i emocionalno izgaranje. Zahvaljujem našem dušobrižniku vlč. Jagarčecu koji svakodnevno dijeli bol i patnju s našim pacijentima i pruža im riječ utjehe“, kazala je Geci.

U homiliji biskup Mrzljak nadovezao se na početak korizme, kazavši da je pred vjernicima 40 posebnih dana u kršćanskom životu. „Pitamo se što ćemo činiti u korizmi? Ponekad čujemo često ono pitanje 'čega ćemo se odreći'? To nije glavno pitanje, premda ako se trebamo nečega odreći onda su to zlo, grijeh, klevete, laži, vrijeđanja, itd. Više se trebamo prikloniti onome dobrom, odnosno razmišljati o tome što ćemo dobro učiniti“, rekao je.

Tumačeći da put za Isusom nije lak, ali je pravi, biskup je istaknuo da kada je pozivao ljude da idu za njim, Isus ih nije mamio lijepim obećanjima, već je ponudio križ i teškoće. Nimalo privlačno, ali to je put koji vodi pravome cilju, rekao je. „Kada razmišljamo o bolesnima i onima koji im pomažu, zar nije i to križ? Želimo u drugome čovjeku prepoznati Isusa koji i danas živi. Kada govorimo o tome da moramo upoznati Isusa, to nije samo sjećanje na Njegov život, već Ga želimo vidjeti u današnjem vremenu. Kada je sveti Ivan Pavao II. prije 26 godina proglasio Svjetski dan bolesnika, želio nam je naglasiti upravo da u bolesnicima vidimo samog Krista koji je potreban naše pomoći“, poručio je biskup.

Biskup je u sklopu svoje propovijedi pročitao nekoliko misli iz pisma pape Franje upućenog vjernicima uz Svjetski dan bolesnika.

Vlč. Jagarčec je na kraju misnog slavlja zahvalio biskupu Mrzljaku na tradicionalnom pohodu. Zahvalio je bolesnicima, župljanima te vjernicima iz drugih župa. Zahvalio je i onima koji skrbe za bolesnike; dr. Andriji Golubu, pročelniku bolničke službe u Klenovniku, spomenutoj medicinskoj sestri Mirjani Geci, Anici Sekovanić, pomoćnici za sestrinstvo u Općoj bolnici Varaždin, te Damiru Poljaku, pomoćniku pročelnika u Klenovniku. I ove godine članice udruge „Kap dobrote“ iz Sračinca posjetile su i darivale pacijente bez obitelji.

Franjevačke pučke misije u Karlovcu

Karlovac, 18.2.2018. (IKA) - Franjevačke pučke misije započele su u nedjelju 18. veljače u župi Presvetoga Trojstva u Karlovcu, kojom upravljaju franjevci. Svečanu misu predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško koji je uime zagrebačkog nadbiskupa pristiglim misionarima podijelio „poslanje“ za ove misije. Na kraju euharistijskog slavlja vjernicima se obratio koordinator Franjevačkih pučkih misija fra Ivan Matić koji je najavio program koji ih očekuje, a zatim se svaki od petnaest misionarki i misionara ukratko predstavio vjernicima. Uz franjevce Hrvatske franjevačke provincije svetih Ćirila i Metoda u ovim misijama sudjeluju i franjevke od Bezgrešne iz Šibenika te sestre svetoga Križa sa sjedištem u Đakovu.

Obljetnica stradanja Sibinjskih žrtava

Sibinj, 19.2.2018. (IKA) - Prigodnim programom u ponedjeljak 19. veljače mještani Sibinja, Odvoraca i okolnih sela Slavanskog Broda i ove su se godine prisjetili svojih hrabrih sumještana, osmorice seljaka iz odvoračkih sela: Stjepana Gunčevića, Antuna Ercegovića, Mate Pejića, Đuke Štimca, Petra Topalovića, Ivana Jankovića, Ivana Katalinića i Antuna Perkovića, koje su 19. veljače 1935. u Sibinju ubili jugoslavenski žandari, jer su krenuli u prosvjede protiv represije velikosrpskog režima. Bila je to 83. obljetnica stradanja Sibinjskih žrtava, koje već godinama predstavljaju simbol domoljubne svijesti i pravedne borbe hrvatskog naroda za slobodu i samostalnost, te upravo iz tog razloga Općina Sibinj 19. veljače obilježava i svoj dan. Program je toga dana započeo svečanom sjednicom općinskog vijeća nakon koje su kulturno-umjetnički program priredili učenici Osnovne škole „Ivan Mažuranić“. Uslijedilo je polaganje vijenaca kod spomen obilježja Sibinjskim žrtvama i poginulim hrvatskim braniteljima u Domovinskom ratu. Potom je misno slavlje u crkvi Sv. Ivana Krstitelja u Sibinju predvodio odvorački župnik Željko Grigić. Domaći župnik Tomislav Vlaović na početku mise i ove godine pročitao je imena svih sibinjskih žrtava iz 1935. godine, ali i poginulih hrvatskih branitelja u Domovinskom ratu s područja općine Sibinj.

U homiliji župnik Grigić govorio je o fobičnosti današnjeg društva, koje su stvorili mediji. Podsjetivši na hrabrost poginulih odvoračkih seljaka koji se nisu bojali ustati, ne samo podići svoj glas, nego staviti na raspolaganje svoj vlastiti život, zapitao se imamo li mi danas kvalitetnih pitanja i odgovora u svojim životnim situacijama te poručio: „Zašto govorim o fobičnom društvu? Društvu u kojem više nema prosvjeda, pravih, iskrenih, nema više studenata koji podižu svoj glas jer su ušutkani. A čovjeka, seljaka, čovjeka koji će živjeti od rada svojih ruku, koje će često biti izranjane, na kojima će se vidjeti duboki utori, sve je manje. To je evidentno. Utišali su se svi oni koji danas još mogu govoriti. Mnogo je dvoličnjaka u tom istom fobičnom društvu koji ga sve više nagrdjuju. Malo je onih časnih, plemenitih i poštenih koji se stavljaju na raspolaganje zajednici. Mnogi danas trče za raznim foteljama, za prestižnim mjestima, a da svojoj zemlji i svome svetom, plemenitom narodu nisu učinili ništa i nisu na ponos, nego na sramotu. Ljudi koji su svoje živote ugradili u našu slobodu nisu se nikoga nikada bojali i učinili su mnogo. Danas ih se s ljubavlju spominjemo. No, ako ostane sve na spominjanju a da se nitko ne sjeti u visokim sferama našega društva te iste Slavonije koja je na izdisaju, da se nitko ne sjeti tolikih ljudi koji su živjeli od rada svojih ruku na predivnoj zemlji, na ovim brežuljcima ili u ravnica. Što reći?! Reći da je žalosno, sramota i da se imaju stidjeti naši

visokopozicionirani mnogi političari. Nije im na čast da Slavonija izdiše. Nije im na čast da naši mladi odlaze, ali nije ni nama na čast ako ih kritiziramo, a živimo nepošteno i gledamo kako ćemo već ono stoljetno ponavljanje papagaja, tako ružno i čemerno, reći, kako su i naši stari često znali: Uči sinko da odeš i da ti dobro bude." Nadalje je ustvrdio kako je krajnje vrijeme da počnemo razmišljati o dobrobiti i boljitku našeg naroda, onom svetom ostatku koji je ostao te na kraju zazvao zagovor svih svetaca na naš ispaćeni hrvatski narod. Na svečanoj sjednici i misi nazočni su bili i predstavnici udruga, gospodarskog, kulturnog političkog i društvenog života.

Program 83. obljetnice stradanja Sibirskih žrtava i Dan općine započeo je u subotu 17. veljače humanitarnim koncertom u dvorani Osnovne škole Ivana Mažuranića gdje je nastupilo nekoliko KUD-ova. U nedjelju 18. veljače održan je memorijalni polumaraton pod geslom „Putevima Sibirskih žrtava“ koji su u spomen na svoje poginule sumještane, po nimalo lakom terenu, i osamnaest kilometara istrčali mnogobrojni sudionici. Start je bio u Jakačini Maloj, gdje su uz spomenik položili cvijeće i zapalili svijeće, a potom stazom koja je vodila preko Grgurevića, Bilica, Grižića, Krajačića, Starog Slatinika i Gornjih Andrijevac sve do središta Sibirja, uz odavanje počasti Sibirskim žrtvama i stradalima u Domovinskom ratu.

Započeo redoviti provincijski kapitul OFM Conv.

Zagreb, 19.2.2018. (IKA) - Redoviti provincijski kapitul Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca kojemu predsjedava fra Marco Tasca, generalni ministar Reda, započeo je u ponedjeljak 19. veljače u Zagrebu. Euharistijsko slavlje predvodio je provincijalni ministar Josip Blažević, koji je u homiliji istaknuo da slavljenje kapitula nije tek pravni događaj, nego prvenstveno duhovno-karizmatički susret, mjesto evanđeoskoga raspoznavanja i susretište autentičnosti bratstva.

Nakon zaziva Duha Svetoga i provjere prisutnosti braće kapitulara Kapitul je izglasao predloženog tajnika fra Zlatka Vlaheka. Potom je generalni ministar otvorio Redoviti provincijski kapitul koji je započeo sa svojom Prvom sjednicom. U nastavku su, kako je predviđeno Pravilnikom za slavljenje redovitoga provincijskog kapitula, izabrana radna tijela kapitula (predsjedničko vijeće, komisija za razna pitanja, komisija za pregledavanje računa i moderator) te su fra Milan Holc, generalni vizitator, i provincijal Blažević izvijestili o generalnoj i provincijskoj vizitaciji obavljenoj u 2017. godini.

Pazin: Korizmeni susret svećenika, redovnika i redovnica

Pazin, 19.2.2018. (IKA) - Korizmena duhovna obnova za svećenike, redovnike, redovnice Porečke i pulske biskupije održana je 19. veljače u Pazinskom kolegiju. Nakon molitve Trećeg časa, razmatranje je održao o. Gaudencije Vito Spetić, pavlin iz Svetog Petra u Šumi o temi „Shvaćanje posta u vidu pripreve za Uskrs“. Voditelj se najprije osvrnuo na biblijsko shvaćanje posta, kako u Starom tako i Novom zavjetu. Potom je govorio o postu u nauku papa Pavla VI., Ivana Pavla II., te Benedikta XVI. Kako postiti vječno je pitanje, ne samo nas katolika danas, nego i svih religija. Ostaje pitanje čemu dati prednost: postu od hrane – suzdržavati se od nečega ili paziti na svoje riječi, djela, ponašanje... Post je ispravan ako je usklađen, ako postimo s ispravnom nakanom, naglasio je o. Gaudencije.

Nakon razmatranja bila je prigoda za pojedinačnu ispovijed te je potom u kapeli Pazinskog kolegija biskup Dražen

Kutleša u zajedništvu s 30 svećenika služio misu, kako je već nekoliko godina običaj u Porečkoj i Pulskoj biskupiji, za sve žrtve II. svjetskog rata i poraća. Biskup je u propovijedi naglasio da je misija svećenika trostruka. U prvom redu činiti dobra djela. Na to smo pozvani napose kroz ovu korizmu. Drugo trebamo se moliti – to je naš odnos prema Bogu. Trebamo se crpiti našu snagu iz molitve ako želimo djelovati i raditi s ljudima. Iz te molitve proizlazi naš odnos prema drugim ljudima. Treće, naš post; to je kontrola nas samih nad nama. Ako uskladimo ove tri stvari naša korizma i naš život će biti usklađen sa svime onim što trebamo biti, rekao je biskup.

Mi se danas želimo sjećati onih osoba, počevši od bl. Miroslava Bulešića i drugih koji su u Porečkoj i Pulskoj biskupiji, u našem narodu i drugim narodima podnijeli žrtvu zato što je netko smatrao da ima vlast i da može činiti što želi. Mi ne želimo nikoga osuđivati. Biskup je istaknuo da kada govorimo o žrtvama potrebno je govoriti o ranama. Kad pogledamo povijest Grčke i Rima na cijeni su bili oni ratnici koji su imali puno ožiljaka na svom tijelu. Oni su žrtvovali svoje živote, branili svoje bližnje i zato su zadobili mnoge rane. Za nas kršćane, ljudske rane imaju puno veću simboliku. Ako mi pogledamo uskrslog Krista, prvo što zapažamo su rane. Isus je svojim ranama, spasio, otkupio sve nas od grijeha. Rane u kršćanstvu imaju simboliku koja uključuje ljubav prema drugima; uključuje žrtvu prema drugima, uključuje znoj. Ako želim dobro nekome, trebam uložiti veliki znoj, uložiti patnju pa i muku da bi nekom bilo dobro, rekao je biskup Kutleša.

I mi nastojimo ovu korizmu u tom smislu živjeti. Sjećajući se svećenika, redovnika i redovnica i nebrojenog mnoštva vjernika koji su svoj život dali za ideale, biskup se zapitao: Bismo li mi danas bili spremni dati svoje živote za ono što su oni svjedočili? Ili smo spremni na kompromise da bude „lažni“ mir? Zar u istini postoji kompromis? Neka Bog bude najveća nagrada svim žrtvama, a oni mogu Bogu prikazati svoje rane koje su zadobili na zemlji, zaključio je biskup Kutleša.

Đakovo: Korizmena duhovna obnova svećenika i đakona

Đakovo, 19.2.2018. (IKA/TU) - Korizmena duhovna obnova za svećenike i đakone Đakovačko-osječke nadbiskupije pod geslom „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe“ (Mt 16, 24) održana je 19. veljače u Đakovu. Obnovu je predvodio vlč. dr. Ivica Raguž, dekan Katoličko-bogoslovnog fakulteta u Đakovu. Nakon molitve srednjega časa uslijedilo je razmatranje dr. Raguža u kojem je istaknuo tri bitne misli a to su: odreknuće od grijeha, odreknuće od dopuštenog i odreknuće od samoga sebe. Razlažući ih, napomenuo je da je čovjek grešan i da se te grešnosti mora odreći, napraviti jedan lom u svojem životu i živjeti u Istini. „Grieh je ozbiljna stvarnost te nam to potvrđuje i Sveto pismo u kojemu možemo čitati i o grijesima Mojsija, Davida i Salomona, Šaula, Ezava, koji nam na izvanredan način pružaju primjer što čovjek može postići ako živi s Bogom, ali isto tako u što se može pretvoriti i koliko duboko može pasti ako se od Boga odmetne svojom preuzetnošću, bludničanjem, pohlepom, nezahvalnošću.“

Govoreći o „odreknuću od dopuštenoga“ naglasio je da potrebno odricati se onih stvari, iako dobrih, kako bi sve više i više prijanjali uz Krista i njegovo Evanđelje. „Zbog naše sklonosti grijehenju stvari koje nam čine ugodu u životu, poput hrane, pića, lijepog života, komotnosti, mogu nas lako odvojiti od našega poslanja, mogu nas lako okrenuti nama samima i tako nas otuđiti od Boga i zajednice koja nam je

povjerena", rekao je predavač te zaključio da je nužno odreći samoga sebe kako bi postali sve više Kristovi.

„Iako je teško odreći se sebe, mi to moramo činiti svakodnevno da se ispune riječi svetoga Pavla: 'Ne živim više ja nego u meni živi Krist'. Samo tada ćemo se moći potpuno posvetiti Bogu i ljudima kao što je to činio i naš blaženi Alojzije Stepinac, koji je jedva dočekao da pokaže Krista koji živi u njemu. Unatoč nepravdi koja mu je nanesena, Krist je svjedočio do posljednjeg atoma snage. Samo ako se čovjek želi istinski posvetiti Bogu i Božjemu zakonu mora djelovati u smjeru ta tri odreknuća, da u svemu ugodi Bogu i samo tako će moći ispuniti ono što se od njega traži", rekao je dr. Raguž.

Usljedilo je pokorničko bogoslužje u kapelici Bogoslovnog sjemeništa te prilika za ispovijed. Pobožnost križnog puta prema mislima bl. Alojzija Stepinca zatim su predvodili vlč. Tomislav Benaković i vlč. Matej Glavica, a okupljeni su također molili molitvu za Stepinčevo proglašenje svetim. Na korizmenoj duhovnoj obnovi bili su i nadbiskupi Đuro Hranić i umirovljeni Marin Srakić.

Korizmeni susret svećenika Gospičko-senjske biskupije

Gospić, 19.2.2018. (IKA) - U skladu s programom godišnjega biskupijskoga Pastoralnog plana u Gospiću je u ponedjeljak 19. veljače održan redoviti korizmeni susret svećenika Gospičko-senjske biskupije. Prvi dio susreta, na kojem se unatoč ružnom vremenu okupio velik broj svećenika i obojica biskupa, održan je u katedrali. Nakon molitve Trećega časa slijedilo je pokorničko bogoslužje, koje je vodio vlč. mr. Jakov Rađa, povjerenik za pastoral duhovnih zvanja i promotor kršćanskih poziva u Zagrebačkoj nadbiskupiji, održavši homiliju i ispit savjesti na temelju Osam blaženstava.

Drugi dio susreta bio je u biskupskom ordinarijatu. Nakon što je generalni vikar Marinko Miličević sve pozdravio i predstavio gosta, mr. Rađa održao je predavanje, na temelju odlomka iz Evanđelja po Luki, o temi „Svećenik kao duhovni otac i pastir“. Naime, svećenik se nalazi na sasvim posebnom mjestu u kršćanskoj zajednici – pozvan je biti pastir stada koje mu je Bog povjerio. Kako je velika ta zadaća pokazuje misao sv. Katarine Sijenske, koju je ponavljao i sv. Ivan Pavao II., da će svećenici, ako budu ono što trebaju biti - zapaliti svijet! „Svatko od nas ima različitu službu, jedan dio Božjega naroda koji mu povjeren, svatko ima različite darove, ali postoji i nešto što nam je zajedničko. Osnovna karakteristika predvodnika stada, pastira, svećenika jest duhovno očinstvo“, naglasio je mr. Rađa te nastavio da je, kako ističe Stari zavjet, glavna karakteristika oca i njegov glavni čin – blagoslov! „Otac svoj identitet pronalazi u činu blagoslova. U trenutku kada blagoslivlja, polažući svoje ruke na glavu sina – a ruke su slika djela – otac prenosi sve što jest i sve što posjeduje na svoju djecu.“

Tako je i sa svećenicima: ljudi su im zahvalni i s njima su sretni kada čine upravo to što im je svojstveno – kada ljudima predaju svoja dobra, kad im daju iz svoje riznice, rekao je predavač, naglasivši da upravo o tome govori Isus u odlomku o Budnim slugama (Lk 12,35-48). Isus tu riječ upravlja svim kršćanima, ali se taj odlomak na poseban način tiče svećenika, jer upravo je svećenik „onaj koji u kući Božjoj daje zakon, tj. riječi, Božju riječ“, naglasio je mr. Rađa, i zato Isus o njemu govori kao o upravitelju. „On će biti postavljen od gospodara nad poslugom da im u pravo vrijeme daje obrok! Dakle, nitko od svećenika nije tamo gdje se nalazi zato jer se sam postavio! Stoga je, također, lijepo sjetiti se Božjeg poziva, Božjeg izabranja... Nismo upravitelji zato jer to zaslužujemo, zato jer posjedujemo

točno određene ljudske ili moralne kvalitete, nego zato jer je to Božje djelo, Božji dar“, posvijestio je predavač te nastavio kako je zanimljivo ono što dalje Isus govori o tome upravitelju, doslovce o ekonomu, tj. o onome tko daje zakon (riječ) u kući, pa kaže: „Tko li je onaj vjerni i razumni upravitelj što će ga gospodar postaviti nad svojom poslugom da im u pravo vrijeme daje obrok?“

Posebno je zanimljivo kako se zovu ti sluga nad kojima je on postavljen – na grčkom jeziku: therapeias, doslovce znači oni koji bivaju liječeni! „Zapravo se ne radi o slugama nego o onima koji su podvrgnuti terapiji! Postoji dakle terapija koju su svećenici kao upravitelji pozvani provoditi. A ta terapija slugu koji su im povjereni vrši se, kako je Sv. Luka zapisao, tako što će im upravitelji u pravo vrijeme davati obrok! U pravo, prikladno vrijeme davat će im pravu mjeru dobara, hrane. Dakle, stado koje je gospodaru odnosno pastiru pri srcu treba primiti od njega mjeru hrane, dobara u pravo vrijeme, a ta dobra i ta hrana jest Božja Riječ“, naglasio je predavač te na kraju protumačio da ta „mjera“ znači dijeljenje hrane razumno, uredno, prema potrebi, u pravo vrijeme... „Posredovati dobra kroz čin blagoslova i posredovati pravu mjeru hrane u pravo vrijeme dva su čina koja su karakteristična za ulogu oca. Otac blagoslivlja, tj. predaje sve što ima, sve što jest, i otac hrani! To su dva načina kako otac ljubi!“

No, da bi taj upravitelj znao dati pravu mjeru hrane u pravo vrijeme, potrebno je da bude vjeran i razuman odnosno razborit. „Dati pravu mjeru hrane u pravo vrijeme naše je svećeničko poslanje. Ne možemo dati ono što nemamo, ono što ne posjedujemo. Mi moramo imati, tek tada moći ćemo razborito upravljati. Najbolja škola u kojoj ćemo naučiti kako se predaje vjera jest osobni rast u vjeri. Eto zašto je važno za nas biti u odnosu s Bogom, napajati se na izvoru, biti pred Njim, biti s Njim, biti u Njemu. To je jedini okvir za naše djelovanje“, zaključio je predavač, izrazivši uvjerenje kako je i „ova korizma još jedna prigoda koju nam Otac daje da obnovimo svoj odnos s njim, svoju povezanost s izvorom našeg života i naše službe.“

Slijedila je kraća rasprava u kojoj su dotaknute još neke aktualne teme, poglavito hrvatski demografski problem koji je posebno dramatično izražen u Lici odnosno u Gospičko-senjskoj biskupiji. Potom su vikar Miličević, kancelar Mišel Grgurić i ekonom Nikola Turkalj dali nekoliko obavijesti, pa je biskupijski povjerenik za pastoral obitelji mons. Tomislav Šporčić najavio na Udbini zajednički susret članova župnih pastoralnih vijeća i onih koji su u Otočcu sudjelovali na Tečaju vjere, a sve pod vidom pripreve za Nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji u rujnu u Solinu. Na kraju se svećenicima pozdravom, čestitkom i kraćim poticajnim duhovnim nagovorom o korizmi obratio i ordinarij Zdenko Križić.

Kardinal Božanić primio generalnog ministra Reda franjevaca konventualaca

Zagreb, 20.2.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Božanić primio je u utorak 20. veljače u Nadbiskupskom dvoru u Zagrebu fra Marca Tascu, generalnog ministra Reda franjevaca konventualaca, koji od 19. do 23. veljače predsjedava Redovitom provincijskom kapitulom u Zagrebu.

U pratnji Generalnog ministra bili su fra Josip Blažević, provincijal Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca te fra Miljenko Hontičić, generalni asistent Reda, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Crkva u Hrvata

Međureligijski susreti u Banjoj Luci

Banja Luka, 17.2.2018. (IKA/TABB) - Na poticaj Međureligijskog vijeća u Bosni i Hercegovini krajem prošle godine u Banjoj Luci osnovan je Odbor za međureligijsku suradnju koji sačinjavaju članovi iz četiri tradicionalne vjerske zajednice koje djeluju u ovom gradu – Srpske pravoslavne Crkve, Islamske zajednice, Katoličke Crkve i Židovske (Jevrejske) zajednice.

Kao prvi zajednički projekt dogovoreno je da se svake subote tijekom veljače u svakoj od vjerskih zajednica održi ciklus predavanja nazvan „Radost i ljepota vjere“ na određenu vjersku temu kojom će se predstaviti svaka od vjerskih zajednica.

Prvu subotu domaćin je bila Židovska zajednica koja je u prostorijama Jevrejskog kulturnog centra upriličila predavanje „Život jevrejske žene u Bosni i Hercegovini“.

Drugu subotu u znamenitoj džamiji Ferhadiji domaćin je bila Islamska zajednica koja se predstavila temom „Ličnost Ibrahima kroz prizmu Kurana“, a nakon predavanja domaćini su sve nazočne upoznali s tijekom obnove džamije Ferhadije i detaljno pokazali taj biser islamske arhitekture u BiH.

Katolička Crkva bila je domaćinom u treću subotu 17. veljače, kada je u dvorani Biskupskog ordinarijata priređeno predavanje „Promišljanje o oprost“ koji je održala pročelnica katedre moralne teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu prof. dr. Zorica Maros. Na predavanju je bio nazočan i banjolučki pomoćni biskup Marko Semren, a nakon predavanja svi su nazočni posjetili katedralu Sv. Bonaventure. U subotu 24. veljače u prostorijama Svetosavske omladinske zajednice pravoslavni svećenik o. Dragan Grujić održat će predavanje „Molitva Gospodnja“.

Kruna toga zajedničkog projekta vjerskih zajednica u Banjoj Luci bit će u subotu 3. ožujka kada će u Maloj vijećnici Kulturnog centra „Banski dvor“ biti održan zajednički koncert četiriju glazbenih skupina iz četiri vjerske zajednice koje će se predstaviti izvedbom tradicionalnih duhovnih napjeva.

Koncert će biti otvoren za javnost i kao svojevrsni dar svim građanima Banje Luke, ali i kao pokazatelj kako vjerske zajednice mogu uspješno surađivati u polju kulture.

Kardinal Puljić o svome susretu s papom Franjom

Vatikan, 17.2.2018. (IKA) - Papa Franjo 16. veljače primio je u audijenciju vrhbosanskoga nadbiskupa kardinala Vinka Puljića koji ga je tom prigodom, među ostalim, izvijestio o stanju Katoličke Crkve u Bosni i Hercegovini. U razgovoru za Hrvatski program Radio Vatikana kardinal Puljić izjavio je: Ugodno sam doživio susrest s Papom. Papa je bio vrlo raspoložen čuti i s velikim zanimanjem je pratio sav moj izvještaj koji sam mu prenio o stanju Katoličke Crkve, o situaciji koju mi sada proživljavamo. I zato sam mu zahvalan, posebno sam spomenuo naše razne potrebe te naša očekivanja, posebno očekujemo nekoliko programa; proglašenje blaženim sluge Božjega Petra Barbarića i svetim blaženoga Alojzija Stepinca.

Mislim da je Sveti Otac s jednim vrlo lijepim očinskim sluhom pratio sve što sam mu kazao, jasno da ostaje na njemu i na njegovim suradnicima da na tome rade. A onda sam ga posebno upoznao i sa stanjem Katoličke Crkve u Bosni i Hercegovini, s naglaskom, razumljivo, na Sarajevo,

Vrhbosnu koju vodim kao nadbiskupiju već 27 godina. I on je itekako pratio tu moju problematiku koju sam mu prikazao, jer sam prije rata imao 528 tisuća katolika, a sada otprilike ta brojka je spala ispod 200 tisuća, a posebno zabrinjava novi val odlaska jer ostaje onda upitno, hoće li se Katolička Crkva uspjeti oduprijeti tim izazovima i opstati na tim područjima. Papa je posebno ohrabrio i mene kao pastira, i nas biskupe i svećenike na tom području da s nadom i pouzdanjem se nosimo sa svim tim izazovima koje proživljavamo."

Tribina Radio Marije u Subotici

Zdrava vjera i njezine devijacije

Subotica, 18.2.2018. (IKA) - U organizaciji hrvatske redakcije Radio Marije Srbije u nedjelju 18. veljače u Pastoralnom centru „Augustinianum“ u Subotici održana je korizmena tribina. Predavanje „Zdrava vjera i njezine devijacije“ održao je prof. dr. Josip Bošnjaković, svećenik Đakovačko-osječke nadbiskupije, psiholog i psihoterapeut.

U svom predavanju on je, tumačeći parabolom o ozdravljenju slijepca od rođenja, ukazao na različite devijacije u vjerničkom ponašanju te je naglasio kako je teško ustvrditi koje su sve i koliko ima devijacija u vjeri, ali bi se moglo reći da ih ima onoliko koliko i vjernika, jer svaki vjernik može svojim ponašanjem i životom iskriviti pravu vjeru i vjerničku praksu.

Zatim je svim sudionicima tribine podijelio „Dijagnostičku tablicu zapovijedi s obzirom na identitet“ kojom je želio pokazati proces kako se od negativne zapovjedne odluke dolazi do roditeljskog odgojnog stava koji liječi. U nastavku predavanja posebno je obradio problematiku „srama“ i „krivnje“. Ukazao je na poruke koje potiču čovjeka na sram i krivnju u negativnom smislu. Zatim je istaknuo koje su razlike između ta dva osjećaja te je poučio prisutne koji su devijantni a koji ispravni načini oslobađanja od tih osjećaja. Dok nas Sotona optužuje i želi mučiti tim osjećajima, Bog nas želi istih osloboditi svojim praštanjem i milosrdem, što se najbolje vidi u prispodobu o izgubljenom sinu i milosrdnom Ocu, zaključio je prof. Bošnjaković. U tom smislu prikazao je okupljenima i zanimljivu suvremenu video-obradu te prispodobe.

U nastavku predavanja, među ostalim, govorio je o značenju igre djece i odraslih jer je igra znak duhovnog i psihičkog zdravlja. Naglasio je da je u odgoju djece važan i roditeljski blagoslov djece općenito a napose u susretu s djetetom koje, zbog svojih pogrešaka, dolazi pred roditelje posramljen i s osjećajem krivnje, jer je upravo blagoslov koji će roditelji takvom djetetu podijeliti najbolji način da mu pomognu osloboditi se od negativnog osjećaja srama i krivnje i da mu pomognu shvatiti zašto je to što je učinilo bilo loše i zašto to više ne treba činiti.

U razgovoru nakon predavanja sudionici tribine postavili su predavaču pitanja o problematici „bavljenja sobom“, zatim koliko mu u svećeničkom djelovanju pomažu psihologija i psihoterapija te o važnosti i povezanosti ljubavi prema Bogu i prema bližnjemu.

Nakon razgovora prisutnima se obratio direktor hrvatske redakcije Radio Marije Srbije mons. Andrija Anišić koji je sudionike tribine, odnosno prijatelje Radio Marije, kratko izvijestio o Europskom susretu Radio Marije koji je nedavno održan u Belgiji na kojem je sudjelovao i on i koordinator te redakcije Radio Marije Nikola Jaramazović. On je,

aludirajući na Joninu propovijed Ninivljanima, rekao: „Još četrdeset dana i naš program ćemo prestati emitirati...". Naime, Svjetska obitelj je u razgovoru s vodstvom hrvatske redakcije Radio Marije Srbije upozorila da više nije u mogućnosti financijski pomagati tu redakciju. A to praktički znači da postoji opasnost da će prestati s radom. Zato je pozvao prisutne u korizmu akciju „spašavanja" Radio Marije molitvom, upisom novih slušatelja te povećanjem donacija. On je također upoznao prisutne da je novinar hrvatske redakcije Radio Marije Dario Marton dobio „oskar popularnosti" kao jedan od petero nagrađenih novinara grada Subotice za 2017. godinu.

Nakon njega je Darko Temunović, voditelj emisije „Kutak ljubavi", pozvao sudionike tribine da se uključe u još jednu korizmu akciju toga radija darujući hranu i odjeću kojom udruga „Betlehem-Subotica" s Inicijativom 40 dana za život u Subotici, želi pomoći siromašnima a napose brojnim obiteljima.

Susret je završio voditelj tribine Dario Marton koji je zahvalio predavaču i sudionicima što su došli na tribinu i tako dali svoju podršku Radio Mariji i uključili se i na taj način u intenzivnije proživljavanje milosnoga korizmenog vremena.

Proslavljeno Stepinčevo u Aalenu

Svečano misno slavlje u kapeli Sv. Mihaela predvodio bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak

Aalen, 18.2.2018. (IKA) - Hrvatska katolička zajednica (HKZ) bl. Alojzija Stepinca u Aalenu svečano je u nedjelju 18. veljače proslavila svoga zaštitnika – bl. Alojzija Stepinca. Svečano misno slavlje u kapeli Sv. Mihaela u Aalenu predvodio je bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak u konceleciji s domaćinom – voditeljem HKZ bl. Alojzija Stepinca u Aalenu i HKZ Presvetoga Srca Isusova u Heidenheim a.d. Brenz vlč. Vilimom Koretićem – svećenikom Bjelovarsko-križevačke biskupije, domaćim njemačkim župnikom Wolfgangom Sedelmeierom, župnikom njemačke župe sv. Josipa u Hamburgu i profesorom liturgike na Papinskom sveučilištu sv. Anselma u Rimu dr. Markusom Tymisterom, osobnim tajnikom mons. Huzjaka vlč. Deanom Totom te uz asistenciju umirovljenoga njemačkog đakona Otmara Ackermanna.

Biskupa i okupljene vjernike, među kojima su uz Hrvate u misnom slavlju sudjelovali i Nijemci, na početku je pozdravio vlč. Koretić. Zahvalivši mons. Huzjaku na pohodu toj Hrvatskoj katoličkoj zajednici, izrazio je radost biskupovim pohodom u ime hrvatskih zajednica Aalen i Heidenheim i u svoje ime. Potom je pozdravnu riječ uputila drugopredsjedavajuća pastoralnog vijeća zajednice u Aalenu Paula Matić, a na slavlju je bila i drugopredsjedavajuća pastoralnog vijeća zajednice u Heidenheim a.d. Brenz Dijana Matić. Djevojčica Jana Karalić recitacijom je pozdravila mons. Huzjaka i predala mu cvijeće, a vjernici tih dviju zajednica darovali su mons. Huzjaku sliku s motivom Šimuna Cirenca sa signaturom pokojnog aalenskog umjetnika svećenika Siegera Ködera.

U uvodnoj riječi mons. Huzjak prenio je pozdrave Crkve bjelovarsko-križevačke, a i domovinske Crkve, „koja sve povezuje u jedno, kao što Krist Gospodin povezuje u jedno tijelo, bez obzira gdje se nalazimo". „Mi smo Kristovi, Kristova nacija. To je temelj našeg postojanja, našega života i našeg hoda prema Kristu, a na tom putu nam je dragi Bog dao hrvatski narod da ga vodimo i živimo u prekrasnom kutku naše domovine, koju ovdje predstavljaju i ove naše hrvatske narodne nošnje", rekao je. Potom je mons. Huzjak

blagoslovio pepeo, a obred pepeljenja bio je nakon propovijedi.

Biskup Huzjak u propovijedi je istaknuo kako ono što je Bog stvorio nije đavolsko već Božje. „Napasti đavolske su napasti naše i mi smo izloženi svim napastima kojima je bio izložen i Isus. U opasnosti smo dati se zavesti, dati se povesti za onim što nudi đavao. Izloženi smo napastima samo imati, nauštrb onoga što jesmo. Nama je poziv da se ispunilo vrijeme i da vjerujemo evanđelju. Ako podliježemo napastima koje se nude, onda će to naše vrijeme biti promašeno. Kardinal Stepinac shvatio je svoje vrijeme. Od djetinjstva je naučio teško raditi u poljoprivredi. Naučio je poštovati ono što ima. Naučio je moliti od svoje majke Barbare, koja je svakodnevno molila krunicu. Naučio je temeljne vrijednosti ljudskoga i kršćanskog života u svojoj obitelji, jer je gledao oca i majku kako žive, mole i rade", kazao je mons. Huzjak, upitavši okupljene imaju li oni vremena za raditi, moliti i naučiti svoju djecu o vrijednostima koje će ih voditi kroz život. „Mladi Alojzije Viktor borio se da nešto u svom životu ostvari. Postao je svećenik, biskup, onaj koji je napasti đavolskoj jasno odgovorio 'Ne!' Kad je kao nadbiskup zagrebački za vrijeme II. svjetskog rata susretao ljude u potrebi, muc i tjeskobi bez obzira jesu li bili Hrvati, Srbi, Židovi ili drugi, svakome je nastojao pomoći koliko je god mogao. Volio je Crkvu i svoj narod i za njih je nastojao činiti sve što je moguće, ali poštujući sve druge. Njegova je osnovna teza bila da smo svi jedna, Kristova nacija, jer je Krist za nas umro na križu. To je temelj naše povezanosti i jedinstva. Došli ste ovdje jer se borite za nešto steći, imati, a meni će biti jako drago da vidim da jeste. Da ste sačuvali svoju vjeru, da ste sačuvali svoj identitet, kulturu i da znate poštovati i voljeti sebe i svoje jer ćete onda znati i moći poštovati i voljeti i sve ono što je oko vas. Kao vjernici kršćani svijet doživljavamo kao svoj, ne kao tuđi, jer nam ga je Bog dao na raspolaganje. Hrvata ima gdje god dođemo, od Australije, Novog Zelanda, Kanade i drugdje. Pitanje je za što se borimo. Čovjek uvijek treba znati vrednovati. Mi se borimo za ljepotu života, za sklad. Kardinal Stepinac nas uči i njegovo je životno geslo 'U Tebe se, Gospodine, uzdam!' Ako se u Gospodina uzdamo, onda ćemo zvoniti skladnim zvonom na dobrobit svoju i svojih bližnjih. To je poziv svima. Kad su komunističke vlasti nakon rata htjele odvojiti Crkvu od Rima, on je vrlo jasno rekao Titu 'Ne može!' Crkva je jedna Kristova, a sv. Petar je znak tog Kristova jedinstva na zemlji i pod nikakvu cijenu nije htio Crkvu u Hrvatskoj odijeliti od jedinstva s Kristom i Petrom. I zato je stradao. Zato je dao svoj život. I dan danas svima nama pokazuje put kako živjeti gdje god jesmo i što god činili, da činimo Bogu na slavu i na dobrobit braći ljudima. Nemojmo to nikada zaboraviti", kazao je u propovijedi mons. Huzjak, potaknuvši okupljene neka mole za proglašenje svetim bl. kardinala Alojzija Stepinca, čija je svetost neosporna.

U ime zajednica vlč. Koretić je mons. Huzjaku predao novčani dar za potrebe biskupije. Zahvalnu riječ svima je na kraju uputio mons. Huzjak, koji je sve potaknuo neka nastoje u sredini u kojoj jesu nešto lijepo činiti za svoju domovinu i to poglavito dobrim odgojem svoje djece.

Pjevanje je na misi pratila na orguljama Vanesse Adelfio. Nakon mise, slavlje je nastavljeno u dvorani kapele Sv. Mihaela zajedničkim ručkom i druženjem.

Inozemne vijesti

Izjava ravnatelja Tiskovnog ureda Svete Stolice

Vatikan, 15.2.2018. (IKA) – Ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice Greg Burke objavio je 15. veljače izjavu o susretima pape Franje sa žrtvama seksualnog zlostavljanja.

Kao odgovor na pitanja novinara mogu potvrditi da Sveti Otac, nekoliko puta mjesečno, ima susrete sa žrtvama seksualnog zlostavljanja kako pojedinačno tako i u skupinama. Papa Franjo sluša žrtve i pokušava im pomoći da izliječe teške rane prouzročene pretrpljenim zlostavljanjima. Susreti se održavaju u najstrožoj tajnosti, poštujući žrtve i njihova trpljenja, navodi se u izjavi koju je objavio Tiskovni ured Svete Stolice.

Papa Franjo s rimskim župnicima

Svećeništvo je način života, zvanje, u određenom je smislu oponašanje Isusa Krista; ali tvoje je svećeništvo jedinstveno, drukčije je od drugih, istaknuo Papa

Vatikan, 15.2.2018. (IKA) - Gledati stvarnost bez straha kako bismo otkrili sve dobro koje postoji – poziv je kojim je papa Franjo završio svoj govor na tradicionalnom susretu s rimskim župnicima, održanom 15. veljače u bazilici Svetoga Ivana Lateranskoga u Rimu. Bio je to razgovor tijekom kojega je Sveti Otac odgovarao na njihova pitanja, obraćajući se najprije mladima, potom onima srednje dobi, i na kraju najzrelijima. Bila je to ujedno važna prigoda za papu Franju da izrazi svoje mišljenje o svećeničkom životu, kao i o tomu kako se suočiti s izazovima koje nam nameće današnji svijet, izvijestio je Radio Vatikan.

Pitanje najmlađih svećenika bilo je slojevito. Pitali su, naime, kako u punini živjeti vlastiti poziv usred mnoštva različitih prilika koje nisu uvijek naklonjene. Kako bi ispravno živjeli vlastite obveze, rekao im je Papa, potreban je svećenički „stil“ koji treba biti osoban. Svatko ima svoj stil. Svećeništvo je način života, zvanje, u određenom je smislu oponašanje Isusa Krista; ali tvoje je svećeništvo jedinstveno, drukčije je od drugih.

Papa ih je stoga pozvao da traže vlastiti stil te da licem u lice razgovaraju s Gospodinom, a potom razmatraju o svojim grijesima, o ograničenjima koje nameću prilike, ali i o osobnim i kulturalnim ograničenjima. S njima treba dijalogizirati. Potrebno je dijalogizirati s ograničenjem koje nosim u sebi, i rasuđivati. A taj dijalog valja voditi pred nekim tko će mi pomoći u rasuđivanju. Vrlo je važno usporediti ono što se događa meni, s onim što se događa drugima, napomenuo je papa Franjo te dodao da u tomu mnogo pomaže svećeničko bratstvo, male skupine svećenika koji se uzajamno prate, jer samoća nije dobra.

Drugi je odgovor bio upravljen ponajviše svećenicima koji imaju između 40 i 50 godina. Riječ je o dobi u kojoj se mnogi apostolski ideali reorganiziraju, potpora obitelji iz koje se dolazi slabi, a i zdravlje počinje pomalo stvarati probleme. Tu je, osim toga, super-posao koji je odviknuo svećenike da se brinu o sebi u toj dobi kada im je to potrebno. Trenutak je to brojnih iskušenja, primijetio je Papa te dodao da je stoga potreban preobražaj. Ne može se ići dalje bez tog prijeko potrebnog preobražaja, jer ako tako nastaviš, ne dozrijevajući, popuštajući toj krizi, mogao bi završiti u dvostrukom životu, ili ostavljajući sve, napomenuo je papa Franjo. U tom razdoblju života nema više onih prvih osjećaja, te se događa kao u braku: prošla je zaljubljenost (...) Sve se smirilo i ide na drukčiji način. Ostaje nešto što trebamo tražiti u nutрини, a to je želja za pripadanjem,

napomenuo je Papa. Pripadanje tijelu, želja za dijeljenjem s drugima, za zajedničkim hodom. Pripadanje biskupiji, prezbiteriju, objasnio je Sveti Otac te i u tom smislu preporučio da se odmah potraži pomoć, jer opasno je ići sam u toj dobi. To je dob u kojoj molitva postaje darivanje Gospodinu, i darivanje drugima koji bi trebali rasti dok se ti umanjuješ, rekao je Papa.

Treći je odgovor bio upravljen posebice svećenicima s 35 i više godina svećeničke službe, koji su, kako su rekli papi Franji, prošli razdoblja brzih promjena, te nerijetko osjećaju napor i neprimjerenost. Osim toga, često ne mogu posegnuti za iskustvom kako bi odgovorili na nova pitanja i potrebe službe. Prava je teškoća ne uspijevati pronaći današnji način govora, primjerice novih tehnologija, potvrdio je Papa te dodao: Ali, najvažnije je u toj dobi ono što se može učiniti, ono što je ljudima danas potrebno. To je dob za osmijeh, kada možemo darovati nježan pogled. To je vrijeme za davanje bezuvjetnoga oprosta u sakramentu pomirenja, i ne samo to, može se imati nova raspoloživost; očinska blizina i samilost. Stariji očeви, koji poznaju život, blizu su ljudskoj bijedi i bolima. Ne govore mnogo, nego možda pogledom, osmijehom, i samo jednom riječju, čine mnogo dobra, istaknuo je papa Franjo.

Papin brzojav sućuti povodom pokolja u srednjoj školi na Floridi

Vatikan, 15.2.2018. (IKA) – Papa Franjo uputio je brzojav sućuti povodom pokolja koji se 14. veljače popodne dogodio na Floridi. Izražavajući duboku žalost zbog tragičnog događaja Papa jamči svoju duhovnu blizinu svima koji su pogođeni tim napadom te upućuje molitvu Bogu da primi pokojne u svoju vječnu radost a ranjenima i ožalošćenima udijeli zdravlje i utjehu. „U nadi da će takvi besmisleni čini nasilja prestati, papa Franjo zaziva na sve Božji blagoslov mira i snage“, kaže se na kraju brzojava koji je u Papino ime nadbiskupu Miamijskom Thomasu Gerardu Wenskom uputio kardinal državni tajnik Pietro Parolin.

Najmanje 17 osoba je ubijeno, a više ih je ozlijeđeno u napadu 19-godišnjaka s poluautomatskom puškom u srijedu poslijepodne u srednjoj školi Marjory Stoneman Douglas u gradu Parklandu u američkoj saveznoj državi Floridi.

Posvećena Crkva koptskih mučenika

Kairo, 15.2.2018. (IKA) - U četvrtak 15. veljače u pokrajini Mínya u Egiptu inaugurirana je Crkva „koptskih mučenika u Libiji“, posvećena 21 Egipćaninu koje su teroristi povezani sa samozvanom Islamskom državom ubili u Libiji 2015. godine.

Posvećivanje bogoštovnoga mjesta koptskim mučenicima, izgrađenoga u selu Al Our nedaleko od Samaluta, iz kojega je bio veći dio tih ubijenih osoba, vrlo je pozitivan znak, jer čini vječnim njihovo ime i njihovo svjedočanstvo evanđelja, rekao je mons. Botros Fahim Awad Hanna, biskup za koptske katolike u Minyji. Taj događaj, dodao je, ohrabruje sve egipatske kršćane da budu postojani u svojoj vjeri, unatoč nevoljama.

Apostolski nuncij u Damsku moli: „Ne zaboravite Siriju!”

„U Siriji je patnja sveopća. Žrtava ima na stotine tisuća. Svi oplakuju svoje mrtve, svoja mjesta bogoštolva vidjeli su uništena, doživjeli su strahote”, istaknuo je kardinal Zenari

Damask, 16.2.2018. (IKA) - „Ne zaboravite Siriju!” pozvao je apostolski nuncij u Damasku kardinal Mario Zenari. Zabrinutost je zbog tišine koja je zavladała međunarodnim izvještavanjem o stanju u Siriji, prema kardinalovim riječima, velika. Naime, ta je država još uvijek bojno polje, na nekim njezinim područjima odvijaju se stalni oružani sukobi, a veliki dio stanovništva je na rubu snaga. Humanitarna pomoć na neka područja dolazi u vrlo malim količinama, a zdravstveni i prehrambeni uvjeti sve su teži, izjavio je kardinal Zenari za Radio Vatikan. Rekao je da posljednjih nekoliko dana ondje mora biti oprezan svatko tko želi izaći iz kuće. Pucnjava uglavnom počinje već u prvim poslijepodnevnim satima, a to je vrijeme kada djeca završavaju s nastavom. Zato ih mnogi roditelji ne puštaju iz kuće. Neke kršćanske škole već su zatvorile svoja vrata. „Opasnost je prevelika. Na nedavni blagdan sv. Marona, 9. veljače, na svečanosti je došao vrlo mali broj vjernika. Ljudi su u velikom strahu”, ističe kardinal.

Napomenuo je da kršćani proživljavaju posebno teške trenutke. „Ali u Siriji je patnja sveopća. Žrtava ima na stotine tisuća. Svi oplakuju svoje mrtve, svoja mjesta bogoštolva vidjeli su uništena, doživjeli su strahote.” Kardinal Zenari napominje da u pitanju nisu samo kršćani. Istina je da se zbog određenih pogođenih predjela mnogi kršćani osjećaju kao da su baš oni mete. Ako sagledamo situaciju i pokušamo zamisliti budućnost, jasno je da su najugroženije manjine, a među njima su i kršćani. Neki se naime organiziraju i brane, ali kršćani su čvrsto odlučili da neće uzimati oružje u ruke. „Ali muka je sveopća. To je muka ljudi, svih ljudi”, napominje kardinal.

O humanitarnim uvjetima rekao je da u istočnom dijelu Damaska oko 400.000 ljudi već četiri godine živi u području pod opsadom. U posljednje vrijeme žive pod stalnim bombardiranjem i granatiranjem. Humanitarna pomoć dolazi u jako malim količinama, o čemu svjedoče i stalni pozivi od strane UNICEF-a. Na stotine djece je pothranjeno. Ljudi kuhaju juhe od lišća i trave kako bi preživjeli. Nemaju što jesti, to su potresni prizori, napominje kardinal. Tvrdi da je i cijeli zdravstveni sustav na rubu sloma. Stotinu i jedanaest javnih bolnica i oko 1800 zdravstvenih centara ne radi. Dvije trećine zdravstvenog osoblja napustilo je državu. Uvjeti u kojima ljudi žive su katastrofalni, svjedoči kardinal Zenari. Provjereni podaci pokazuju da više ljudi, uglavnom staraca i djece, umire zbog manjka zdravstvene njege i medicinske pomoći, nego od bombi i metaka.

Crkva se trudi koliko može. Dijeli pomoć koja dolazi iz mnogih katoličkih i drugih kršćanskih organizacija. Od prošloga studenoga aktivan je projekt pomoću kojeg su ponovno otvorene tri katoličke bolnice, jedna u Damasku i dvije u Alepu. „Uz pomoć i blagoslov pape Franje i sudjelovanje mnogih zaklada i biskupskih konferencija posegnuli smo u sve moguće izvore te već tri mjeseca svima omogućavamo slobodan pristup bolnicama”, kaže kardinal. „Jedina potrebna osobna iskaznica je siromaštvo”, napominje. Ne pravimo etničke ili vjerske razlike, u našim socijalnim uredima dobrodošli su svi ljudi u nevolji. Računamo da već 69 posto ljudi u Siriji živi u krajnjem siromaštvu, kaže nuncij.

Nuncij se ponovno obraća medijima: „Već sam na početku godine pozivao, ali ovo je važno ponoviti, jer se obraća sve manje pozornosti na ovo područje.” Mislimo da se porazom ISIS-a, kojeg više nema na 90 posto teritorija, uvjeti u Siriji

normaliziraju. Ali ISIS je bio samo dio sirijskog problema, glede kojeg smo mogli razaznati neki dogovor među različitim stranama. „Glavni problem ostaje”, tvrdi kardinal. Svi oni koji ostaju u Siriji sa svojim zastavama, ljudima i oružjem nemaju nikakav međusobni dogovor. Na neki način su svi protiv sviju, dva protiv tri, četvero protiv petero. „Ne zaboravite Siriju! Prolazimo kroz jako teške trenutke”, napominje Zenari. Ujedinjene narode moramo poduprijeti u diplomatskim naporima i traženju sporazuma. Mnogo je bilo pokušaja da se utiša oružje, ali sukobi se nastavljaju. „Svijet ne smije zaboraviti patnju kroz koju prolaze uglavnom civili, a posebno djeca”, kaže kardinal Zenari i moli da se 23. veljače, kada ćemo na nagovor pape Franje moliti za DR Kongo, za Južni Sudan i sve države koje trpe zbog rata, moli i za Siriju i sve Sirijce.

Motu proprio pape Franje o odreknuću od službe

Vatikan, 16.2.2018. (IKA) - „Naučiti napustiti službu” naslov je motu proprio pape Franje, datiranoga 12. veljače, kojim se uređuje odricanje, s navršenih 75 godina života, od neke crkvene službe koju – kako je istaknuo Papa a izvještava Radio Vatikan – treba smatrati sastavnim dijelom samoga služenja, budući da zahtijeva novi oblik raspoloživosti.

Papa u dokumentu ističe važnost pripreme za napuštanje službe, lišavajući se želje za vlašću i uvjerenja da smo prijeko potrebni, te suočavajući se s tim trenutkom mirno i s pouzdanjem, jer bi inače mogao biti bolan i sa sukobima. Molitva je ta u kojoj započinje raspoznavanje novoga razdoblja života, koji trebaju, prema Papinim riječima, što je više moguće obilježavati skromnost, poniznost, zagovorna molitva, vrijeme posvećeno čitanju i raspoloživosti za obavljanje jednostavnih pastoralnih službi.

Nastavak obavljanja vlastite dužnosti valja shvaćati u okviru općega crkvenog dobra, i ne treba ga smatrati povlasticom, osobnom pobjedom, ili uslugom zbog eventualnih obveza proizišlih iz prijateljstva ili bliskosti, a ni kao zahvalnost za učinkovitost u pruženim uslugama. Ta papinska odluka nije automatski čin, nego čin upravljanja; stoga uključuje vrlinu razboritosti koja će, kroz odgovarajuće rasuđivanje, pomoći donijeti primjerenu odluku.

Motu proprio upotpunjuje 2. članak dokumenta „Rescriptum ex audentia” o odricanju biskupa i voditelja ureda papinskoga imenovanja, od 3. studenoga 2014. godine, koji kaže da odricanje od navedenih pastoralnih dužnosti postaje važeće tek od trenutka kada je ga je prihvatila legitimna vlast, a papa Franjo njime određuje da su, kada navrš 75 godina, dijecezanski i eparhijski biskupi, kao i koadjutori i pomoćni biskupi, te oni naslovni s posebnim pastoralnim zaduženjima, pozvani podnijeti ostavku svojemu pastoralnom uredu. Isto vrijedi i za voditelje dikasterija Rimske kurije koji nisu kardinali, za više prelate Rimske kurije i biskupe koji obavljaju druge dužnosti u službi Svete Stolice, te za papinske predstavnike. Oni, međutim, ne završavaju svoju službu ipso facto, odnosno samim tim činom.

Papa Franjo određuje da ostavku valja prihvatiti i da se dužnost smatra produženom sve dok se odricatelja ne obavijesti o prihvaćanju ostavke, ili o produženju dužnosti na određeno ili neodređeno vrijeme. Na taj se način mijenja kanon 189, paragraf 3 Zakonika kanonskoga prava, i kanon 970, paragraf 1 Zakonika kanona Istočnih Crkvi, koji su određivali sljedeće: „Odreknucé koje traži prihvaćanje ostaje bez ikakve snage, osim ako se prihvati u roku od tri mjeseca; ono pak koje ne traži prihvaćanje postiže učinak kad ga prema pravnoj odredbi priopći odricatelj”.

Kršćanski poglavari protiv nametanja poreza Crkvama u Jeruzalemu

Jeruzalem, 16.2.2018. (IKA) – Kršćanski patrijarsi i poglavari iz Jeruzalema objavili su 14. veljače izjavu u kojoj ističu da je nametanje poreza Crkvama u suprotnosti s povijesnim stoljetnim odnosom Crkava i civilnih vlasti u tome gradu. Civilne su vlasti uvijek priznavale i poštovale veliki prinos kršćanskih Crkava koje ulažu milijune u gradnju škola, bolnica, domova za stare i nemoćne i drugih ustanova u Svetoj zemlji. Uvođenje poreza ugrozilo bi sveto značenje Jeruzalema i mogućnost Crkava da provode svoje poslanje u Svetoj zemlji u ime svojih zajednica i Crkve u svijetu, stoji u izjavi koju prenosi portal vaticannews.va a u kojoj se poziva gradske vlasti da osiguraju status quo kojim se ne ugrožava značaj Svetoga grada. Izjavu je potpisalo 13 poglavara kršćanskih Crkava i zajednica koje su prisutne u Jeruzalemu.

Vatikan: Predstavljen predsinodalni susret mladih

Svi mladi pozvani su sudjelovati u Facebook grupi i izraziti svoja razmišljanja, očekivanja, želje i teškoće

Vatikan, 16.2.2018. (IKA) - Tri stotine mladih iz cijeloga svijeta izabrano je za sudjelovanje u predsinodalnom susretu za XV. sinodu biskupa koja će se održati u listopadu ove godine, najavio je portal vaticannews. Mlade su, kako je na konferenciji za medije 16. veljače objasnio generalni tajnik Tajništva sinode kardinal Lorenzo Baldisseri, izabrale biskupske konferencije, redovničke kongregacije i različiti dikasteriji.

Oni predstavljaju mlade iz različitih etničkih skupina, vjerskih i životnih iskustava, među njima su i mladi koji su bili žrtve trgovine ljudima. Susret koji će se od 19. do 24. ožujka održati u Vatikanu ima za cilj izravno čuti one kojima će se Sinoda obraćati. Mišljenja mladih će se predstaviti papi Franji 25. ožujka, a bit će i uključena u Instrumentum laboris koji će koristiti sinodski oci.

Radi se o susretu na kojemu će mladi biti glavni akteri, rekao je kardinal Baldisseri. Neće se samo „govoriti o mladima“, nego će mladi biti ti koji će „govoriti o sebi“: svojim rječnikom, svojim entuzijazmom i svojom osjetljivošću. Sinoda nije samo „o mladima“, nego „za mlade“, pojasnio je kardinal.

Društvene mreže su način na koji Tajništvo sinode biskupa želi čuti glas mladih. Više od 221 tisuća odgovora mladih na on-line upitnik Svete Stolice već je stiglo. Svi mladi, ne samo katolici, pozvani su sada sudjelovati u grupama na Facebooku i izraziti, kako je to istaknuo papa Franjo, svoja razmišljanja, očekivanja, želje i teškoće. Grupa na Facebooku (www.facebook.com/synod2018) organizirana je na šest jezika (engleskom, španjolskom, francuskom, portugalskom, talijanskom i njemačkom).

Na konferenciji za medije sudjelovalo je i dvoje mladih. Filippo Passantino se osvrnuo na profile Sinode na Facebooku, Twitteru i Instagramu, rekavši da tim putem mladi nude svoje viđenje te im je omogućena razmjena mišljenja s vršnjacima diljem svijeta. Stella Marillene Nishimwe, govoreći na francuskom, pozvala je sve mlade da sudjeluju „u tome dragocjenom trenutku koji nam Crkva nudi kako bi se naš glas što dalje čuo“.

Papa imenovao nove članove Papinskoga povjerenstva za zaštitu maloljetnika

Vatikan, 17.2.2018. (IKA) - Papa Franjo imenovao je 9 novih članova Papinskoga povjerenstva za zaštitu maloljetnika, među kojima je pet žena i četiri muškarca: prof. Benyam Dawit Mezmur (Etiopija); sestra Arina Gonsalves, RJM (Indija); Neville Owen (Australija); Sinalalea Fe'ao (Kraljevina Tonga); prof. Myriam Wijlens (Nizozemska); prof. Ernesto Caffo (Italija); sestra Jane Bertelsen, FMDM (UK); Teresa Kettelkamp (USA); Nelson Giovanelli Rosendo Dos Santos (Brazil), izvijestio je Radio Vatikan.

Zadaća je povjerenstva, ustanovljenoga 22. ožujka 2014. godine, vlastoručnim dokumentom pape Franje, predlagati Papi odgovarajuće inicijative u svrhu zaštite maloljetnika i ranjivih odraslih ljudi, kako bi se učinilo sve moguće da se zločini koji su se dogodili, u Crkvi ne bi više nikada ponovili. Povjerenstvo ima savjetodavnu ulogu, u službi je Svetoga Oca i sastavljena je od najviše 18 članova koje imenuje Papa, i to na razdoblje od tri godine, koje je moguće obnoviti.

To je povjerenstvo znak Papine brige za žrtve zlostavljanja, a potvrda je te njegove brige stigla prošlih dana i iz Tiskovnoga ureda Svete Stolice, kada je njegov ravnatelj, odgovarajući na pitanja novinara kazao da se Sveti Otac više puta mjesečno susreće sa žrtvama seksualnoga zlostavljanja. Sluša ih i nastoji im pomoći u iscjeljivanju dubokih rana koje je prouzročilo podneseno zlostavljanje, objasnio je ravnatelj Tiskovnoga ureda Svete Stolice.

To je čin ljubavi i blizine koji bismo svi trebali učiniti, komentirao je don Fortunato Di Noto, utemeljitelj udruge 'Meter', koja se oduvijek zauzima u borbi protiv pedofilije. Rane nad koje se Papa saginje dugo traju i teško zacjeljuju, napomenuo je don Fortunato. Papa Franjo čini proročki čin, kao pastir. I svaki bi ga biskup trebao oponašati, pokazujući tako da postoji Crkva-majka koja je sposobna dati znak koji nadilazi licemjerje koje okružuje tu sramotnu pojavu, rekao je don Fortunato.

Papin bi zagrljaj sa žrtvama trebao biti poticaj svakom čovjeku da se zauzme u suzbijanju tog zla ovoga stoljeća. Ne samo molitvom i prihvatom, nego se valja zauzeti i upozoravanjem na to, mišljenje je don Fortunata koji je pritom pozvao na okupljanje 6. svibnja na Trgu Svetoga Petra, povodom 22. dana djece žrtava nasilja i iskorištavanja.

Prema najnovijim statističkim podacima, najviše se zlostavljanja djece događa u obitelji. Don Di Noto ne ističe tu činjenicu kako bi odvratio pozornost s odgovornosti Crkve u više slučajeva u svijetu, nego kako bi potvrdio apsolutno načelo. Odmah moramo reći, kazao je, da je nepodnošljivo da neki svećenik zlostavlja dijete, tu nema nikakve dvojbe. Ali bilo koji čovjek ne bi si smio dopustiti da naškodi djetetu. Nije samo obitelj u središtu tih dramatičnih događaja, nego cijeli problem komplicira i pedofilski kriminal, organizacije koje su u tim malim, krhkim i nedužnim dječjim tijelima nanjušile milijardski biznis, plodonosniji od droge. Milijuni su djece tu obuhvaćeni, upozorio je don Fortunato.

Imamo stoga biti pozorni i ne pasti u pogrešno shvaćanje, te Crkvu smatrati multinacionalnom kompanijom svećenika pedofila. Problem je opći i valja se s njim suočiti konkretnim akcijama koje uključuju države koje još nisu dale odgovarajuće odgovore. Crkva je jedna od rijetkih subjekata koja je primijenila djelotvorna sredstva. Premda, još uvijek ima i sjena, kao što uvijek govori papa Franjo, napomenuo je don Fortunato Di Noto u razgovoru za Radio Vatikan.

Pavao VI. će ove godine biti proglašen svetim

Vatikan, 17.2.2018. (IKA) - Pavao VI. će do kraja ove godine biti proglašen svetim, rekao je papa Franjo rimskim župnicima s kojima se susreo 15. veljače, u govoru koji je 17. veljače objavio Tiskovni ured Svete Stolice. Među zanimljivim Papinim odgovorima poseban su dojam ostavile njegove riječi o kanonizaciji Pavla VI., ističe Radio Vatikan. Dva su rimska biskupa - iz nedavne prošlosti - već sveti - rekao je Papa govoreći o sv. Ivanu XXIII. i sv. Ivanu Pavlu II. te dodao - Pavao VI. će biti svet ove godine. Postupak za beatifikaciju Ivana Pavla I. je u tijeku, otvoren je, napomenuo je papa Franjo, a onda se našalio te kazao: A Benedikt i ja smo na listi čekanja; molite za nas! U propovijedi na beatifikaciji Pavla VI., 19. listopada 2014. godine, papa Franjo ga je nazvao 'velikim papom' i 'neumornim apostolom', hrabrim u svojem poniznom i proročkom svjedočanstvu ljubavi prema Kristu i njegovoj Crkvi. Dok se ocrtavalo sekularizirano i nesklono društvo, kazao je, znao je dalekovidnom mudrošću, katkada potpuno sam, držati kormilo Petrove lađe ne gubeći nikada radost i pouzdanje u Gospodina. Pavao VI. doista je znao dati Bogu ono što je Božje, posvećujući cijeli svoj život svetoj, svečanoj i vrlo teškoj obvezi: da nastavi u vremenu i na zemlji Kristovo poslanje, voleći Crkvu i vodeći ju kako bi bila istodobno nježna majka svih ljudi i djeliteljica spasenja, istaknuo je papa Franjo.

Crkva u Togu poziva na molitvu i zauzima se za politički dijalog

Vatikan, 19.2.2018. (IKA) - Nakon šest mjeseci političke krize u zapadnoafričkoj državi Togo 19. veljače ponovno je otvoren dijalog između predstavnika vlasti i 14 oporbenih stranaka. Glavni zahtjev oporbe je vraćanje na snagu Ustava iz 1992. prema kojemu jedna osoba može obnašati dužnost predsjednika države samo u dva mandata. Na taj način oporba želi svrgnuti s vlasti predsjednika Faurea Gnassingbea koji je ovu dužnost preuzeo uz pomoć vojske 2005. godine, nakon smrti njegova oca koji je prije toga vladao punih 37 godina. Uslijedili su prosvjedi protiv Gnassingbea koji su ugušeni silom pri čemu je ubijeno više stotina ljudi, a bez obzira na sve potrebe u togoanskom društvu, Gnassingbe se održao na vlasti i trenutačno obnaša treći predsjednički mandat. Međutim, u posljednje vrijeme oporba je znatno ojačala i organizirala mirne prosvjede diljem zemlje pa i u inozemstvu u kojima je glavni zahtjev uvijek bio povratak na Ustav iz 1992. Ni ti prosvjedi nisu prošli bez žrtava, no vlast je ipak pristala na dijalog, izvijestio je Radio Vatikan.

Zahtjevima za povratkom Ustavu iz 1992. pridružila se i Katolička Crkva u Togu. Mons. Philippe Fanoko Kpodzro, umirovljeni nadbiskup Lomea, odlučno je zatražio „potpuno vraćanje na snagu Ustava iz 1992. sa svim njegovim pravnim implikacijama i dopunama koje su nužne. A to znači da naš predsjednik mora odraditi svoj trenutačni mandat dostojanstveno do kraja te prihvatiti da se više neće kandidirati na izborima 2020., što će mu svakako služiti na čast“, izjavio je novinarima mons. Kpodzro. Togoanska biskupska konferencija također je dala svoj doprinos otvaranju dijaloga izjavom koju je potpisao njezin predsjednik mons. Benoit Alowonu. Na Pepelnicu mons. Alowonu Togoance je pozvao na tjedan „snažne molitve za zemlju koja, već nekoliko mjeseci, prolazi kroz duboku društveno-političku krizu“. Biskup Kpalimeza zatražio je od vjernika da se okrenu Bogu i usrdno mole od njega „da sudionike najavljenog dijaloga prosvjetli i obasja mudrošću kako bi se došlo do stvarnog razrješenja krize“.

Kina: Prošle godine bilo je gotovo 50 tisuća krštenja

Vatikan, 20.2.2018. (IKA) - U Kini je prošle godine kršteno 48.556 osoba, objavilo je uoči kineske nove godine „Vjersko kulturno društvo“ koje navodi da podaci nisu potpuni zbog nedostatka informacija o katoličkim zajednicama koje žive u udaljenim ruralnim područjima.

Prema podacima koje prenosi agencija Fides, pokrajina He Bei, tradicionalno uporište kineskih katolika, ponovno je na prvom mjestu s 11.899 krštenih. Unutar nje župa Xing Tai imala je 3645 krštenih, a biskupija Han Dan više od 3 tisuće. U dalekoj kineskoj provinciji Hai Nan bilo je 38 novokrštenika.

Na području na kojem živi veliki broj muslimanskog stanovništva, kao što je pokrajina s neovisnom upravom Xin Jiang u zapadnoj Kini, bilo je 66 krštenja, dok je 128 krštenih iz pokrajine Ning Xia i 54 u Qing Hai. I mala katolička zajednica na Tibetu imala je 11 krštenja. U Pekinškoj biskupiji kršteno je 1099 osoba.

Evangelizacija je u Kini dug i težak put kojim treba ići. Istodobno, objavljene statistike predstavljaju poziv i poticaj, jer zajednice moraju ojačati svoju vjeru i uvijek ići naprijed svojim putem prema Kristu, ističe se u izvještaju „Vjerskoga kulturnoga društva“ koje poziva da se čuvaju župne statistike jer se tako svjedoči o živosti Crkve u Kini.

Francuska: Crkva se uključuje u raspravu o bioetici

Pariz, 20.2.2018. (IKA) - U Francuskoj je sredinom siječnja započela široka javna rasprava o bioetičkim pitanjima koja će trajati do 7. srpnja. U tom razdoblju diljem zemlje održat će se šezdesetak javnih tribina s ciljem da se Vladi pomogne u donošenju odluka o etičkim pitanjima i reviziji važećeg zakona o bioetici. U raspravu se uključila i Katolička Crkva, a biskupi su 16. veljače objavili upute za promišljanje o desetak tema koje smatraju presudnim za budućnost čovječanstva: od genske terapije do umjetne inteligencije, darivanja organa, prenatalne dijagnostike i eutanazije. Među autorima tih uputa je i o. Brice de Malherb, jedan od ravnatelja odjela biomedicinske etike na College Saint-Bernard u Parizu koji je u razgovoru za Radio Vatikan istaknuo da zadiranje tehnologije u čovjekovu prirodu nosi veliki rizik od komercijalizacije ljudskoga tijela.

Veliki uspjeh austrijske humanitarne udruge

MIVA Austrija ostvarila je 342 projekta s 1728 prijevoznih sredstava

Linz, 20.2.2018. (IKA) - Prošla, 2017. godina bila je najuspješnija u 68-godišnjoj povijesti katoličke humanitarne udruge MIVA Austrija. Prema podacima te udruge za nabavu prijevoznih sredstava crkvenim službenicima u siromašnim zemljama, protekle je godine prikupljeno 5,3 milijuna eura. Od toga je dvije trećine sredstava uplaćeno izravno MIVI a 1,7 milijuna eura prikupljeno je akciji Pjevača Betlehemske zvijezde.

Projekti koje podupire MIVA vezani su uz financiranje i nabavu prijevoznih sredstava svećenicima i misionarima kao i za prijevoz medicinske pomoći u misijskim i nerazvijenim zemljama svijeta. Prošle godine ostvareno je, kako je izvijestio Kathpress, 342 projekta s 1728 prijevoznih sredstava. Radilo se o tisuću bicikala, 260 osobnih automobila, stotinu motora i mopeda, 251 muli, četiri traktora, tri čamca i 24 invalidska kolica.

Prilog dokumenti

„Istina će vas osloboditi“ (Iv 8, 32). Fake news i novinarstvo mira

Poruka pape Franje za 52. svjetski dan sredstava društvene komunikacije

Draga braćo i sestre, komunikacija je dio Božjeg nauma s čovjekom i osnovni način na koji doživljavamo zajedništvo. Čovjek, stvoren na sliku i priliku svoga Stvoritelja, može izraziti i dijeliti sve što je istinito, dobro i lijepo. Kadar je opisati svoja iskustva i svijet koji ga okružuje, i tako stvarati povijesno sjećanje i razumjeti zbivanja. Ali ako čovjek slijedi vlastitu oholost i sebičnost, tada može i svoju sposobnost komunikacije koristiti na krivi način kao što se vidi od samih početaka iz biblijskih izvješća o Kajinu i Abelu i Babilonskoj kuli (usp. Post 4, 4-16; 11, 1-9). Iskrivljanje istine tipični je znak toga izobličavanja, kako na pojedinačnoj razini tako i na razini zajednice. Naprotiv, kad smo vjerni Božjem planu, komunikacija postaje djelotvoran izraz našeg odgovornog traganja za istinom i našeg stremljenja dobru.

U današnjem svijetu sve brže komunikacije i digitalnih sustava, svjedoci smo širenja onoga što se naziva „lažne vijesti“, takozvane fake news. To nas poziva na razmišljanje i zato sam odlučio u ovoj poruci vratiti se temi istine o čemu su već više puta govorili moji predšasnici počevši od pape Pavla VI. (usp. Poruka iz 1972. godine: „Društvene komunikacije u službi istine“). Na taj način želim dati doprinos zajedničkom nastojanju oko sprječavanja širenja lažnih vijesti i ponovnom otkrivanju dostojanstva novinarskog zanimanja i osobne odgovornosti novinara u priopćivanju istine.

1. Što je to lažno u „lažnim vijestima“

Fake news je izraz o kojem se mnogo raspravlja i govori. Općenito se odnosi na širenje dezinformacija putem interneta ili tradicionalnih medija. Pod tim se izrazom dakle misli na lažne informacije, utemeljene na nepostojećim ili iskrivljenim činjenicama a koje imaju za cilj zavaravanje i čak manipuliranje čitateljima. Širenjem lažnih vijesti može se težiti postizanju određenih ciljeva, vršenju utjecaja na političke odluke i pogodovanju gospodarskim interesima.

Učinkovitost lažnih vijesti prvenstveno se ogleda u njihovoj sposobnosti oponašanja stvarnih vijesti, to jest njihovoj sposobnosti da izgledaju uvjerljive. Kao drugo, ove lažne, ali uvjerljive vijesti su zavodljive, u smislu da su kadre privući pažnju onih kojima su namijenjene, pribjegavajući stereotipima i predrasudama raširenim u društvu i iskorištavajući emocije koje se mogu lako i brzo pobuditi poput tjeskobe, prezira, ljutnje i frustracije. U širenju takvih lažnih vijesti često se pribjegava manipulativnom korištenju društvenih mreža i načina na koji one funkcioniraju. Tako se sadržaji, iako neutemeljeni, mogu brzo proširiti da se i njihovim službenim opovrgavanjem teško više uspijeva popraviti nanesenu štetu.

Fake news je teško razotkriti i iskorijeniti među ostalim i zato što se interakcija među mnoštvom osoba odvija u homogenim digitalnim okruženjima u koja ne prodiru različiti pogledi i mišljenja. Plod te logike dezinformacija je izostanak zdrave poredbe s drugim izvorima informacija što bi moglo dovesti do pozitivnog sruza s predrasudama i

otvoriti konstruktivan dijalog; namjesto toga javlja se opasnost da se osobe pretvori u nenamjerne sudionike u širenju pristranih i neutemeljenih ideja. Tragedija dezinformiranja je u tome da se diskreditira drugoga kojega se predstavlja kao neprijatelja do te mjere da ga se demonizira što može imati za posljedicu raspirivanje sukoba. Lažne vijesti ukazuju tako na prisutnost nesnošljivih i odviše osjetljivih stavova i vode jedino prema širenju arogancije i mržnje. To je konačni ishod neistine.

2. Kako ih prepoznati?

Nitko se od nas ne može smatrati oslobođenim dužnosti suprotstavljanja tim lažima. To nije lak zadatak, jer se u širenju dezinformacija često namjerno pribjegava uvijenom govoru i retorici koja suptilno dovodi u zabludu, a katkad se koriste i sofisticirani psihološki mehanizmi. Hvalevrijedne su stoga odgojne inicijative i obrazovni programi koji imaju za cilj pomoći osobama da tumače i vrednuju informacije koje pružaju mediji i poučavaju ih da ne budu nesvjesni širitelji dezinformacija, nego protagonisti razotkrivanja laži. Hvalevrijedne su također one institucionalne i zakonske inicijative koje su usmjerene na razvijanje propisa za suzbijanje tog fenomena, kao i inicijative koje poduzimaju tehnološke i medijske tvrtke s ciljem definiranja novih kriterija za provjeru osobnih identiteta koji se skrivaju iza milijuna digitalnih profila.

No, sprječavanje i prepoznavanje mehanizama dezinformacije zahtijeva također duboki i pažljivi proces razlučivanja. Moramo razotkriti ono što bi se moglo nazvati „zmijskim taktikama“ koje koriste oni koji se prerašavaju kako bi mogli udariti u bilo koje vrijeme i na bilo kojemu mjestu. To je bila strategija kojoj je pribjeglja „lukava zmija“ o kojoj se govori u Knjizi Postanka, koja je, u počecima čovječanstva, bila tvorcem prve „fake news“ (usp. Post 3, 1-15), a što je dovelo do tragičnih posljedica grijeha, počevši od prvoga bratoubojstva (usp. Post 4) i bezbrojnih drugih vrsta zala počinjenih protiv Boga, blišnjega, društva i stvorova. Strategija ovog vještog „oca laži“ (Iv 8, 44) upravo je prikrivanje, podli i opasni oblik zavodjenja koji probija put do čovjekova srca lažnim i privlačnim argumentima.

U izvješću o istočnome grijehu napasnik se približava ženi pretvarajući se da joj je prijatelj, da se zanima za njezino dobro i počinje svoj govor tvrdnjom koja je samo djelomice istinita: „Zar vam je Bog rekao da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?“ (Post 3, 1). Bog, zapravo, nikada nije rekao Adamu da ne jede ni s jednog drveta, već samo s jednog stabla: „sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo!“ (Post 2, 17). Žena je, istina, u svome odgovoru ispravila zmiju, ali je „zagrizla“ na njezinu provokaciju: „Samo za plod stabla što je nasred vrta rekao je Bog: 'Da ga niste jeli! I ne dirajte u nj, da ne umrete!'“ (Post 3, 3). Njezin je odgovor formuliran u legalističkom i negativnom smislu: nakon što je povjerovala varalici i dopustila da bude uvedena u njezinu verziju činjenica, žena podliježe zavodjenju. Tako najprije posvećuje pažnju njezinu uvjeravanju: „Ne, nećete umrijeti!“ (r. 4).

Napasnikova „dekonstrukcija“, zatim, poprma privid istine: „Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli, otvorit će vam se oči, i vi ćete biti kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo“ (r. 5). Božja očinska preporuka, koja je bila za njihovo

dobro, osporavana je privlačnim zavodjenjem neprijatelja: „Vidje žena da je stablo dobro za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno" (r. 6). Taj nam biblijski prikaz otkriva dakle bitnu činjenicu za naše razmišljanje: ne postoje bezopasne dezinformacije. Štoviše, vjerovati u laži može imati kobne posljedice. Čak i blago iskrivljavanje istine može imati opasne učinke.

U tome je uključena naša pohlepa. Fake news često postaju viralne, šire se naime tako brzo da ih je teško zaustaviti, ne zbog logike dijeljenja koja karakterizira društvene medije, već zato što oni koji ih šire igraju na kartu nezaisitne pohlepe koju je lako pobuditi kod čovjeka. Sami ekonomski i oportunistički razlozi za širenje dezinformacije ukorijenjeni su u žedi za moći, želji za posjedovanjem i uživanjem, što nas u konačnici čini žrtvama još tragičnije prevare: prijevornoj moći zla koje ide od jedne laži do druge kako bi nam otelo slobodu srca. Zato poučiti istini znači poučavati ljude kako razlučiti, procijeniti i razumjeti naše najdublje želje i sklonosti, da ne bismo izgubili iz vida što je dobro podliježući svakoj napasti.

3. „Istina će vas osloboditi" (Iv 8, 32)

Stalno trovanje lažima završava potamnjenjem našeg unutarnjeg života. Dostojevski je mudro primijetio: „Onaj, koji sam sebi laže i sluša vlastitu laž svoju, dotjerat će dotle da neće više poznati nikakve istine ni u sebi, ni oko sebe, nego će, dosljedno, prestati poštovati i sebe i druge. A ne štjući nikoga, prestajete ljubiti, a da bi se bez ljubavi zabavio i rasonodio, odaje se strastima i grubim slastima, te postaje prava životinja u svojim porocima, a sve zato, jer neprestano laže i drugima i samom sebi" (Braća Karamazov, II, 2).

Kako se dakle obraniti? Najradikalniji protulijek za „virus laži" je čišćenje istinom. U kršćanskom shvaćanju, istina nije samo pojmovna stvarnost koja se tiče suda o stvarima, koje se definira kao istinite ili lažne. Istina nije samo iznošenje na vidjelo stvari koje su skrivene, „otkrivajući stvarnost", na što upućuje drevni grčki pojam aletheia (koji dolazi od a-lethes, „neskriven"). Istina ima veze s čitavim našim životom. U Bibliji uključuje značenja kao što su podrška, postojanost i povjerenje, kako što se vidi iz korijena 'aman, od kojeg dolazi također naš liturgijski izraz Amen. Istina je nešto na što se možeš osloniti da ne padneš. U ovom relacijskom smislu, jedini uistinu pouzdan i vrijedan povjerenja – onaj na koga možemo računati – odnosno „istiniti", je živi Bog. Isus kaže: „Ja sam... Istina" (Iv 14, 6). Čovjek, dakle, otkriva istinu i iznova otkriva istinu kada je doživljava u sebi samom kao vjernost i pouzdanost Onoga koji ga ljubi. Jedino to može osloboditi čovjeka: „Istina će vas osloboditi" (Iv 8, 32).

Oslobođenje od laži i traženje odnosa: to su dva neizostavna sastojka da bi naše riječi i djela bili istiniti, vjerodostojni i pouzdani. Da bismo prepoznali istinu trebamo razlučiti sve što potiče zajedništvo i promiče dobrotu od svega onoga što teži izoliranju, razdvajanju i suprotstavljanju. Istina se, prema tome, ne dohvaća kad se nameće izvana kao nešto neosobno, nego jedino kad proistječe iz slobodnog odnosa među osobama, iz međusobnog slušanja. K tome, istinu se nikada ne prestaje tražiti jer se laž uvijek može ušuljati, pa i onda kad tvrdimo stvari koje su istinite. Besprijekorni argument može se, naime, temeljiti na neospornim činjenicama, ali ako se koristi zato da se povrijedi drugoga i da se tu osobu diskreditira u očima drugih, koliko god izgledao ispravno, nije istinit. Istinitu izjavu možemo

prepoznati po njezinim plodovima: potiče li svađu, raspiruje li podjele, širi li rezignaciju, ili, pak, promiče informirano i zrelo promišljanje koje vodi prema konstruktivnom dijalogu i plodonosnim rezultatima.

4. Istina je prava novost

Osobe, a ne strategije najbolji su protulijek za laži. Osobe koje su oslobođene od pohlepe, koje su spremne slušati i koje se trude stupiti u iskreni dijalog da bi na svjetlo dana izašla istina; osobe koje privlači dobrotu i koje se odgovorno služe riječima. Ako je odgovornost odgovor na širenje lažnih vijesti, tada je velika odgovornost na onima čiji je zadatak pružati informacije, a to su novinari, čuvari vijesti. U današnjem svijetu njihov posao nije samo zanat, već pravo i istinsko poslanje. Oni imaju zadatak, u vrtlogu vijesti i silnoj pomami za senzacionalnim vijestima, sjetiti se kako u središtu vijesti nije brzina njezinog objavljivanja niti njezin utjecaj na publiku, nego osobe. Informirati druge znači oblikovati ih, to znači biti u doticaju s ljudskim životima. Zato su jamčenje točnosti izvora i čuvanje komunikacije stvarna sredstva u promicanju dobra, stvaranju povjerenja i otvaranju puta prema zajedništvu i miru.

Želim, dakle, pozvati sve na promicanje novinarstva mira. Pod time ne mislim na slatunjavu vrstu novinarstva koje niječe postojanje ozbiljnih problema i ima prizvuk sentimentalizma. Naprotiv, pritom mislim na novinarstvo koje je istinito i protivi se lažima, dojmljivim sloganima i senzacionalnim naslovima; na novinarstvo koje su stvorili ljudi za ljude, koje je u službi svih ljudi, posebno onih – a oni čine većinu u našem svijetu – koji nemaju glasa; na novinarstvo koje je manje usredotočeno na izvanredne vijesti, koje je zaokupljeno traženjem stvarnih uzroka sukoba, kako bi potaknulo dublje razumijevanje i pridonijelo njihovu rješavanju pokretanjem blagotvornih procesa; na novinarstvo koje se stalno zalaže za to da upućuje prema rješenjima koja predstavljaju alternativu eskalaciji vike i verbalnog nasilja.

U tome smislu, nadahnjujući se na jednoj franjevačkoj molitvi, mogli bismo se ovako obratiti Istini u osobi:

Gospodine, učini nas oruđima svoga mira. Daj nam da prepoznamo zlo koje je prikriveno u komunikaciji koja ne izgrađuje zajedništvo. Pomozi nam da uklonimo otrov iz naših prosudbi. Pomozi nam da govorimo o drugima kao našoj braći i sestrama. Ti si vjeran i vrijedan povjerenja; daj da naše riječi budu sjeme dobra za svijet: gdje je buka, da naučimo slušati; gdje je konfuzija, da nadahnjujemo sklad; gdje je nejasnoća, da donosimo jasnoću; gdje je isključivost, da donosimo solidarnost; gdje je senzacionalizam, da koristimo trezvenost; gdje je površnost, da postavljamo prava pitanja; gdje je predrasuda, da pobuđujemo povjerenje; gdje je neprijateljstvo, da donosimo poštovanje; gdje je laž, da donosimo istinu.

Amen.

Iz Vatikana, 24. siječnja 2018., spomendan sv. Franje Saleškoga

Misa – ispovijest vjere i sveopća molitva

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 14. veljače 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Dobar dan iako je vrijeme pomalo ružno. Ali ako je u duši radost dan je uvijek dobar. Dakle, dobar vam dan! Danas su sudionici audijencije podijeljeni u dvije skupine: mala skupina bolesnika je, zbog vremena, u dvorani a mi smo ovdje. Ali mi vidimo njih i oni vide nas na velikom zaslonu. Pozdravimo ih pljeskom.

Nastavljamo kateheze o misi. Čemu odgovara slušanje biblijskih riječi, koje imaju svoje produžetak u homiliji? Odgovara jednom pravu: duhovnom pravu Božjeg naroda da primi obilno blago Božje riječi (usp. Lekcionar, Prethodne napomene, 45). Svaki od nas kad ide na misu ima pravo primiti u izobilju Božju riječ dobro pročitano, dobro izgovoreno i zatim dobro protumačeno u homiliji. To je pravo! A kada Božja riječ nije dobro pročitana, kada je đakon, svećenik ili biskup ne propovijedaju sa žarom vjernicima se uskraćuje jedno pravo. Mi imamo pravo slušati Božju riječ. Gospodinova je riječ upućena svima, pastirima i vjernicima. On kuca na srce onih koji sudjeluju na misi, kuca na srce svakog pojedinog u njegovu životnom stanju, dobi i prilikama. Gospodin tješi, poziva, pobuđuje klice novog i pomirenog života. I to po svojoj riječi. Njegova riječ kuca na srce i mijenja srca!

Stoga nakon homilije vrijeme šutnje omogućuje da se u duši „slegne“ primljeno sjeme, kako bi se rodile odluke za prijanjanjem uz ono što je Duh nadahnuo svakom pojedincu. Šutnja nakon homilije. To treba biti dobra šutnja i svaki od nas mora razmišljati o onome što je slušao.

Kako se misa nastavlja dalje nakon te šutnje? Osobni odgovor vjere se uključuje u ispovijest vjere Crkve izražene u Vjerovanju. Svi molimo Vjerovanje na misi. Kada ga moli čitava okupljena zajednica vjernika simbol vjere očituje zajednički odgovor na onu Božju riječ što smo je zajedno slušali (usp. Katekizam Katoličke Crkve, 185-197). Postoji živa veza između slušanja i vjere. Oni su povezani. Ona – vjera –, naime, nije plod ljudske mašte već, kao što podsjeća sveti Pavao, „vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom“ (Rim 10, 17). Vjera se, dakle, hrani slušanjem i vodi prema Sakramentu. Tako moljenje Vjerovanja pomaže da okupljeni zbor vjernika „dozove u pamet i ispovjedi velika otajstva vjere prije negoli započne njihovo slavljenje u euharistiji“ (Opća uredba Rimskog misala, 67).

Simbol vjere združuje euharistiju s krštenjem, primljenim „u ime Oca i Sina i Duha Svetoga“ i doziva nam u pamet da je sakramente moguće razumjeti u svjetlu vjere Crkve.

Odgovor na Božju riječ prihvaćenu vjerom izražava se zatim u zajedničkoj molitvi, nazvanoj sveopća molitva, jer obuhvaća potrebe Crkve i svijeta (usp. OURM 69-71; Lekcionar, Prethodne napomene, 30-31). Naziva se još i molitva vjernika.

Oci Drugog vatikanskog koncila odlučili su ponovno uvesti tu molitvu nakon evanđelja i homilije, osobito u nedjelje i na zapovijedane blagdane, da „se uz sudjelovanje naroda iznesu prošnje za svetu Crkvu, za one koji po ovlaštenju nama upravljaju, za one koje tište razne nevolje te za sve ljude i za spasenje svega svijeta“ (konst. Sacrosanctum concilium, 53; usp. 1 Tim 2, 1-2). Stoga, pod vodstvom svećenika koji uvodi i zaključuje, „narod... vršeći službu svoga krsnoga svećeništva, Bogu prinosi molitve za spas svih ljudi“

(OURM, 69). A nakon pojedinih prošnji, koje čita đakon ili čitač, čitav okupljeni narod pridružuje svoj glas zazivajući: „Gospodine, usliši nas“.

Spominjemo se, naime, onoga što nam je rekao Gospodin Isus: „Ako ostanete u meni i riječi moje ostanu u vama, što god hoćete, ištite i bit će vam“ (Iv 15, 7). „Ali mi to ne vjerujemo, jer nam je vjera slaba“. Ali kad bismo imali vjere – kaže Isus – poput zrna gorušičina, sve bismo primili. „Što god hoćete, ištite i bit će vam“. I u toj sveopćoj molitvi nakon ispovijesti vjere molimo Gospodina naj snažnije stvari na misi, stvari koje trebamo, ono što želimo. „I bit će vam“; na ovaj ili onaj način ali „bit će vam“. „Sve je moguće onome koji vjeruje“, rekao je Gospodin. Što je odgovorio onaj čovjek kojemu je Gospodin upravio te riječi – sve je moguće onome koji vjeruje? Rekao je: „Vjerujem! Pomozi mojoj nevjeri!“ I mi možemo reći: „Vjerujem Gospodine! Pomozi našoj nevjeri!“ Zahtjevi nadahnuti logikom svijeta, naprotiv, ne uspijevaju se vinuti k Nebu, jednako kao što ostaju neuslišane i autoreferencijalne molitve (usp. Jak 4, 2-3). Nakane na koje je vjernički narod pozvan moliti moraju izražavati konkretne potrebe crkvene zajednice i svijeta, izbjegavajući ustaljene i uskogrudne obrasce. „Sveopća“ molitva, koja zaključuje liturgiju riječi, potiče nas da usvojimo Božji pogled, koji se brine za svu svoju djecu.

Korizma je vrijeme pokore a ne žalosti

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 18. veljače 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na Prvu korizmenu nedjelju Evanđelje nam doziva u pamet teme napasti, obraćenja i Radosne vijesti. Evanđelist Marko zapisao je: „I odmah ga Duh nagna u pustinju. I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona“ (Mk 1, 12-13). Isus odlazi u pustinju da bi se pripremio za svoje poslanje u svijetu. Nije mu potrebno obraćenje, ali kao čovjek mora proći kroz tu kušnju, kako zbog sebe samog da bi poslušao volju Očevu, tako radi nas da bi nam dao milost pobjede nad napastima. Ta se priprema sastoji u borbi protiv zlog duha, odnosno protiv đavla. Za nas je također korizma vrijeme „jačanja borbenoga duha“, duhovne borbe. Pozvani smo suočiti se molitvom sa zloduhom da bismo bili sposobni, uz pomoć Božju, pobijediti ga u svojem svakidašnjem životu. Zlo je nažalost, kao što znamo, na djelu u našem životu i oko nas; tamo gdje se događa nasilje, odbacivanje drugih, zatvaranje prema drugima, ratovi i nepravde. Sve su to djela zlog duha i zla.

Odmah nakon napasti u pustinji, Isus počinje propovijedati evanđelje, to jest Radosnu vijest, to je druga riječ. Prva je bila „napast“, druga je „Radosna vijest“. I ta Radosna vijest traži od čovjeka obraćenje i vjeru. On naviješta: „Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje“, a zatim upućuje poziv: „Obratite se i vjerujte evanđelju“, a to znači: vjerujte Radosnoj vijesti da je kraljevstvo Božje blizu. U našem životu uvijek nam treba obraćenje – iz dana u dan! – i Crkva nas uči moliti za to. Naime, nikada nismo dovoljno usmjereni prema Bogu, i Njemu moramo neprestano usmjeravati svoje misli i srce. Da bismo to činili trebamo imati hrabrosti odbacivati sve ono što nas odvraća od Isusova puta; lažne vrijednosti koje nas obmanjuju privlačeći na podmucao način našu sebičnost. Mi se, naprotiv, moramo uzdati u Gospodina, u njegovu dobrotu i njegov naum ljubavi koji ima sa svakim od nas. Korizma je vrijeme pokore, ali nije žalosno vrijeme! To je radosna i ozbiljna obaveza da se oslobodimo svoje sebičnosti, svojeg starog

čovjeka, i da se obnovimo po milosti svojeg krštenja.

Samo Bog nam može dati istinsku sreću: beskorisno je gubiti svoje vrijeme tražeći je negdje drugdje, u bogatstvu, užicima, moći, karijeri... Kraljevstvo je Božje ostvarenje svih naših želja, zato jer je, u isto vrijeme, spasenje čovjeka i slava Božja. Na ovu Prvu korizmenu nedjelju pozvani smo pažljivo slušati i prihvatiti Isusov poziv da se obratimo i vjerujemo evanđelju. Potaknuti smo da zauzeto otpočeti put prema Uskrsu, kako bismo mogli sve više primati milost Boga koji želi preobraziti svijet u kraljevstvo pravde, mira i bratstva.

Neka nam Presveta Djevica Marija pomogne živjeti korizmu u vjernosti Božjoj riječi i u neprestanoj molitvi, kao što je Isus činio u pustinji. To nije nemoguće! Trebamo živjeti svoj svagdašnji život sa željom prihvaćanja ljubavi koja dolazi od Boga i koja želi preobraziti naš život i cijeli svijet.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, za mjesec dana, od 19. do 24. ožujka, oko 300 mladih iz cijelog svijeta doći će u Rim na pripremni sastanak za listopadsku sinodu. Međutim, jako bih želio da svi mladi mogu biti sudionici te pripreme. Stoga će oni moći sudjelovati putem interneta, preko jezičnih skupina koje će voditi drugi mladi. Doprinos „internet grupa" ujedinit će se s onim koji će dati mladi okupljeni u Rimu. Dragi mladi, sve obavijesti možete naći na mrežnoj stranici Tajništva Biskupske sinode. Hvala vam na vašem doprinosu zajedničkom hodu!

[...]

Na početku korizme koja je – kao što sam rekao – put obraćenja i borbe protiv zla, želim se posebno obratiti zatvorenicima: draga braćo i sestre koji ste u zatvoru, ohrabrujem svakoga od vas da živite korizmeno vrijeme kao priliku za pomirenje i obnovu svojega života, pod milosrdnim Gospodinovim pogledom. On se nikada ne umara opraštati.

Molim sve vas da se u svojim molitvama sjetite mene i suradnika iz Rimske kurije koji večeras započinjemo jednotjedne duhovne vježbe.

Žalim vam ugodnu nedjelju! Dobar tek i doviđenja!

Prilog prikazi

Nova knjiga preč. dr. Slavka Zeca: Blagi sudac Gospodin Isus

Autor daje znanstveno-stručni komentar motuproprija pape Franje

Papa Franjo 8. rujna 2015. godine, na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije, proglasio je dva motuproprija kojima je reformirao kanonski postupak za parnice proglašenja ništavosti ženidbe. Motuproprijem Mitis Iudex Dominus Iesus – Blagi sudac Gospodin Isus učinjena je reforma Zakonika kanonskog prava koji vrijedi za vjernike latinskog obreda, a motuproprijem Mitis et misericors Iesus – Blagi i milosrdni Isus učinjena je reforma Zakonika kanona istočnih Crkava koji vrijedi za vjernike istočnih obreda. Odredbe obaju motuproprija stupile su na snagu 8. prosinca 2015. godine, na svetkovinu Bezgrešnog začeca Blažene Djevice Marije.

Knjiga Blagi sudac Gospodin Isus, autora preč. dr. Slavka Zeca, izašla je u pravnom nizu „Studia Canonica Croatica“, Sv. 10., izdavačke kuće „Glas Koncila“ u Zagrebu. Autor daje znanstveno-stručni komentar motuproprija pape Franje Blagi sudac Gospodin Isus, a na kraju knjige, u Dodatku, donosi se tekst i usporedni popis kanona jednog i drugog motuproprija, iz čega se mogu vidjeti istovjetne odredbe kad su u pitanju ženidbeni postupci, imajući naravno u vidu specifičnosti jednog i drugog kanonskog prava, nadasve što se tiče crkvenog ustrojstva, običaja i stege.

U razradi sadržaja knjige autor se vodio strukturom samoga motuproprija Blagi sudac Gospodin Isus. Knjiga je zato podijeljena na sedam poglavlja: I. Mjerodavno sudište i sudovi; II. Pravo pobijanja ženidbe; III. Pokretanje i istraživanje parnice; IV. Presuda, njezino pobijanje i izvršenje; V. Kraći ženidbeni postupak pred biskupom; VI. Postupak na temelju isprava; VII. Opće odredbe. Naslovi poglavlja i podnaslovi odgovaraju sadržaju pojedinih članaka motuproprija Blagi sudac Gospodin Isus.

U središnjem dijelu knjige pristupa se komentaru svakog od 21 reformiranih kanona, koji su podijeljeni u šest članaka, te se analizira pravni sadržaj pojedinog kanona i to pod pravno-odredbenim vidom, s posebnim naglaskom na kanonsku tradiciju, dosadašnje zakonodavstvo i pravne izvore, da bi se tako lakše uočilo u čemu je novost pojedine reformirane kanonske odredbe. Istaknute su posebno dvije novosti: ukidanje dvostruke jednoznačne presude za izvršnost presude o ništavosti, tako da je sada dovoljna prva jedna presuda o ništavosti ženidbe koja, ako u zakonskom roku nema priziva, postaje izvršna te stranke mogu sklopiti novu kanonsku ženidbu; druga je novost uvođenje kraćeg postupka pred biskupom kad je ništavost očita i stranke suglasno ili jedna s pristankom druge pokreću takav postupak, u kojem je jedini sudac biskup koji donosi presudu o ništavosti. Ima i drugih novosti, kao npr. mogućnost da u sudskom vijeću budu dva suca laika te odbacivanje čisto odgodnog priziva u prizivnom stupnju suđenja. Drugi je vid ove knjige više praktične naravi, kojim se želi pokazati i mogućnost provedbe pojedine kanonske odredbe u sudskoj praksi, imajući pritom u vidu preporuku pape Franje da postupci za proglašenje ništavosti ženidbe budu jednostavniji, brži i dostupniji strankama. Stoga je autor u podnaslov knjige stavio ne samo „komentar“, nego i „primjena“. U tome mu je pomoć pružio i sam Zakonodavac kada je odredbenom tekstu pridodao i norme za primjenu zakonskog teksta u praksi ili pravila za način postupanja pod nazivom: „Način postupanja u parnicama za proglašenje

ništavosti ženidbe“. Tekst je popraćen opširnim bilješkama i popisom korištene bibliografije.

Sadržaj knjige može pomoći svima koji rade na crkvenim sudovima (sucima, braniteljima veze, odvjetnicima, bilježnicima), kao i onima koji sudjeluju u pastoralnoj istrazi. Knjiga govori o širini i značenju ženidbenoga i procesnoga kanonskog prava te o potrebi da se ono u ovoj specifičnoj materiji dobro poznaje, pa može poslužiti i kao sveučilišni udžbenik, profesorima i studentima teologije i kanonskog prava, ali i svima koji se zanimaju za temu proglašenja ništavosti ženidbe na crkvenim ženidbenim sudovima.

Knjiga je izdana odobrenjem Biskupskog ordinarijata u Krku te se može nabaviti u knjižari „Glasa Koncila“ i „Sveti Kvirin“ u Krku (kod biskupije).

Autor knjige je sudski vikar Krčke biskupije, docent na Katedri kanonskog prava Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu na područnom studiju Teologije u Rijeci, pridodani sudski vikar na Interdijecezanskom ženidbenom sudu prvog stupnja u Rijeci i župnik u župi sv. Fúske u Linardićima, objavila je mrežna stranica Krčke biskupije. (ika-kj)

Objavljen drugi svezak dnevnika biskupa Vrhovca

Objavljen je „Dnevnik - Diarium (1810. - 1815.) - biskupa Maksimilijana Vrhovca - svezak 2“. Trideset godina dijeli izlazak iz tiska drugog sveska kritičkog izdanja „Dnevnika“ zagrebačkog biskupa Maksimilijana Vrhovca od objelodanjanja prvog sveska. Prvi je izašao 1987. godine i obuhvaćao je razdoblje od 1801. do 1809. a priredili su ga, kao i ovaj drugi svezak, Josip Kolanović i Metoda Hrg.

Nakon objave 1. sveska „Dnevnika“ prešlo se na prijepis i prijevod latinskoga predloška za godine 1810. do 1815. Josip Kolanović, danas najbolji poznavatelj Vrhovčeva opusa u Hrvatskoj, u arhivističkom i historiografskom smislu, napisao je za ovo izdanje „Uvodne napomene“, svojevrsni vodič i kroz Vrhovčev „Dnevnik“, ali i kroz problematiku njegova kritičkog objelodanjanja dok je Riječ unaprijed za ovaj svezak napisao Drago Roksandić.

Na Vrhovčev „Dnevnik“ kao povijesni izvor upozorio je još 1925. godine Ferdo Šišić pa onda Stjepan Antoljak koji je tvrdio da je „Dnevnik“ „neizcrpljiva riznica za događaje od 1801. do 1825.“. O Vrhovčevu „Dnevniku“ i njegovu značenju za proučavanje političke i kulturne povijesti najviše je pisala Miroslava Despot. Ona je u svojim tekstovima upoznala svjetsku javnost s Vrhovčevim „Dnevnikom“, a u domaćem je tisku objavila niz radova u kojima je istaknula značenje toga „Dnevnika“ kao izvor političke, kulturne i zdravstvene povijesti hrvatskoga naroda početkom 19. st. Jednako je on važan i za proučavanje nekadašnjeg života i prilika u Zagrebu i Hrvatskoj pa i same Europe na početku 19. st.. Bernardi Stulli isticao je važnost „Dnevnika“ za razumijevanje krupnih zbivanja hrvatske povijesti u razdoblju odjeka Francuske revolucije, Napoleonovih ratova i buđenja mađarskog nacionalizma.

Ovo monumentalno vrelo za hrvatsku historiografiju tiskano je kao suizdanje Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Odsjeka za povijest i Zavoda za hrvatsku povijest te Kršćanske sadašnjosti. (ika-sp)